

Journal of Teacher's Professional Development

วิทยาสาร

วารสารเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู • ปีที่ 122 • ฉบับที่ 1 • เดือนมีนาคม 2566

พลิกโฉมการจัด
การเรียนรู้การสอนไทย
รองรับโลกยุคใหม่

ภารกิจครูศตวรรษที่ 21
ทำไมจึงต้อง
เป็นมากกว่าครู

78 ปี สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
คุรุสภากับการพัฒนาและ
ยกย่องวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

พลังครู คือ หัวใจ
ของการพลิกโฉม
คุณภาพการศึกษา

29 เมษายน

วันเต้นรำสากล
(International Dance Day)

การเต้นรำเป็นศิลปะที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว
ร่างกายประกอบกับการแสดงความรู้สึก
เพื่อความสนุกสนาน การเต้นรำถือได้ว่า
เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ
จนมีการกำหนดให้วันที่ 29 เมษายน
ของทุกปีเป็นวันเต้นรำสากล เพื่อเป็น
การรำลึกถึงวันเกิดของ ฌอง จอร์จ โนแวร์
(Jean George Noverre) นักเต้น
ชาวฝรั่งเศสผู้สร้างสรรค์การเต้นบัลเลต์
สมัยใหม่ โดยพัฒนาบัลเลต์ให้เป็นศิลปะ
ที่ผู้คนเกิดความสนใจเกี่ยวกับศิลปะเต้นรำ

พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอนไทย รองรับโลกยุคใหม่

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และมีการใช้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ในการขับเคลื่อนประเทศโดยการใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน ทั้งนี้ ระบบการศึกษาของไทยจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตรงตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และตอบสนองต่อนโยบายการศึกษา

สถาบันการศึกษาและผู้สอนต้องมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป นำนวัตกรรมสื่อการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตรประเมินตามสภาพความเป็นจริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดผลมากที่สุด

ภายในเล่มนี้เต็มไปด้วยเนื้อหา ความรู้ และมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษามากมาย อาทิ “ภารกิจครูในศตวรรษที่ 21” ทำไมจึงต้องเป็นมากกว่าครู การเรียนแบบ “Learning Style” การศึกษาโฉมใหม่เน้นการเรียนการสอนตามธรรมชาติการเรียนรู้ “Microlearning” การเรียนรู้แบบใหม่ สั้น กระชับ นำไปใช้ได้จริง “นิ้วมือกับการนับเลข” เคล็ดลับฝึกสมองเพิ่มทักษะการเรียนรู้ “วิทยาศาสตร์กัญญาแจดอกสำคัญในการพัฒนาโลก” ที่จะช่วยเปลี่ยนโลกจินตนาการให้เป็นจริง “Active Learning” เทคนิคกระตุ้นสมองช่วยยกระดับผลการเรียน จะเห็นได้ว่าบทความเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของการจัดการเรียนการสอนสมัยใหม่เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการผลิตคนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายนโยบายด้านการศึกษาทั้งสิ้น และภายในฉบับนี้ยังมีสาระน่ารู้อื่นๆ อีกกว่า 20 บทความ

นอกจากนี้ ยังมีเรื่องราวดีๆ ที่ครูสภา และหน่วยงานพันธมิตรหลายแห่ง ได้ร่วมกันลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการในโครงการครูศึกษายุคใหม่ โดยตั้งเป้าเพื่อให้เป็นโมเดลต้นแบบสำหรับการยกระดับคุณภาพการผลิตคุณครูรุ่นใหม่และกิจกรรมงานวันครู เพื่อส่งเสริมโอกาสและสิทธิความก้าวหน้าของคุณครู รวมไปถึงการก้าวสู่ปีที่ 78 ปี ของครูสภาที่มีแนวคิดสร้างคุณภาพและมาตรฐานให้วิชาชีพครูเป็นที่เชื่อมั่นตลอดไป

สุดท้ายนี้ คณะผู้จัดทำวารสารวิทยาทาน หวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้รับสาระความรู้ ความเข้าใจ และนำไปต่อยอดเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน ให้เด็กไทยมีคุณภาพเป็นประชาชนของโลกยุคใหม่อย่างแท้จริง 🌱

Ch

ผศ.ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม
บรรณาธิการ

ขอเชิญร่วมส่งบทความ เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อเผยแพร่ในวารสารวิทยาทาน
โดยสามารถส่งผลงาน ได้ดังนี้

1. อีเมล withayajarn@gmail.com
2. ไปรษณีย์ กองบรรณาธิการวารสาร
วิทยาทาน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
เลขที่ 128/1 ถนนนครราชสีมา
แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑ 10300
3. โทรศัพท์และโทรสาร 0 2282 1308

ผลงานที่ส่งมานั้น ต้องมิได้ลอกเลียน ดัดแปลงงาน
ของผู้อื่น ผลงานที่ได้รับคัดเลือกเผยแพร่ จะได้รับ
ค่าตอบแทนตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

สารบัญ

04

เรื่องจากปก

Learning Style

การเรียนการสอน

ตามธรรมชาติการเรียนรู้

10

สติปัญญา

พลังครู คือ หัวใจของการพลิกโฉม
คุณภาพการศึกษา

16

รอบรู้ครูสภา

78 ปี สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
คุรุสภากับการพัฒนาและยกย่อง
วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

20

Edu Classroom

เดินหน้าโครงการ STEP
ยกระดับการผลิตครูรุ่นใหม่

22

Read up zone

การศึกษาไทยยุค Vuca World
ขับเคลื่อนทั้งระบบ Upskill ผู้สูงวัย

26

Full Frame

การพัฒนาด้านอุดมศึกษา
ไปสู่การก้าวพ้นกับดักรายได้
ปานกลางของประเทศ

32

ครูอุปถัมภ์

ภารกิจครูในศตวรรษที่ 21
ทำไมจึงต้องเป็นมากกว่าครู

36

หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

Pangpoy Learning Box
กล่องเรียนรู้เพื่อนักเรียนทุกวัย

40

มุมมองสุขภาพ

ความหวังของพ่อแม่ยุคใหม่

46

ยุทธศาสตร์การศึกษา

ไอเดียเรียนออนไลน์หนึ่งวัน
ช่วยลดค่าใช้จ่ายได้แค่ไหน

52

บริหารการศึกษา

ยกระดับการเป็น
ผู้บริหารสถานศึกษา

56

วิชาการบันเทิง

คุณครูสายบิวตี้ พลิกตำรา
สอนแต่งหน้าในโรงเรียน

62

นานานำรู้

วิทยาศาสตร์ ภูเขาไฟดอกไม้สำคัญ
ในการพัฒนาโลกยุคที่ดีขึ้น

68

Open Eyes

ทักษะหลากหลาย ทำอย่างไร
ให้มีประสิทธิภาพ

72

รู้ไว้ใช้ว่า

Active Learning เทคนิคกระตุ้น
สมองที่ยกระดับผลการเรียนได้จริง

76

ประสบการณ์

รูปแบบการสอนที่จำกัด
อาจขัดขวางการพัฒนาทางการศึกษา

80

ห้องเรียนวิชาการ

นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
อาชีพที่ขาดแคลนแบบ “ฉุกเฉิน”
ในปัจจุบัน

84

ย่าสามกรอบ

ชุดความคิด “ครูชน”
คนครู ยุคออนไลน์

88

ทันโลก

พั่นออนไลน์ ภัยใกล้ตัว
เยาวชนยุคดิจิทัล

92

การศึกษาพิเศษ

เติมเต็มการเรียนรู้แบบ STEAM

98

เรียนรอบตัว

นิ้วมือกับการนับเลขมีประโยชน์
ต่อสมองกว่าที่คิด

102

ภาษาพาเพลิน

Microlearning:
The Future of Professional
Development

106

ทัศนศึกษา

เที่ยวเกาะ ดำน้ำ ที่กระบี่ ไปก็เที่ยวยังฟิน

112

มาร่วมสนุก

วิทยากร

ที่ปรึกษา

คณะกรรมการคุรุสภา

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร

รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ เดียววิศเรศ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.สุดา สุขอ่ำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลพิศ กุมาพันธ์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นายจันทร์ยงยุทธ บุญทอง

ประจำกองบรรณาธิการ

นางจิรภา กองขาว

นางสาวธัญรัตน์ ศิริเมฆา

นางสาววรรณพร พรพิพัฒน์

นายวัชรพล เหมืองจา

นายทรงชัย ชื่นล้วน

ประสานงานฝ่ายผลิต

นางจิรภา กองขาว

วารสารวิทยากร

กองบรรณาธิการและฝ่ายสมาชิก

โทรศัพท์และโทรสาร 0 2282 1308

ที่อยู่ 128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต

เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

อีเมล withayajarn@gmail.com

เว็บไซต์ withayajarn.com

ศิลปกรรม บทความ จัดพิมพ์

บริษัท ยูโทเปีย มีเดีย อินเตอร์เนชันแนล

(ประเทศไทย) จำกัด

โทรศัพท์ 0897747215

อีเมล admin@utopia-th.com

เว็บไซต์ utopia-th.com

Learning Style

การเรียนการสอน ตามธรรมชาติการเรียนรู้

เรื่อง วรณนภา บุญลาโก

เด็กทุกคนเกิดมามีความแตกต่างกัน ทั้งเรื่อง
ของร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพัฒนาการ
ทางการเรียนรู้ ความแตกต่างเหล่านี้จึงทำให้
การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันได้รับหลักสูตร
วิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้
ของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กเติบโตเต็มศักยภาพของตัวเอง
มากที่สุด แต่หากการศึกษาของเด็กเป็นเพียงแค่การเรียน
เพื่อให้ได้ชื่อว่าจบการศึกษาด้วยเกรดดี ๆ ส่วนครูก็รันตีว่า
ตัวเองได้สอน แต่ไม่ได้รันตีว่าเด็กได้เรียนรู้ ทำให้ผู้เรียน
ไม่มีความหมายของวิชาที่เรียน แล้วเด็กจะเรียนไปเพื่ออะไร
การศึกษาควรจะมีคามหมายต่อผู้เรียนและ
มอบความสุข ไม่ใช่มอบความทุกข์ ให้กับเด็กแต่ละคน
ที่มีความแตกต่างกันได้อย่างเต็มศักยภาพของตนเอง

อาจารย์ศราวุธ จอมนำ รองผู้อำนวยการฝ่ายกระบวนการ
เรียนรู้ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ได้มาพูดคุยถึงแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียน
การสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน
ที่ช่วยให้ความรู้ที่ได้มามีความหมายอย่างแท้จริง

ธรรมชาติการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

“ก่อนที่จะเข้าใจผิดว่าการจัดการเรียนการสอน
ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ คือการเรียนการสอน
ตาม Learning Style ของผู้เรียน เราควรทำความเข้าใจ
ถึงเรื่อง Learning Style เสียก่อน” อาจารย์ศราวุธกล่าว
“ถ้าเป็น Learning Style โดยทั่วไปมักจะหมายถึงว่าเราหนด
รับรู้ผ่านวิธีไหน อย่างเช่น บางคนถนัดฟัง บางคนถนัดอ่าน

เด็กแต่ละคนเขาไม่เหมือนกัน คำว่า ไม่เหมือนกัน ไม่ใช่แค่วิธีรับรู้และ ความสนใจของเด็ก ยังรวมถึงเรื่องของ Background และปัจจัยแวดล้อมด้วย

ถนัดลงมือทำ จึงทำให้เกิดแบบสอบถามหรือแบบทดสอบมากมายที่เอาไวบอก Learning Style ของตัวเอง ลักษณะ Learning Style แบบนี้เป็นมายาคติอย่างหนึ่งที่ทำให้เราปิดกั้นตัวเอง มันกลายเป็นว่า พอคนๆ หนึ่งได้ทำแบบทดสอบแล้วพบว่าถนัดอ่าน ถนัดใช้สายตาในการเรียนรู้ ทั้งการอ่านตัวอักษร อ่านสัญลักษณ์ หรือการดูรูปภาพ ถ้าเขาฝังใจแล้ว เขาก็จะพยายามอ่านหรือดูเพียงอย่างเดียว ทักษะการฟังของเขา ก็จะไม่พัฒนา”

“จริง ๆ แล้ว มนุษย์ควรมีความสามารถรับรู้ได้ในทุกรูปแบบ เช่น รับรู้ด้วยหูผ่านการฟัง รับรู้จากร่างกายคือการลงมือทำ การมีปฏิสัมพันธ์ต่างๆ เราควรจะได้ฝึกทุกๆ อย่าง แล้วกลับมาทุกๆ วิธีการถ้าจะเอากการเรียนรู้การสอนตาม Learning Style มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เราต้องดูว่าเรายังไม่ถนัดอะไร นั่นคือสิ่งที่ควรฝึก เพราะในโลกนี้มันไม่ได้มีคนมาเสริมให้ตรงกับความถนัดของเรา แต่เราต้องพยายามฝึกเรดาร์การเรียนรู้ของเราให้แม่นยำที่สุดในทุกๆ รูปแบบ” อาจารย์ศรารุธได้อธิบายให้เราเข้าใจถึงความแตกต่างของวิธีการเรียนรู้ตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลกับ Learning Style หรือการเรียนรู้ของแต่ละคน

อาจารย์ศรารุธได้อธิบายให้ฟังต่อว่า “การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับธรรมชาติของแต่ละคน เริ่มมาจากความคิดที่ว่าเด็กแต่ละคนเขาไม่เหมือนกัน คำว่าไม่เหมือนกัน ไม่ใช่แค่วิธีรับรู้และความสนใจของเด็ก ยังรวมถึงเรื่องของ Background และปัจจัยแวดล้อมด้วย เพราะว่าแต่ละคนมี Background ไม่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพื้นเพที่บ้าน เรื่องประสบการณ์ การเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมถึงความสนใจในขณะนั้น บางคนชอบดูการ์ตูน บางคนชอบดูหนัง บางคนชอบดูข่าว” นอกจากนี้อาจารย์ศรารุธยังเสริมว่า “อีกอย่างที่มีมักจะถูกลืมคือ ความช้าหรือความเร็วในการเรียนของแต่ละคนที่ต่างกัน ในการเรียนรู้เรื่องเดียวกัน เด็กบางคนอาจจะใช้เวลาแค่คาบเดียวแล้วเข้าใจ หรือบางคนอาจต้องใช้เวลาราว 3 คาบเลยทีเดียว”

เด็กทุกคนควรถูกมองเห็นและมีตัวตน

อาจารย์ศรารุธกล่าวย้ำว่า “การจัดการเรียนการสอนแบบเข้าใจความแตกต่างของนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของแต่ละคนนั้น ช่วยให้เด็กทุกคนในห้องได้ถูกมองเห็นและมีตัวตน เด็กทุกคนจะถูกให้ความสำคัญ ทำให้เขาอยากมีส่วนร่วมในห้องเรียนมากขึ้น โดยครูผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศที่เชิญชวนให้เด็กแต่ละคนเกิดความอยากเรียนรู้ เน้นอยากเรียน อยากรู้เรื่อง อยากเข้าใจและอยากทำได้ ไม่ใช่แค่อยากได้คะแนน เขาจะเดินเข้ามาหาการเรียนรู้เอง จะ Active มากขึ้น จนกลายเป็น Active Learner”

Active Learning จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เรียนรู้สึกได้ว่าสิ่งที่เรียนมีความหมายต่อชีวิต มีคุณค่าพอที่จะลงแรงเพื่อเรียนรู้มัน นำไปสู่ ความท้าทายที่ว่า “ครูจะอย่างไรเพื่อให้สามารถ เข้าใจ เข้าถึง และอยู่กับเด็กของตัวเองได้แบบ ลงลึกจริงๆ ทุกคน”

สร้างวัฒนธรรมการส่งต่อข้อมูลเด็ก

นอกจากการปรับโครงสร้างของหลักสูตรแล้ว ครูเองก็ต้องมีการปรับตัว ซึ่งทางอาจารย์ศรารุช ได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ถ้าเป็นไฟล์ที่บังคับว่าต้อง เข้าใจเด็กแต่ละคนที่เรากำลังจะสอนในเทอมหน้า ให้ได้ เพื่อจะได้ออกแบบบทเรียนให้สอดคล้อง กับพวกเขา อาจต้องเริ่มจากการสร้างวัฒนธรรม ส่งต่อข้อมูลของเด็กกันก่อน วัฒนธรรมการส่งต่อ หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลอาจเริ่มต้นจากการพูดคุย กันระหว่างครูต่างวิชาที่สอนเด็กกลุ่มเดียวกัน อย่างเช่น ครูภาษาไทยกับครูคณิตศาสตร์สอน ห้องเดียวกัน โรงเรียนควรจัดพื้นที่และเวลาให้ มาคุยกันบ้าง อาจเรียกว่า PLC (Professional Learning Communication หรือ ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ) ก็ได้ แต่ควรเป็น PLC ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของมันจริงๆ ไม่ใช่เน้น ถ่ายรูปเพื่อส่ง การสร้างวัฒนธรรมแบบนี้มันจะ ทำให้ทั้งองค์กรมองเห็นเด็กในทิศทางใกล้ๆ กัน ทำให้ครูแต่ละคนรู้จักกับเด็กๆ มากขึ้น”

“เอาจริงๆ เราส่งต่อข้อมูลนักเรียนกันอยู่แล้ว แต่มักเป็นการคุยกันแบบปากต่อปาก เป็นแนว แม่ทมอย และจะพูดถึงแต่เฉพาะเด็กที่เด่นๆ ทำให้เด็กที่เป็นเด็กกลางๆ มักจะถูกลืม แต่ก็สามารถ เข้าใจได้ เพราะว่าชีวิตปกติในแต่ละวันคนเราก็ มักจะจำได้แต่คนหรือเหตุการณ์ที่โดดเด่นสำหรับ ตัวเอง ถ้าอยากจะเก็บรายละเอียดให้ได้ครบทุกคน ทางผู้บริหารต้องอนุญาตและแสดงให้เห็นว่า ตัวเองสนับสนุนให้ครูเปลี่ยนบทบาทของตัวเอง จากครูผู้สอนหรือบอกเล่าความรู้ เป็นกระบวนการ หรือ Facilitator ผู้บริหารอาจลองเปลี่ยนคำถาม ที่ใช้กับครู จากที่เคยถามว่า “สอนครบไหม” เป็น “การเรียนรู้เกิดขึ้นแล้วจริงไหม” ก็ได้ ถ้าเป็นแบบนี้ ครูก็จะพยายามฝึกฝน Facilitation Skills กันจริงจังมากขึ้น”

Active Learning จะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อผู้เรียนรู้สึกได้ว่าสิ่งที่เรียน มีความหมายต่อชีวิต มีคุณค่า พอที่จะลงแรงเพื่อเรียนรู้มัน

“ทักษะการจัดกระบวนการอย่างเช่น ทักษะ การตั้งคำถาม เนื่องจากในห้องเรียนไม่ได้เป็นพื้นที่ ให้ครูมาเล่าความรู้เพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นพื้นที่ที่ ให้เด็กได้ลองลงมือทำแล้วก็คิดตกผลึกอะไรบางอย่าง ออกมา จนกลายเป็นองค์ความรู้ที่เป็นภาษาของ เขาเองด้วย ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการให้ Feedback อย่างเช่น เด็กตอบอะไร บางอย่างมา หรือมีความคิดเห็นอะไรบางอย่าง เราจะถามอย่างไรดีเพื่อให้เขาต่อยอดไปให้ไกลขึ้น ให้ Feedback เด็กอย่างไรดีเพื่อให้เหตุการณ์นั้น เป็นการยกระดับการเรียนรู้ของเขา เอาจริงๆ แล้ว การจะดูว่าห้องเรียนนี้เป็น Active Learning หรือเปล่า ไม่ได้วัดกันที่ว่ามิกิจกรรมให้ทำไหม แต่มันวัดกันที่ว่าเด็กมีความ Active หรือไม่ และ มีการ Learning เกิดขึ้นมั้ย” อาจารย์ศรารุชกล่าว

การวัดผลความสำเร็จทางการเรียน

จากคำบอกเล่าของอาจารย์ศรารุถึงแนวคิดข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้ทำให้การวัดผลทางการศึกษาในรูปแบบเดิมต้องถูกปรับเปลี่ยนไป “ถ้าเราจะจัดการศึกษาในรูปแบบนี้ ระบบการประเมินต้องปรับตัวให้สอดคล้องกันด้วย อย่างจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละข้อจะต้องมีการกำหนดระดับเอาไว้ด้วย ถ้าเป็นภาษาทางการศึกษาเราจะมีกำหนด “รูบิค” แต่ว่ารูบิคนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะได้ออกมาเป็นคะแนน แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะบอกว่าเขาอยู่ในระดับไหน แล้วถ้าจะทำให้ตัวเองเก่งขึ้นไปอยู่ในระดับถัดไปที่สูงขึ้นเขาจะต้องฝึกอะไรบ้าง แต่เดิมรูบิคจะมีไว้เพื่อให้คะแนนทำอะไรมาแล้วได้กี่คะแนน แล้วก็จบอยู่แค่นั้น แต่เราต้องเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีใช้งานรูบิคใหม่เพื่อให้มันทำหน้าที่เป็นแผนที่นำทางที่ทำให้เห็นปลายทางว่าวิชานี้ต้องการให้เด็กทำอะไรได้บ้าง เด็กแต่ละคนก็จะต้องเห็นตั้งแต่แรกเลยว่า อ้อ...คุณครูจะพาเขาไปทางไหน เหมือนเป็นแผนที่ที่ครูกับเด็กจะใช้สื่อสารกันตลอดเวลา เปรียบเสมือนเป็น GPS นำทางช่วยบอกเด็กว่าเขา กำลังอยู่ ณ ตรงไหน แล้วต้องเดินหน้าต่อไปอย่างไร และเด็กก็สามารถย้อนกลับมาพิสูจน์ตัวเองได้ เมื่อเขามีความสามารถสูงขึ้นแล้ว ไม่จำเป็นต้องเอาความสามารถในอดีตหรือเอาคะแนนแต่ละช่วงเวลามาสะสมรวมกัน ก็เหมือนหัดปั่นจักรยาน แรกๆ อาจปั่นไม่ได้ หัดปั่นสักรักก็ค่อยๆ คล่องขึ้น จนสุดท้ายถ้าปั่นได้แล้วก็คือปั่นได้แล้ว”

ความต้องการจากภาคธุรกิจ

นอกจากนี้อาจารย์ศรารุยังกล่าวในมุมมองของการทำงานไว้อย่างน่าสนใจ “ความท้าทายของผู้ที่สำเร็จการศึกษาแบบดั้งเดิม ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คือเรื่องของหน้าที่การงาน ภาคธุรกิจมักมีคาดหวังว่าหลังจากที่เรียนจบมาแล้ว ผู้เรียนควรจะต้องมีทักษะบางอย่างที่เพียงพอต่อการทำงานเพื่อให้สามารถทำงานได้ทันที เมื่อมีการว่าจ้าง ไม่ให้เป็นการเสียเวลาในการฝึกฝนก่อนทำงาน แต่เราจะเห็นว่าการศึกษาให้ Report แค่เพียงตัวเลขเกรดที่ไม่ได้การันตีว่าจะมีทักษะจำเป็นตามที่ต้องการ เช่น การปรับตัว การตัดสินใจ การทำงานภายใต้สภาวะกดดัน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม นักเรียนจึงต่างพยายามทำให้เกรดดี กลายเป็นว่าเด็กที่จบออกมาทำข้อสอบเก่ง เป็นภาระให้ภาคธุรกิจภาคอุตสาหกรรมที่ต้องไปเทรนคนเอง จนหลายบริษัทถึงขั้นต้องมีโรงเรียนเป็นของตัวเองเลยก็มี”

ตัวอย่างความสำเร็จของ ‘ซัมมิต’

อาจารย์ศรารุยังได้เล่าถึงงานวิจัยที่ทำร่วมกับทีม เพื่อศึกษาวิธีคิดแนวทางและวิธีปฏิบัติในการจัดการศึกษารฐานสมรรถนะของต่างประเทศ “ที่สหรัฐอเมริกา มีรัฐที่จัดการศึกษาแบบ Advanced ประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศแต่ละรัฐจะถูกระบุว่าเป็นแบบกำลังเข้าร่วม และอยู่ในช่วงระหว่างพัฒนา หรือแบบ Advanced ที่ใช้เต็มรูปแบบแล้ว ที่ได้ไปรีวิวมาก็คือรัฐเวอร์มอนต์กับรัฐอริกอน สองรัฐนี้ถือว่าเป็นรัฐที่ Advanced แล้ว ถ้าเป็นประเทศ

การจัดการเรียนการสอนแบบเข้าใจ ความแตกต่างของนักเรียน เพื่อให้ สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ ของแต่ละคนนั้น ช่วยให้เด็กทุกคน ในห้องได้ถูกมองเห็นและมีตัวตน ทุกคนจะถูกให้ความสำคัญ ทำให้เขา อยากมีส่วนร่วมทั้งในห้องเรียนมากขึ้น

แถบบ้านเมืองเราก็จะมีสิงคโปร์ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อีกประเทศหนึ่งที่โดดเด่นคือ ประเทศเอสโตเนียที่เป็นที่รู้จักจากผลการประเมิน PISA 2018 (Programme for International Student Assessment หรือ โปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล) ของ OECD (Organisation for Economic, Co-operation and Development) ที่คะแนนของเขามาเป็นอันดับหนึ่งของยุโรป” อาจารย์ศรารุยังได้แนะนำหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ “Prepared: เปิดนวัตกรรม “ซัมมิต” โรงเรียนเตรียมคน พร้อมลู่ออนาคต” ว่าเป็นหนังสือที่ถอดบทเรียนมาจากโรงเรียนชื่อ “ซัมมิต” (Summit) ที่อยู่ในอเมริกา ผู้เขียนเป็นครูใหญ่ของโรงเรียน หนังสือเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ของการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนนี้ ตั้งแต่ลักษณะการเรียนการสอน วิธีคิด วิธีการดูแลนักเรียน การจัดการเรียนการสอน หรือแม้แต่การจัดโครงสร้างเพื่อบริหารจัดการทำให้ครูได้ทำหน้าที่ตามจุดมุ่งหมาย และตามวิธีคิดนั้นจริงๆ “สิ่งที่น่าสนใจก็คือเด็กที่นี้ตอนมาเรียนก็มาแบบไม่ได้มีสีหน้าเคร่งเครียดหรือว่าจริงจังชิงชัง เพราะที่นี้ไม่ได้เป็นโรงเรียนประเภทเคร่งครัด刁ข้อสอบ แต่ว่าผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของเด็กคือ 99% ทั้งที่ในอเมริกามีการแข่งขันสูงมาก ที่โรงเรียนไม่ได้เอาข้อสอบมานั่งเรียนเป็นข้อๆ แต่เขาใช้วิธีสร้างการเรียนรู้จากสิ่งที่เด็กแต่ละคนสนใจ อย่างเช่น ให้ทำโครงการที่ขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็กแต่ละคน ซึ่งคุณครูจะมีหน้าที่เข้าไปมอนิเตอร์ คอยเสริม คอยตั้งคำถามกระตุ้นให้เด็กไปหาความรู้ต่อ เพื่อให้เด็กได้เรียนสิ่งที่ตัวเองสนใจจริงๆ จนเกิดความเชี่ยวชาญ มันจึงเป็นความรู้ที่มีความหมายมันไม่ใช่แค่การท่องจำ”

“ในโลกนี้มีหลายประเทศที่เขาจัดการศึกษาแล้วประสบความสำเร็จสูงมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะหยิบวิธีเขามาใช้ได้เลย หลายๆ ครั้งเวลาที่บ้านเราไปดูงานต่างประเทศ ก็มักจะถามว่าหลักสูตรที่นั่นที่นี้

เป็นอย่างไร ถามแค่หลักสูตรหรือวิธีการเท่านั้น เพราะการมีหลักสูตรที่ดีไม่ได้หมายความว่าเราจะจัดการศึกษาได้ดี ถ้าจะเอาจริงมันต้องไปให้ถึงวิธีคิดว่าทำไมเราถึงต้องมีหลักสูตรแบบนี้ แล้วพอวิธีคิดเป็นแบบนี้เราจะจัดการอย่างไร บริหารโครงสร้างอย่างไร การเรียนการสอนมันมีวิธีคิดอย่างไร หรือแม้แต่การประเมิน คือทุกอย่างต้องถูกพูดถึงทั้งหมดอย่างเป็นองค์รวมเพื่อให้ทั้งหมดมันสอดคล้องกัน ถ้าเกิดว่ามันไม่สอดคล้องกันมันก็เละ” อาจารย์ศรารุกล่าวทิ้งท้าย

ในอนาคตการออกแบบระบบการศึกษาของประเทศไทย
อาจมีแนวโน้มที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนได้เต็มศักยภาพ
มากยิ่งขึ้นโดยไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง ความรู้ที่ได้จะ
มีความหมายต่อผู้เรียนและช่วยให้เขาเติบโตบนเส้นทาง
ชีวิต จากอดีตที่เคยขมจะกลายเป็นของหวานที่เชื่อเชิญ
ให้เด็กได้มาลิ้มลองและอิมเมมไปกับความหมายของ
การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง 🌟

อ้างอิง

- <https://www.trueplookpanya.com/explorer/occupation-step-3/33>
- <http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2018/03/ACTIVE-LEARNING-%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%96%E0%B8%B6%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3.pdf>

พลังครู คือ หัวใจสำคัญของ การพลิกโฉม คุณภาพ การศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภา
ได้จัดงานวันครูเพื่อระลึกถึงคุณงาม
ความดี รวมถึงส่งเสริมเรื่องโอกาส
และสิทธิความก้าวหน้าของคุณครู
เพื่อยกระดับการศึกษาของไทย

เรื่อง กองบรรณาธิการ

เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2566 กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภาจัดงานวันครู ครั้งที่ 67 ประจำปี 2566 ภายใต้แนวคิด “พลังครู คือ หัวใจของการพลิกโฉมคุณภาพการศึกษา” Teacher's Power is the Heart of Transforming the Educational Quality ในรูปแบบผสมผสาน ทั้ง Onsite และ Online กำหนดจัดงานระหว่างวันที่ 16 - 17 มกราคม 2566 โดยจัดพร้อมกันทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบพิธีระลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์ ส่งเสริมสามัคคีธรรมระหว่างครู และความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับประชาชน และส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ประกอบคุณงามความดีหรือทำคุณประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชน และเป็นแบบอย่างให้เยาวชนรุ่นหลังได้ยึดถือปฏิบัติ ตาม โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มอบคำขวัญวันครู ครั้งที่ 67 พ.ศ. 2566 ว่า “ครูดี ศิษย์ดี มีอนาคต” และมอบสารเนื่องในโอกาสวันครู สามารถรับชมทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ (ช่อง 9) เวลา 06.30 น. และทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) เวลา 10.33 น.

กิจกรรมงานวันครูเริ่มตั้งแต่ช่วงเช้า โดยมีพิธีทำบุญตักบาตรและถวายข้าวสารพระสงฆ์ ณ บริเวณสนามหน้าหน้ากระทรวงศึกษาธิการ โดย นางสาวตริณัฐ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธี จากนั้นเป็นพิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศให้แก่ครูผู้วายชนม์ พิธีทำบุญเพื่อความเป็นสิริมงคล และพิธีบูชาบูรพาจารย์ หอประชุมคุรุสภา โดยมี ดร.อรรถพล สังขวาสี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อ่านโอองการัญเชิญบูรพาจารย์ นายสุภัทร จำปาทอง คุรุอาวุโส นอกประจำการ กล่าวนำพิธีสวดคำฉันท์ระลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์ และนายมนัส เจียมภูเขียว คุรุอาวุโสในประจำการนำกล่าวคำปฏิญาณตนของครูและบุคลากรทางการศึกษา

จากนั้นพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เดินทางมายังหอประชุมคุรุสภา เป็นประธานงานวันครู มีพิธีการวะครูอาวุโสของนายกรัฐมนตรี สำหรับในปีนี้ ครูนายกรัฐมนตรี ได้แก่ พลเอก เกษม ภาสวัตต์ ครูที่เคยสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และมอบรางวัล จำนวน 2 รางวัล ได้แก่ รางวัลผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ ประจำปี 2566 และรางวัลคุรุสภา ประจำปี 2565 “ระดับดีเด่น” รวมจำนวน 17 ราย

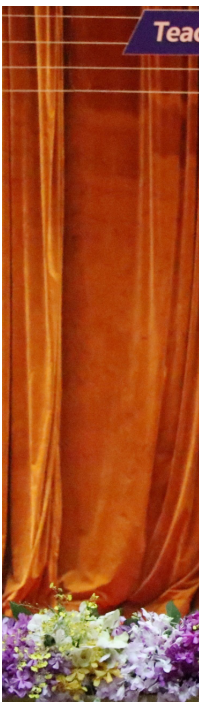
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวคำปราศรัยเนื่องในโอกาสวันครู ครั้งที่ 67 ประจำปี พ.ศ. 2566 ว่า ในปีนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดงานวันครูขึ้น ในหัวข้อ “พลังครู คือหัวใจของการพลิกโฉมคุณภาพการศึกษา” “Teacher's Power is the Heart of Transforming the Educational Quality” ขึ้น โดยมีความเชื่อว่า พลังของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา คือ หัวใจของการนำการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการศึกษา ซึ่งรัฐบาลมีความเชื่อว่า การสร้างและพัฒนาคนเพื่ออนาคตของประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องผลักดันให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทย เพื่อให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน การศึกษานั้นจึงเป็นหัวใจของชาติในการพัฒนาคนให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงใหม่ทางสังคมโลก ครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากในการเป็นผู้นำ

**คุณภาพของครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญ
ครูจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพ
สูงสุดในทุกมิติ ควบคู่ไปกับการมีมาตรฐาน
และจรรยาบรรณของวิชาชีพ**

การเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียน สร้างผู้เรียนให้เป็นนักคิด นักพัฒนา และมีนิสัยในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

นอกจากนี้ บริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วควบคู่กับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ครูผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา จึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีสมรรถนะในการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ (Active Learning) ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหการเรียนรู้ที่ถดถอย (Learning Loss) ไปในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19 ด้วย โดยการจัดการเรียนรู้จะพยายามทำให้นักเรียนมีทักษะการคิด ทักษะทางภาษา ซึ่งหมายถึงทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานร่วมมือกับผู้อื่น ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่าง

รู้เท่าทัน และทักษะการใช้ชีวิตในโลกอนาคต ต้องรับผิดชอบต่อสังคม ครอบครัว รู้จักรักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักการปฏิบัติ ตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือ SDG และสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมกันลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกลงให้เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาล ตั้งไว้ให้สำเร็จ ยิ่งไปกว่านั้น รัฐบาลยังส่งเสริม การสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิทยาการ คำนวณ (Computing Science) สำหรับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครู สามารถจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด เชิงคำนวณ เพื่อนำไปสู่การสร้างสมรรถนะใหม่ๆ ในการทำงานกับหุ่นยนต์ ตลอดจนเครื่องมือดิจิทัล ที่จะเข้ามามีส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมของ ประเทศมากขึ้นในอนาคตอันใกล้

แต่สิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ การยกระดับ คุณภาพการศึกษาทั้งระบบ ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาล มีความปรารถนาและมุ่งมั่นมากที่สุด การจะยกระดับ คุณภาพการศึกษาทั้งระบบให้ดีขึ้นได้นั้นสิ่งที่ จะเป็นคานงัดที่สำคัญ คือ ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา จะต้องพุ่งเป้าหมายให้ความสำคัญกับ เปลี่ยนแปลงในระดับห้องเรียนและต้องใช้ปัญหา การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นตัวตั้ง ดังนั้น คุณภาพ

ของครูผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ครูจะต้องได้รับ การพัฒนาให้มีศักยภาพสูงสุดในทุกมิติ ควบคู่ ไปกับการมีมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน และสร้าง ผู้เรียนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติ ต่อไป

จากนั้น ในลำดับถัดมาเป็นพิธียกย่องเชิดชูเกียรติ ผู้ที่ได้รับรางวัลของคุรุสภา จำนวน 9 รางวัล รวมจำนวน 176 ราย และหน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการจำนวน 2 หน่วยงาน ได้แก่ รางวัลพระพทุ์สบัติ ระดับประเทศ ของสำนักงาน คณะกรรมการ สกสศ. จำนวน 9 ราย และรางวัล ครูดีในดวงใจ ของ สพฐ. จำนวน 237 ราย รวมทั้งสิ้น 11 รางวัล 422 ราย โดย นางสาวตรีสุข เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่ “ในยุคที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยบทบาทและความสำคัญของเทคโนโลยี รูปแบบ การศึกษาก็ปรับเปลี่ยนเป็นการศึกษายุคดิจิทัล “ครู” จึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนด้วย เพราะ ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้จากสื่อต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ครูต้องฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถ สังเคราะห์ความรู้ จากข้อมูลข่าวสารที่แสวงหามา และครูยังมีบทบาทในการสรรสร้างช่วยแนะ นำและออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และเข้าใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น โดยการใช้รูปแบบการศึกษาและนวัตกรรมการสอน ที่มีหลากหลายรูปแบบแยกย่อยออกไปตาม คุณลักษณะของผู้เรียน ไปจนถึงการสร้างเงื่อนไขที่ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของ

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญกับโอกาส และสิทธิความก้าวหน้าของ คุณครูทุกท่านเพื่อให้คุณครู พัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง

การเรียนรู้ของตนเองได้ การเป็นครูในยุคการศึกษา
ดิจิทัลนั้น ไม่ใช่แค่ทำหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว
แต่จำเป็นต้องเพิ่มทักษะความสามารถของตัวเอง
ในการสร้างเนื้อหาการเรียนการสอนในสื่อต่างๆ
มากขึ้น เพื่อเป็นช่องทางช่วยเหลือให้ผู้เรียน
เกิดความเข้าใจและแก้ปัญหาด้วย เพราะเรา
ไม่สามารถทราบได้ว่า สื่อออนไลน์ที่ผู้เรียน
ศึกษามานั้นจะถูกต้องและสร้างสรรค์ ดังนั้น
ในบทบาทของการเป็น “ครู” จึงต้องสร้างแหล่งข้อมูล
สารสนเทศ ให้มากขึ้นผ่านเทคโนโลยีเว็บไซต์ และ
สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะได้
เข้าใจและทบทวน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ แก้ปัญหา
สำหรับการสร้างอนาคตของผู้เรียนต่อไป

สำหรับการสนับสนุนครู นโยบายของกระทรวง
ศึกษาธิการ ให้ความสำคัญกับโอกาสและสิทธิ
ความก้าวหน้าของคุณครูทุกท่าน เพื่อให้คุณครู
พัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง ควบคู่ไปกับการ
พัฒนาผู้เรียนที่อยู่ในยุคสมัยที่เทคโนโลยี
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และดิฉันเชื่อมั่น
ในคุณครูทุกท่านว่าจะสามารถบ่มเพาะผู้เรียนให้เป็น
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป”

หลังจากนั้น มีการปาฐกถาหม่อมหลวงปิ่น
มาลากุล ครั้งที่ 6 เรื่อง “พลังครู คือ หัวใจของ
การพลิกโฉมคุณภาพการศึกษา” Teacher's
Power is the Heart of Transforming
the Educational Quality โดย นายวิวัฒน์
 ศัลยกำธร อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ และผู้ก่อตั้งมูลนิธิกสิกรรม
ธรรมชาติ และการเสวนาพิเศษ เรื่อง “พลังครู
สู่การเปลี่ยนแปลง: ความหวัง และความท้าทาย”

สำหรับวันที่ 17 มกราคม 2566 มีพิธีมอบ
เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “ครูสุตติ” เป็นจำนวน
688 ราย และการเสวนาพิเศษ เรื่อง “พลังครู
สู่การสร้างความเท่าเทียม

การจัดกิจกรรมวิชาการ Online บน Platform
วันครู ผ่านเว็บไซต์ www.วันครู.com แบ่งเป็น
3 เฟส คือ เฟสแรก กิจกรรมก่อนงานวันครู
เผยแพร่ Infographic ครูต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ
และการเสวนาทางวิชาการ 6 เรื่อง เฟสที่ 2 กิจกรรม
งานวันครู ระหว่างวันที่ 16 - 17 มกราคม 2566
ทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยภายใน
หอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
จัดให้มีการเสวนาพิเศษ การปาฐกถาพิเศษ
หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ครั้งที่ 6 สำหรับ
การจัดงานในส่วนภูมิภาค กำหนดให้ทุกจังหวัด
เป็นหน่วยจัดงานวันครู พร้อมทั้งประสาน
ขอความร่วมมือให้สถานศึกษาทุกสังกัดในจังหวัด
จัดกิจกรรมสัปดาห์วันครู ระหว่างวันที่ 11 - 17

มกราคม 2566 โดยพิจารณาการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ของแต่ละพื้นที่ และเฟสที่ 3 กิจกรรมหลังงานวันครู จัดให้มีการอบรมหลักสูตรออนไลน์แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา จำนวน 4 หลักสูตรผ่านทางเว็บไซต์ www.วันครู.com รวมถึงรับชมนิทรรศการผลงานออนไลน์ของผู้ที่ได้รับรางวัลของครูสุภาและของหน่วยงานอื่นๆ มากกว่า 100 เรื่อง

ในโอกาสวันครู ครูสุภาได้เชิญชวนทุกท่านที่มีครูร่วมระลึกถึงพระคุณครู กลับไปคารวะครู เข้าร่วมกิจกรรมงานวันครูกับครูสุภา ร่วมทำความดีเป็นจิตอาสา และร่วมแชร์ความรู้ดีๆ ที่มีต่อครูใน Facebook Fanpage [Khurusaphaofficial](https://www.facebook.com/Khurusaphaofficial) และอย่าลืมติด #วันครู2566 #พลังครูคือหัวใจของการพลิกโฉมคุณภาพการศึกษา รวมถึงร่วมส่งบัตรอวยพรออนไลน์และดาวนโหลด Sticker Line Creator “วันครู 2566” หรือ “Teachers’ Day 2023” ที่ <https://line.me/S/sticker/21918411> รายได้จากการจำหน่ายสติ๊กเกอร์จะนำไปสมทบทุนมูลนิธิช่วยครูอาวุโส ในพระบรมราชูปถัมภ์ ☺

อ้างอิง

• <https://www.ksp.or.th/ksp2018/2023/01/42150/>

คุรุสภากับการพัฒนาและ ยกย่องวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

คุรุสภาสร้างคุณค่าใหม่ของ
มาตรฐานวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับ
ของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
และสังคม เรื่อง กองบรรณาธิการ

จากจุดเริ่มต้นมาสู่ปัจจุบันสำนักงาน
เลขาธิการคุรุสภาก่อตั้งมาอย่างยาวนาน
เป็นเวลาถึง 78 ปีเคียงคู่กับผู้ประกอบวิชาชีพ
ทางการศึกษา แม้ว่าสถานการณ์
ของโลกในปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
สักเพียงใด แต่คุรุสภาก็พร้อมที่จะปรับตัว เปลี่ยนแปลง
เพื่อรักษาและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบคุณภาพ
และมาตรฐานวิชาชีพให้วิชาชีพครูเป็นที่เชื่อมั่น
และศรัทธาตลอดไป

นายอรรถพล สังขวาสี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นประธานในพิธีจัดงานวันคล้ายวันสถาปนาของ
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเนื่องในโอกาสครบรอบ 78 ปี
เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2566 ณ หอประชุมคุรุสภา
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม เลขาธิการคุรุสภา ผู้บริหาร
และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
ให้การต้อนรับ และมีผู้ร่วมงาน จำนวน 450 คน
ประกอบด้วย คณะกรรมการคุรุสภา คณะกรรมการ
มาตรฐานวิชาชีพ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวง
ศึกษาธิการ ผู้ได้รับรางวัล แยกผู้มีเกียรติ และพนักงาน
เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

เริ่มต้นพิธีในช่วงเช้า ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธีบวงสรวง
องค์พระพญหัตถ์สบัติ พระบรมเกล้าเจ้าอาทิสถลภรณ์
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 6 พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย
อาจารยางกูร) และ ฯพณฯ ทวี บุญยเหตุ
ผู้ก่อตั้งคุรุสภา จากนั้นในช่วงเวลา 09.30 น.
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานในพิธี
ทำบุญเพื่อความเป็นสิริมงคล และพิธีมอบ
รางวัลผู้มีคุณูปการต่อสำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา จำนวน 25 คน และรางวัลพนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานครบ 25 ปี จำนวน 9 คน
เพื่อเป็นการยกย่องและเป็นขวัญกำลังใจแก่
ผู้ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนสำนักงานเป็นอย่างดีและ
กล่าวคำปราศรัยเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนา
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พูดกล่าวว่า
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้ดำเนินการ
ตามบทบาทขององค์กร ตามพระราชบัญญัติครู
พุทธศักราช 2488 และพระราชบัญญัติสภาครู

**คุรุสภาพร้อมที่จะปรับตัว
 เปลี่ยนแปลง เพื่อรักษา
 และเพิ่มประสิทธิภาพของ
 ระบบคุณภาพและมาตรฐาน
 วิชาชีพให้วิชาชีพครูเป็นที่
 เชื่อมั่นและศรัทธาตลอดไป**

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546
 ในปัจจุบันถือเป็นการดำเนินการตามภารกิจ
 ที่สำคัญต่อวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูง
 การปฏิบัติตามภารกิจ นอกจากจะต้องใช้ความรู้
 ความสามารถ ประสบการณ์ และศักยภาพของ
 พนักงานและเจ้าหน้าที่ทุกคนแล้ว ยังต้องอาศัย
 ความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันของทุกฝ่าย
 ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องร่วมมือดำเนินงาน โดยเฉพาะ
 เรื่องการกำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
 ซึ่งเป็นมาตรฐานนำไปสู่การรับรองปริญญาและ
 ประกาศนียบัตรทางการศึกษาการดำเนินการออก
 และต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การกำกับ
 ดูแล การประพฤติและการปฏิบัติตามมาตรฐาน
 วิชาชีพจรรยาบรรณของวิชาชีพ การพัฒนาวิชาชีพ
 และการยกย่องวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ

การดำเนินงานทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้ตอบสนอง
 ต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ปัจจุบันของโลก
 เรื่องมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ จึงมี
 ความสำคัญมากต่อผู้เป็นครูและบุคลากร
 ทางการศึกษาดังนั้น บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการ
 คุรุสภาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องใช้ความรู้
 ความสามารถดำเนินงานด้วยความมุ่งมั่น ยึดถือ
 ประโยชน์สมาชิกคุรุสภาที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
 ทางการศึกษาอยู่ทั่วประเทศเป็นที่ตั้ง เพื่อให้เกิด
 ความเชื่อมั่นในการสร้างมาตรฐานวิชาชีพ และการดูแล
 จรรยาบรรณวิชาชีพ ของผู้ประกอบวิชาชีพ
 ทางการศึกษา เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพ
 การศึกษาแก่สังคม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จ
 ให้บังเกิดแก่องค์กรวิชาชีพครูต่อไป ☺

เดินหน้าโครงการ STEP ยกระดับการผลิตครูรุ่นใหม่

โมเดลต้นแบบที่จะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ให้พร้อมเป็นครูมืออาชีพ

เรื่อง กองบรรณาธิการ

การลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ
ในโครงการครูศึกษายุคใหม่ระหว่างสำนักงาน
สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ครูสภา
ศูนย์ภูมิภาคว่าด้วยสะเต็มศึกษาขององค์การรัฐมนตรี
ศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ศูนย์ SEAMEO
STEM-ED) และบริษัท เซฟรอนประเทศไทยสำรวจและผลิต
จำกัด ร่วมพิธีลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ
ในโครงการครูศึกษายุคใหม่ หรือ Strengthening
Teachers Education Program (STEP) ตั้งเป้าเป็น
โมเดลต้นแบบที่จะช่วยยกระดับคุณภาพการผลิตครูรุ่นใหม่
โดยมีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแล้วจำนวน 10 แห่ง

ดร. กิติพงษ์ พร้อมวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสภา
นโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่ง
ชาติ (สอวช.) กล่าวว่า บทบาทของ สอวช. ภายใต้กระทรวง

การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)
ที่ผ่านมาได้ร่วมสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายส่วน
ในด้านการอุดมศึกษา โดยเฉพาะการปรับรูปแบบมาตรฐาน
ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทรนด์การเปลี่ยนแปลงในโลก
ปัจจุบัน สิ่งที่ สอวช. ร่วมขับเคลื่อนที่ผ่านมาได้มีการอนุมัติ
ข้อเสนอหลักสูตรแซนด์บ็อกซ์ไปแล้ว 4 หลักสูตร นอกจากนี้
สอวช. ยังมีความร่วมมือในการเปิดตัวแพลตฟอร์มพัฒนา
ทักษะแห่งอนาคตรองรับการลงทุนภาคการผลิตและบริการ
ที่เปิดให้นักศึกษาที่ต้องการยกระดับทักษะตนเองสามารถ
เข้าไปเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย รองรับ
นักศึกษากว่า 2 ล้านคน และมีหลักสูตรที่ผ่านการยอมรับ
จากบริษัทและองค์กรชั้นนำจำนวนมากกว่า 250 หลักสูตร

“อีกบทบาทสำคัญของกระทรวง อว. คือการผลิตครู
ที่ในปัจจุบันบทบาทของครูควรต้องปรับเปลี่ยนไป จากที่เป็น
ผู้สอนจะต้องเพิ่มบทบาทในการเป็นเมนเทอร์ หรือเป็นโค้ช

ให้กับนักเรียน ต้องมีความพร้อมที่จะดูแลนักเรียนตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนต้องการคำปรึกษาครูต้องพร้อมที่จะให้คำปรึกษาได้เสมอ โดยอาศัยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เราจึงต้องเพิ่มความเข้มแข็งให้กับการพัฒนาครู ต้องดูว่าเราต้องการครูแบบไหน ซึ่งนอกจากกระทรวง อว. ที่มีบทบาทในการพัฒนาครูแล้ว อีกหน่วยงานสำคัญคือ ครุสภาของไทย ที่ต้องสร้างมาตรฐานการผลิตครูให้ดีขึ้น ซึ่งการนำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียเข้ามาประยุกต์เข้ากับการสอนเชื่อว่าจะช่วยให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพครูไทยได้โดยเฉพาะแนวทางการเรียนการสอน ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงมากกว่าภาคทฤษฎี” ดร. กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์ กล่าว

ผศ.ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม เลขาธิการคุรุสภา กล่าวว่า โครงการ STEP ถือเป็นโมเดลต้นแบบที่จะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ให้พร้อม จบไปเป็นครูมืออาชีพ โดยจะนำองค์ความรู้และเทคนิค การสอนภาคปฏิบัติจากมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย สถาบันผลิตครูชั้นนำของสหรัฐอเมริกาถ่ายทอดให้คณาจารย์ และนิสิตนักศึกษา “เน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี” เพื่อใช้ในการสอนได้จริง สอดรับงานวิจัยหลายชิ้นซึ่งระบุว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิรูประบบการศึกษาครั้งใหญ่ โดยเฉพาะครูวิชาชีพ ในอนาคตต้องเพิ่มทักษะการสอน ด้วยกระบวนการฝึกประสบการณ์จริงที่เข้มข้นมากกว่าทฤษฎี

ดร. พรพรรณ ไชยทางกูร ผู้อำนวยการ ศูนย์ SEAMEO STEM-ED กล่าวว่า “องค์ประกอบสำคัญของโครงการ ประกอบด้วย 1) ภาควิชาการ ถ่ายทอดแนวปฏิบัติการ สอนพื้นฐานจำเป็นที่ครูต้องเรียน เช่น การฝึกเทคนิคและ

การนำหลักสูตรของมหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนียเข้ามาประยุกต์เข้ากับการสอนในประเทศไทยจะช่วยให้เกิด การพัฒนาศักยภาพครูในไทย ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง

วิธีการสอนที่ช่วยในการตั้งคำถาม พร้อมให้คณาจารย์และ นิสิตนักศึกษาช่วยกันหากระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน สร้างและแบ่งปันเนื้อหา/แพลตฟอร์ม กรณีศึกษาต่างๆ โดยเชิญ Consortium for Core Practices จาก มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียมาให้คำแนะนำ 2) ภาคปฏิบัติ จัดตั้งเป็นทีม โดยเน้นกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ ที่มีคุณภาพ โดยแต่ละทีมต้องมีครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ การสอนและผ่านการอบรมด้านการให้คำปรึกษามาช่วย ให้คำแนะนำ พร้อมเข้าเยี่ยมนิสิตนักศึกษาเพื่อให้คำปรึกษา สองครั้งต่อเดือน”

นางสาวพรสุรีย์ กอนันทา รองประธานกรรมการบริหาร ฝ่ายกิจการองค์กร บริษัท เชฟรอนประเทศไทยสำรวจ และผลิต จำกัด กล่าวว่า “โครงการ Strengthening Teacher Education Program (STEP) นับเป็นการผสมผสานความร่วมมือครั้งสำคัญระหว่างสองหน่วยงานที่ทำหน้าที่ กำหนดมาตรฐานและนโยบายการผลิตและพัฒนาบุคลากร ทางการศึกษาให้แก่ประเทศ ซึ่งเชฟรอนยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้สนับสนุนโครงการฯ ทั้งการจัดหาผู้เชี่ยวชาญ ทุนการดำเนินโครงการ การฝึกอบรม ทุนวิจัย ตลอดจน การจัดกิจกรรมการให้ความรู้เพื่อการขยายผลต่อไป ด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 12 ล้านบาท”

“โครงการ STEP นับเป็นอีกหนึ่งการต่อยอดความสำเร็จ ของโครงการ Chevron Enjoy Science: สนุกวิทยาศาสตร์ เพื่ออนาคต ในระดับนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม ที่มุ่งมั่น พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครูในสาขา สะเต็ม ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เป็นรากฐานของการพัฒนา ประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ การสนับสนุนโครงการ ดังกล่าวยังสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของเชฟรอนที่มุ่งให้ ความสำคัญต่อการพัฒนา “พลังคน” อันถือเป็นหนึ่งใน แนวทางปฏิบัติมาตลอดระยะเวลา 60 ปี ที่เชฟรอน ได้ดำเนินการกิจจัดหาพลังงานให้แก่ประเทศด้วย ความปลอดภัย ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย อย่างยั่งยืน” นางสาวพรสุรีย์ กล่าว ☺

การศึกษาไทยยุค VUCA WORLD ขับเคลื่อนทั้งระบบ Upskill ผู้สูงวัย

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลกระทบในภาพรวมของทุกภาคส่วนทั่วโลก เกิดการปรับตัวเพื่อให้ทันกับโลกปัจจุบัน รวมทั้งการศึกษาที่ต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ ครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค กระตุ้นทุกช่วงวัยให้เกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้สัมภาษณ์ นายอรรถพล สังขวาสี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งท่านที่ต้องขับเคลื่อนการศึกษาไทยไปข้างหน้า ให้ความคิดเห็นเรื่องนี้ว่า

เรื่อง วิมล มาเทียน

กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดการศึกษาอย่างไรให้ทันโลก?

ในยุคปัจจุบันที่เราเรียกกันว่ายุค VUCA World ยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเปราะบางที่คาดการณ์ไม่ได้ ซึ่งเกิดจากสถานการณ์โควิด-19 ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ร่วมกับเรื่องของ Digital Disruption ที่เกิดขึ้น มันจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในเรื่องของการจัดการศึกษาในโลกของการทำงาน ในการประชุมภาคอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมโลกที่เมืองดาวอส กล่าวว่า ในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะทำให้เกิด 10 อาชีพใหม่ และอีก 10 อาชีพที่หายไป นั่นคือ ECONOMIC FORUM มุมมองของภาคอุตสาหกรรม

เมื่อก่อนเรามี DLTV ที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 พระราชทานไว้ให้ การเรียนการสอนผ่านทีวี ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ของพระองค์ท่านที่มองเห็นโลกอนาคต เพราะฉะนั้น DLTV เป็นตัวหนึ่งที่มีความจำเป็นจะต้องเกิดการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ที่ทันสมัยในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้วางแนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศนี้ไว้ เพราะท่านมองเห็นแล้วว่าอนาคตโลกจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ในฐานะบทบาทของกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางแนวทางการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องตามพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 9 รวมถึงในหลวงรัชกาลที่ 10 ที่ให้มองเห็นภาพการศึกษาของประเทศอย่างไรให้เกิดความมั่นคงทางการศึกษาที่พระองค์ทรงตรัสอยู่ตลอดเวลา

ขณะเดียวกันเรื่องสถานการณ์อัตราการเกิดและผู้สูงวัย เราจะพบว่าอัตราการเกิดลดลงและจำนวนประชากรผู้สูงวัยมากขึ้น ซึ่งจากรายงานวิจัยของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พบว่า ในปี 2566 มีประชากรผู้สูงวัยสูงถึง 12% และคาดการณ์ว่าอีก 10 ปีข้างหน้าจะสูงถึง 28% เราต้องยอมรับว่าเราได้เข้าสู่สังคมสูงวัยแล้ว ตัวแปรที่เห็นชัดคือในมหาวิทยาลัยต่างๆ มีจำนวนผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาลดลง ในภาคสังคม เรื่องสาธารณสุข การแพทย์ปัจจุบันทำให้ผู้สูงวัยมีอายุยืนมากขึ้น ซึ่งมีอัตราเฉลี่ยถึง 90 ปี เพราะฉะนั้นจะอย่างไรให้การศึกษาของประเทศไทย ของโลกใบนี้ที่จะให้ก้าวหน้า เราต้องพลิกโฉมการศึกษา

การพลิกโฉมการศึกษา ไม่ใช่การไปลงทุนหรือใช้งบประมาณมากมาย แต่ปรับการจัดการศึกษาใหม่ให้สอดคล้อง เช่น ขณะนี้จากการวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการพบว่า GDP ของแต่ละจังหวัด แต่ละภูมิภาคว่าอาชีพ 7 อาชีพที่สำคัญในเชิงพื้นที่คืออะไร เราก็จัดการศึกษาตาม GDP ของจังหวัด ยกตัวอย่าง เช่น จังหวัดเชียงใหม่ GDP อันดับ 1 คือการเกษตร การท่องเที่ยวและโรงแรม อันดับ 2 แต่เราไปใช้ความรู้สึกในการบริหารจัดการ เรามองว่าเชียงใหม่ต้องเด่นเรื่องการท่องเที่ยวและโรงแรม เราเลยไปลงทุนด้านการศึกษาในเรื่องนี้เป็นอันดับหนึ่ง ให้งบประมาณด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมสูงกว่าด้านการเกษตร เพราะฉะนั้นการจะรักษา GDP ของจังหวัดเชียงใหม่ ก็จะเหนื่อย ถ้าเรายึดหลักวิชาการ เอา GDP จากงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการมาดู แล้วจัดการศึกษา

ให้สอดคล้องกับพื้นที่ เราจะไม่บริหารด้วยความรู้สึกแต่เอาความเป็นจริงมาบริหารมันจะเกิดการขับเคลื่อนในภาพรวมของประเทศได้

เมื่อเรามองภาพรวมของประเทศจะทำอย่างไรให้เกิดการขับเคลื่อนได้ สิ่งสำคัญคือหน่วยงานที่จัดการศึกษาจะต้องเอาผู้ผลิตมาร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมทำ นั่นคือภาคอุตสาหกรรม เสาหลักของประเทศ ภาคอุตสาหกรรมในประเทศและต่างประเทศ หอการค้าอุตสาหกรรมในประเทศและต่างประเทศ เราต้องนำมาทั้งหมดผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพ มาคุยกันว่าต้องการคนแบบไหน เราจะได้ผลิตคนให้สอดคล้องกับความต้องการ เสาหลักการศึกษา มหาวิทยาลัย กรรมการสภา บอร์ดพื้นฐาน บอร์ดอาชีวะ บอร์ดการศึกษาต่างๆ ต้องมาคุยภาพรวมให้เห็นว่าเสาหลักเศรษฐกิจมองอย่างไร นักจัดการศึกษา บอร์ดการศึกษาของทุกหน่วยงานจะปรับอย่างไรให้สอดคล้องต่อความต้องการของประเทศ สิ่งเหล่านี้ต้องดำเนินการแบบคู่ขนาน 10 อาชีพที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น บัญชี แต่ไม่ใช่ให้นักการบัญชีในรูปแบบเดิมแต่ใช้เรื่องของ AI มาช่วย ถ้าเราจะรักษา GDP ของประเทศ แรงงานทักษะต้องเป็นแรงงานทักษะฝีมือสูง และมีทักษะที่สองถึง 2.2 เท่า จึงจะรักษา GDP ในภาพของประเทศได้

การพลิกโฉมการศึกษาไม่ใช่ การลงทุนหรือใช้งบประมาณ มากมาย แต่เป็นการปรับ การจัดการศึกษาใหม่ให้สอดคล้อง

แต่ถ้าจะก้าวพ้นความยากจนต้องเกิน 2.5 เท่าขึ้นไป มองง่าย ๆ คือ แรงงานหนึ่งคน 2 เท่า เพราะฉะนั้นทักษะฝีมือสูงเราจะทำอย่างไรผลิตใหม่ก็ไม่ทัน เพราะเพิ่งมารู้ตอนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 ว่ามี 10 อาชีพที่เกิดขึ้นใหม่ สิ่งที่ทำได้อีกคือ ตอนนี้เราเข้าสู่สังคมสูงวัย ต้องเอาคนเหล่านี้มา Upskill Reskill เพื่อเข้าสู่ระบบการทำงานเพราะผลิตใหม่ไม่ทัน คนเหล่านี้มีทักษะเบื้องต้นอยู่แล้ว เพราะมีประสบการณ์การทำงาน หรือถ้าไม่เอาผู้สูงวัย ทักษะฝีมือสูงที่เกิดจากคนรุ่นใหม่ ต้องเป็นลักษณะ Multi Skills ทำงานได้หลายอย่าง จากรายงานผู้สูงอายุมากขึ้น เราจะ Upskill Reskill ภาครัฐต้องประกาศว่าประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างแท้จริง จึงรับสมัครคุณครูหรือนักวิชาการที่เกษียณอายุราชการแล้ว มาเป็นครูอาสาสมัครกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า อส.ศธ. เพื่อไปช่วย

พัฒนาการทางสมองของคนเราแตกต่าง จึงต้องจับแยกออกมาตามความถนัด โรงเรียนก็จะต้องตัดเสื้อโหล เหมือนกันทั้งประเทศอีกต่อไป

เด็กให้อ่านออก เขียนได้ มีการอบรม มีอุปกรณ์ในการเป็นอาสาสมัคร แล้วก็ส่งไม้ต่อให้คน.ชุมชนหรือโรงเรียนขยายโอกาสในพื้นที่ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะมีอยู่ประมาณ 3 แสนทั่วประเทศ เราก็ต้องเข้าสู่ระบบ

ในส่วนของการเตรียมคนรุ่นใหม่ต้องปรับรูปแบบการจัดการศึกษา อย่างอาชีวศึกษาต้องคุยกับเสาหลักเศรษฐกิจว่าต้องการอย่างไร อาชีวศึกษาก็ต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศอย่างแท้จริง เพราะสาขาวิชาที่เปิดขึ้นเป็นสาขาที่เกิดขึ้นในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมโลกมันเปลี่ยนแล้ว แต่รูปแบบการจัดการศึกษายังวนอยู่ที่เดิม อาชีวศึกษาก็คือคนไม่พอ เงินไม่มีของล้าสมัย เรามี พรบ. การศึกษาว่าด้วยอาชีวศึกษาต้องเอากฎหมายมาทำ เช่น มาทำในลักษณะของแคมปัสได้เกิดการแชร์ทรัพยากร แชร์เครื่องมือ

เครื่องมือซึ่งกันและกัน ทวิภาคที่มีคุณภาพหาสถานประกอบการ ความร่วมมือที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ต้องรู้ว่าประเทศนี้นักลงทุนการศึกษา มีใครบ้าง ที่บอกว่าต้องเชิญเสาหลักเศรษฐกิจมาคุยให้ครบ จะได้รู้ว่าจะต้องขับเคลื่อนอาชีพะอย่างไรให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในอนาคตได้

ส่วนรูปแบบของ สพฐ. การจัดการภายในสถานศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษายังไม่ตอบโจทย์ยังไม่มีความพร้อม คุณครูและผู้บริหารจะต้องปรับรูปแบบใหม่ นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ในห้องเรียน 1 ห้อง จะมีคนที่เป็นลักษณะของ HANDS ON มากกว่า 80 - 90% ที่เหลืออีกนิดหน่อยเก่งเรื่องสมอง เพราะฉะนั้นคุณครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาทุกช่วงชั้นจะต้องทดสอบความถนัดและภูมิปัญญาทุกช่วงชั้น เราถึงจะเห็นว่าความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนคืออะไร เมื่อพบความถนัดที่แตกต่างกันได้แล้ว ต้องจับแยกออกไป แล้วลงทุนกับเด็กเหล่านี้ก็จะเกิดคนที่เป็นนวัตกรรม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แต่ถ้าปล่อยไว้คนส่วนน้อยมารวมกับคนส่วนใหญ่ ก็จะดึงคนมาเป็น HANDS ON หมด เราถึงต้องดึงแรงงานที่มีทักษะจากต่างประเทศเข้ามา เพราะพัฒนาการทางสมองของคนเราแตกต่างกัน จึงต้องจับแยกออกมาตามความถนัด โรงเรียนก็ไม่ต้องตัดเสื้อโหลเหมือนกันทั้งประเทศอีกต่อไป กระทรวงศึกษาธิการต้องหันกลับมามองว่าจะดำเนินการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศอย่างไรให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก จัดการศึกษาอย่างไรให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

จะฝากอะไรถึงผู้อ่าน และนักการศึกษา

สิ่งที่สำคัญคือการน้อมนำพระราชปณิธานของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาขับเคลื่อนในการจัดการศึกษา ต้องให้คนที่มีโอกาสเข้าทำงานกลไกทุกกลไกที่ออกแบบการจัดการศึกษาไว้แล้วให้รู้ Function และ Organization ทุกอย่างจะสามารถขับเคลื่อนไปได้ 🍀

การพัฒนา การอุดมศึกษา

ไปสู่การก้าวพ้น กับดักรายได้ ปานกลาง ของประเทศ

เรื่อง วราภา ไทยประเสริฐ

การส่งเสริมด้านการอุดมศึกษา
ไม่เพียงส่งผลเชิงบวกต่อ
การพัฒนาทุนมนุษย์ซึ่งต่อยอด
สู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและ
สังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัย
ขับเคลื่อนสำคัญให้ประเทศไทย
ก้าวไปสู่การเป็นประเทศ
ที่มีรายได้สูงด้วยเช่นกัน

สนาธิการโลก (World Bank) จัดกลุ่มไทยให้เป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูง จากเดิมที่เป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับล่างในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 อย่างไรก็ตาม นับแต่นั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยก็ยังคงไม่สามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางและขยับสถานะมาเป็นประเทศที่มีรายได้สูงได้เสียที ประเด็นนี้จึงกลายมาเป็นโจทย์ใหญ่ที่ทุกภาคส่วนจำเป็นต้องร่วมกันหาคำตอบและผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

ข้อมูลจากธนาคารโลกระบุว่า ถ้าหากประเทศไทยต้องการหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ประเทศไทยจำเป็นต้องมีวาระการปฏิรูปที่ครอบคลุม เพื่อฟื้นฟูปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทุนมนุษย์และผลผลิตการผลิตรวม ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาทางการศึกษา ในฐานะที่มีบทบาทสำคัญในการตอบโจทย์การพัฒนาทุนมนุษย์และผลผลิตการผลิตรวม และเมื่อพิจารณาทางการศึกษา ไม่มีภาคส่วนหรือระดับการศึกษาใดที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศให้เข้าใกล้เป้าหมายการพัฒนาดังกล่าว ยิ่งไปกว่าการอุดมศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับภาคส่วนหรือการศึกษาในระดับอื่น

การวิจัยทางเศรษฐกิจแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การลงทุนในระดับอุดมศึกษารวมถึงด้านการวิจัย นำมาซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม ในอัตราสูง ผลประโยชน์ที่ได้รวมถึงอัตราการจ้างงาน และรายได้ที่สูงขึ้น ผลผลิต นวัตกรรม ความมั่นคง ที่เพิ่มขึ้น การบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การมีส่วนร่วมของพลเมืองที่แข็งแกร่งขึ้น ตลอดจน ผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่ดีขึ้น ซึ่งผลลัพธ์เหล่านี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ที่มีรายได้ต่ำในปัจจุบัน เจกเช่นที่เคยสำคัญต่อ ประเทศร่ำรวยเมื่อครั้งที่ประเทศเหล่านั้นเคยมี สถานะยากจน

ในทางกลับกัน หากภาครัฐไม่มุ่งเน้นหรือ มุ่งเน้นการลงทุนด้านการพัฒนาการอุดมศึกษา ไม่เพียงพอ ผลลัพธ์ที่ตามมาอาจรวมถึงการขาดแคลน

บุคลากรในการขับเคลื่อนประเทศ การมีศักยภาพ จำกัดด้านการวิจัยสำหรับการแก้ไขปัญหาท้องถิ่น การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงเนื่องจาก ขาดแคลนแรงงานทักษะสูง การเรียนการสอน ที่มีคุณภาพต่ำในทุกระดับการศึกษา ตลอดจน ความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่งที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ในขณะที่ประเทศ ที่ลงทุนด้านการพัฒนาการอุดมศึกษามากกว่านั้น มีแนวโน้มที่จะสร้างนวัตกรรมและมีการดึงดูด การลงทุนจากภาคเอกชนในอัตราที่สูงกว่าหนึ่งในกรณี ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญ ของภาคการศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการเติบโต ทางเศรษฐกิจคือกรณีของประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเกาหลีใต้สามารถเติบโตจากการเป็น หนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดใน ปี พ.ศ. 2491 จนกลายเป็นหนึ่งในประเทศที่ร่ำรวยที่สุดผ่านการลงทุน และการเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านการศึกษา ในทุกระดับ รวมถึงมีการส่งเสริมการเข้าถึง การศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างถ้วนหน้า โดยประเทศเกาหลีใต้ได้เริ่มให้ความสำคัญกับ การศึกษาระดับอุดมศึกษาในบริบทของการเรียนรู้ ตลอดชีวิตนับตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 (พ.ศ. 2523 - 2532) และเห็นผลลัพธ์เชิงบวก ของการตัดสินใจดังกล่าว นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เห็นได้ว่า การลงทุนและพัฒนาในด้านการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ไม่เพียงก่อให้เกิดสภาพแวดล้อม และปัจจัยเชิงบวกที่มีต่อตลาดแรงงานเท่านั้น แต่ยัง ส่งผลต่อยอดไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ด้วยเช่นกัน แล้วประเทศไทยควรส่งเสริมการพัฒนา ในระดับอุดมศึกษาอย่างไร เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตและ สามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ

หนึ่งในคำตอบของคำถามข้างต้น ได้แก่ การลงทุนและพัฒนาด้านดิจิทัล ทั้งในเชิงระบบ และโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ตลอดจน การพัฒนาทักษะดิจิทัล สาเหตุที่ทักษะด้านดิจิทัล และเทคโนโลยีดิจิทัลควรเป็นส่วนหนึ่งของ การลงทุนและพัฒนาการอุดมศึกษาก็เพราะ ดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ เกิดการศึกษาในรูปแบบที่เปิดกว้างและยืดหยุ่น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าถึงในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการศึกษาในระดับอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

ทักษะและเทคโนโลยีดิจิทัลนำมาซึ่งโอกาสที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนในการเข้าถึงระบบการศึกษา และต่อยอดไปยังผลลัพธ์เชิงบวกด้านทุนมนุษย์ทั้งในเชิงปริมาณและประสิทธิภาพของแรงงาน การมีความพร้อมด้านทักษะและทรัพยากรทางดิจิทัลไม่เพียงช่วยอำนวยความสะดวกและเปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่เท่านั้น แต่ยังช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงดิจิทัลด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรศึกษาโอกาสและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น รวมถึงเสริมสร้างทักษะและเพิ่มขีดความสามารถทางดิจิทัลทั้งในระดับบุคคลและองค์กร เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูงขึ้นและเข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือแนวโน้มในอนาคตมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อเพิ่มโอกาสด้านการวิจัยผ่านการใช้เครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยในรูปแบบดิจิทัล

นอกเหนือจากการดำเนินการเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงดิจิทัลแล้ว ประเทศไทยควรดำเนินการเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงการศึกษาอุดมศึกษาในภาพรวมด้วยเช่นกัน ประเทศไทยควรมีนโยบายหรือมาตรการที่ช่วยเพิ่มโอกาสและเอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำหรือกลุ่มผู้เรียนที่ด้อยโอกาส ยกตัวอย่างเช่น การให้ทุนการศึกษาหรือเงินสนับสนุนโครงการกักขังเพื่อการศึกษา โครงการส่งเสริมและเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ ประเทศไทยควรส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดกว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น อย่างเช่นการมีหลักสูตรหรือแผนการศึกษาที่หลากหลายและยืดหยุ่น รวมถึงตอบโจทย์บริบทหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป

ของผู้เรียน ตลอดจนรองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

อีกหนึ่งประเด็นสำคัญที่ประเทศไทยควรมุ่งเน้นดำเนินการ คือ การตอบสนองความต้องการด้านแรงงานของภาคเอกชนทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพจากบริบทปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว อีกทั้งถูกบูรณาการและประยุกต์เข้ากับแง่มุมต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้นบริบทดังกล่าวนำมาซึ่งสภาพแวดล้อมในการผลิตและการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปทั่วโลก สถานการณ์นี้ส่งผลให้ประเทศที่แรงงานขาดแคลนทักษะหรือความพร้อมที่เกี่ยวข้องกับบริบทใหม่อาจไม่สามารถก้าวตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทันหรือไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างทันท่วงที ตามมาซึ่งผลกระทบเชิงลบต่อภาคเศรษฐกิจและสังคม ด้วยเหตุนี้

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนา
ศักยภาพของสถาบันการศึกษา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา
เนื่องด้วยสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญ
ในการบ่มเพาะความรู้และ
ส่งเสริมด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนา
ศักยภาพของสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา เนื่องด้วย
สถาบันอุดมศึกษาถือว่ามีความสำคัญ
ในการบ่มเพาะความรู้และช่วยส่งเสริม
ด้านการวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการเตรียม
ความพร้อมของผู้เรียนในการเข้าสู่ตลาด
แรงงาน ซึ่งจะช่วยให้แรงงานในวันข้างหน้า
มีทักษะและขีดความสามารถที่จำเป็นต่อ
การตอบสนองความต้องการของตลาด
แรงงาน พร้อมทั้งต่อยอดไปสู่การสร้าง
นวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขันและการเติบโตอย่างยั่งยืน
ของประเทศ

นอกเหนือจากนั้น ภาครัฐควรส่งเสริม
การพัฒนาให้เกิดปัจจัยเชิงบวกต่อตลาด
แรงงานด้วยเช่นกัน อย่างเช่นการมีนโยบาย
หรือมาตรการเพื่อส่งเสริมบรรยากาศ
การลงทุน เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
การปรับโครงสร้างภาษี การทบทวนความ
เหมาะสมของกฎระเบียบและข้อบังคับ ฯลฯ
โดยการดำเนินการเรื่องต่างๆ เหล่านี้
ไม่เพียงแต่เป็น Quick Win ที่ช่วยให้
ประเทศมีปัจจัยและบรรยากาศที่เอื้อต่อ
การลงทุนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบ
เชิงบวกต่อตลาดแรงงานและภาคเศรษฐกิจ
ของประเทศด้วยเช่นกัน

เกณฑ์การจัด กลุ่มประเทศ ตามระดับ รายได้ของ ธนาคารโลก

สำหรับปีงบประมาณ 2566

(1) ประเทศที่มีรายได้ต่ำ
คือประเทศที่มีรายได้
ประชาชาติต่อหัว ไม่เกิน
1,085 ดอลลาร์สหรัฐฯ

(2) ประเทศที่มีรายได้
ปานกลางระดับล่าง
คือประเทศที่มีรายได้
ประชาชาติต่อหัวอยู่
ระหว่าง 1,086 ถึง
4,255 ดอลลาร์สหรัฐฯ

(3) ประเทศที่มีรายได้
ปานกลางระดับสูง
คือประเทศที่มีรายได้
ประชาชาติต่อหัวอยู่
ระหว่าง 4,256 ถึง
13,205 ดอลลาร์สหรัฐฯ

(4) ประเทศที่มีรายได้สูง
คือประเทศที่มีรายได้
ประชาชาติต่อหัว 13,206
ดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นไป

สถาบันการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาควรศึกษา
โอกาสและประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลใน
การจัดการเรียนการสอน
เพิ่มขึ้นรวมถึงเสริมสร้าง
ทักษะและเพิ่มขีด
ความสามารถทางดิจิทัล

จากข้อมูลข้างต้นเห็นได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีทักษะและขีดความสามารถในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สอดคล้องตามข้อเสนอแนะของธนาคารโลกที่ระบุว่าทุนมนุษย์และผลผลิตการผลิเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศไทยเพื่อให้สามารถก้าวข้ามการเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้ไม่เพียงเท่านั้น สถาบันการศึกษา รวมถึงสถาบันอุดมศึกษายังมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมของประชากรในการรับมือและจัดการกับประเด็นท้าทายทั้งภายในประเทศและระดับโลก อย่างเช่น เรื่องโรคระบาด หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ฯลฯ ให้มีความพร้อมและสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ 🌱

อ้างอิง

- <https://blogs.worldbank.org/opendata/new-world-bank-country-classifications-income-level-2022-2023>
- <https://www.worldbank.org/en/events/2020/07/09/escaping-the-middle-income-trap-long-term-growth-scenarios-for-thailand>
- <https://www.iesalc.unesco.org/en/2021/09/23/higher-education-must-be-on-the-international-education-agenda-university-world-news/>

ภารกิจครู ในศตวรรษที่ 21

โดย ปรีดา ชัยนาจิต

ทำไมจึงต้องเป็นมากกว่าครู

ครูมีบทบาทการให้ความรู้ผู้คนและมีส่วนสำคัญต่อความเจริญของประเทศ ครูถูกมองเป็นผู้สอนแต่บริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การสอนไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดข้อมูลและตรวจงานนักเรียนอีกต่อไป

การเรียนการสอนถือเป็นการปมเพาะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่นักเรียนไม่เพียงแต่มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาการเรียนการสอนในเชิงรุก แต่ยังได้รับการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันหรืออนาคตอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ บทบาทของครูจึงเป็นมากกว่าเพียงการเรียนการสอน บทความนี้จะพามาทำความรู้จักกับครูใน 5 มิติ เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator)

ครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนและการเรียนภาคปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน (หมายรวมถึงการเรียนรู้ออนไลน์และการเรียนแบบผสม) การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ซับซ้อนจึงจำเป็นต้องอาศัยความสนใจ แรงกระตุ้น ความพยายามและความยืดหยุ่นรับมือสถานการณ์ในการเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ดังนั้นหน้าที่อันดับแรกของครูทุกคน คือ ดำเนินการสอนให้ราบรื่นและช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ไม่ใช่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องยากและน่าหวัญเสียสำหรับเด็ก

การอำนวยความสะดวกยังครอบคลุมถึงวิธีการที่ครูคอยดูแลและยื่นมือช่วยให้นักเรียนต่อยอดประสบการณ์และเสริมสร้างความมั่นใจ เช่น ครูสามารถช่วยนักเรียนด้วยการให้ข้อมูล ทบทวนความเข้าใจ แสดงความเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ตั้งคำถามแบบปิด เพื่อแนะแนวทางแก่นักเรียน ปรับถ้อยคำ เพื่อขอคำอธิบายเพิ่มเติม หรือ แก้ไขความเข้าใจตลอดจนถามคำถามแบบเปิดเพื่อสำรวจหาเหตุผลเพิ่มเติม ดังนั้น การเป็นผู้อำนวยความสะดวก ครูจึงควรทราบว่าควรช่วยเหลือเด็กหรือไม่ รวมทั้งช่วยเมื่อใดและอย่างไรในเส้นทางการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้เร่งกระบวนการ (Activator)

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่จะต้องอาศัยความกระตือรือร้น ผู้คนเรียนรู้ผ่านกระบวนการของการสร้างตัวอย่างจากแนวคิดและไอเดียต่างๆ ที่พบเจอขึ้นภายในหัว แต่เพื่อให้สามารถจดจำ เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เรียนรู้ต่อไปในระยะยาวได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้อง

หน้าที่อันดับแรกของครูทุกคน คือ ดำเนินการสอนให้ราบรื่นและช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ไม่ใช่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องยากและน่าหวัญเสียสำหรับเด็ก

นำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน
คิดวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น

งานวิจัยปี 1992 ระบุว่าสภาพแวดล้อม
การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อเกิด
การประมวลผลด้านความรู้ความเข้าใจจากผู้เรียน
และเกิดเป็นแนวทางให้พวกเขาปฏิบัติสัมพันธ
ทบทวนความรู้แบบเชิงรุกมากกว่าการบันทึกและ
เก็บข้อมูลเพียงอย่างเดียว

ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องหาแนวทางช่วยใ้
นักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ของตนเอง คำนึงถึง
การค้นหาความหมาย การประยุกต์ใช้ และการคิด
วิเคราะห์มากกว่าที่จะมุ่งเน้นการให้ได้มาซึ่งข้อมูล
จนมากเกินไปอยู่ตลอดเวลา บทบาทสำคัญของครู
จึงอยู่ที่การคิดวางแผนการเรียนการสอนอย่าง

ตรงไปตรงมาและปรับให้เข้ากับความต้องการ
ของการเรียนรู้ลักษณะต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียน
ได้ใช้ความคิดและสามารถเชื่อมโยงบทเรียนใหม่
เข้ากับแนวความคิดเดิม และต่อยอดพัฒนาการ
ทางความคิด ด้วยเหตุนี้ การยื่นมือช่วยเหลือ
ของครูจึงจำเป็นในมิตินี้

ผู้เฝ้าดูพัฒนาการ (Monitor)

การเฝ้าดูเป็นกระบวนการประเมินความก้าวหน้า
ของปัจเจกบุคคลและให้ข้อบ่งชี้ว่าจำเป็นต้องสอน
เรื่องใดซ้ำหรือฝึกเพิ่มเติม ดังนั้น บทบาทของครู
ในฐานะผู้เฝ้าดูพัฒนาการ คือ มีปฏิสัมพันธ์
กับนักเรียน เพื่อเข้าใจว่าพวกเขาเรียนวิชานั้นๆ
ไปถึงไหนและเข้าใจมากน้อยแค่ไหนอย่างไรกันบ้าง

“โปรดจำไว้ หนังสือ หนึ่งเล่ม ปากกาหนึ่งด้าม เด็กหนึ่งคนกับ ครูหนึ่งคนสามารถ เปลี่ยนโลกใบนี้ได้”

มาลาล่า ยูซาฟไซ
เจ้าของรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพปี 2014
ชาวปากีสถานและนักเคลื่อนไหว
เพื่อการศึกษาสตรี

ผลงานวิจัยเผยว่า การเฝ้าดูของครูมีผลต่อพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างชัดเจน เนื่องจากการช่วยติดตามเส้นทางการเรียนรู้ของนักเรียน ก่อนที่จะตัดสินใจในการแนะนำทางการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป ตลอดจนให้ความเห็นต่อพัฒนาการการเรียนรู้

ในการติดตามพัฒนาการให้เกิดประสิทธิภาพ ครูจำเป็นต้องทำกิจกรรมเหล่านี้อยู่บ่อยครั้งและทำอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ครูควรกำหนดระดับความคาดหวังและแนวทางการทำงานที่มอบหมายให้หรือบททดสอบในชั้นเรียนตั้งแต่แรก เพื่อทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และท้ายที่สุด ควรให้ความเห็นต่อการเรียนของนักเรียนหรือสิ่งที่พวกเขาควรทำเพื่ออุดช่องว่างในการเรียนรู้

ผู้สร้างแรงกระตุ้น (Motivator)

แรงกระตุ้นของนักเรียนถือเป็นแรงขับเคลื่อนพัฒนาการการเรียนรู้ ส่งผลให้พวกเขาลงมือพยายาม ก้าวข้ามอุปสรรคในการเรียนรู้ จนบรรลุเป้าหมาย ดังนั้น ครูจึงต้องเป็นผู้สร้างแรงผลักดันให้นักเรียน อย่างไรก็ตาม การจูงใจนักเรียนไม่ใช่เพียงการเอ่ยคำพูดให้กำลังใจ ชมเชย เป็นมิตรกับนักเรียน หรือพร้อมให้การช่วยเหลือเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการศึกษาที่ต้องอาศัยการตัดสินใจและการวางแผนอย่างรอบคอบด้วย

ในมิติของผู้สร้างแรงกระตุ้น ครูมีบทบาทในการทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ สนุกสนาน และน่าติดตาม ดังนั้น การเลือกสรรเนื้อหาบทเรียนที่ดึงดูดใจ มีความยืดหยุ่นในระยะเวลาการเรียนรู้ และให้คำแนะนำที่แตกต่างกันเมื่อจำเป็น ควบคู่กับการใช้อารมณ์ขันในชั้นเรียนถือเป็นปัจจัยสำคัญ

ไม่เพียงเท่านั้น แรงกระตุ้นของนักเรียนยังเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่จะตัดสินใจเลือกแนวทางของตนเอง แบ่งปันไอเดียและรู้สึกมีส่วนร่วมกับชั้นเรียน ดังนั้น ครูจึงควรมอบหมายความรับผิดชอบให้นักเรียน เพื่อกระตุ้นพวกเขาตั้งแต่เปิดโอกาสให้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ไปจนถึงทบทวนและติดตามพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเอง

ผู้เรียน (Learner)

การเป็นผู้ให้ความรู้ต้องอาศัยการเรียนรู้มากกว่างานใดๆ เนื่องจากในบริบทนี้ ครูมักจะได้พบกับนักเรียนที่มีความต้องการในการเรียนรู้ ความสนใจ ทักษะที่แตกต่างกันออกไป แต่ถึงอย่างนั้น ทุกๆ ปีครูต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ ตั้งแต่สอนระดับชั้นใหม่ ไปจนถึงเผชิญกับนักเรียนประเภทใหม่ๆ ที่สอนได้ยาก หรือข้อกำหนดใหม่ของโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ครูจึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และมีความกระตือรือร้นที่จะติดตามแนวโน้มล่าสุดด้านการศึกษา เนื้อหาการเรียนการสอนใหม่ๆ คอยอัปเดตกับผู้คนในแวดวง เข้าร่วมงานสัมมนา รวมทั้งเข้าใจวิธีการสอนที่ได้ผลดีกับนักเรียนมากที่สุด

อ้างอิง

- <https://edulearn2change.com/article-teacher-role/>
- <https://core.ac.uk/download/pdf/234675955.pdf>

Pangpoy Learning Box

กล่องเรียนรู้เพื่อนักเรียนทุกวัย

นวัตกรรมกล่องเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น

เรื่อง วรรณภา บุญลาโก

สถานการณ์โควิด-19 ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กทั่วประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนในต่างจังหวัด ยิ่งเมื่อต้องเรียนแบบออนไลน์ที่ต้องพึ่งพาอุปกรณ์ไอทีและสัญญาณอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะทำให้เด็กๆ มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้เหมือนการเรียนรู้ในรูปแบบปกติ

กล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box ของโรงเรียนบ้านปางปอย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ถูกจัดทำขึ้นในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่รูปแบบการเรียนการสอนต้องถูกปรับเปลี่ยนไปจากวิธีการเรียนแบบเดิม ส่งผลให้เด็กเกิดภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายทางชนเผ่า ทำให้โรงเรียนต้องหาวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เพิ่มเติมนอกจากการเรียนในรูปแบบออนไลน์ที่มีข้อจำกัดทั้งด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการเรียนออนไลน์ หรือบางพื้นที่ไม่มีสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตลอดจนครูผู้ปกครองไม่รู้หนังสือ จึงไม่สามารถให้คำแนะนำและช่วยสอนเด็กๆ ได้

ทำให้นักเรียนขาดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ได้รับความรู้ไม่เต็มที่ และขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

ทางโรงเรียนจึงได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณะผู้บริหารและคณะครูด้วยการทำ Professional Learning Community (PLC) หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อร่วมกันสะท้อนปัญหาถึงสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ผู้บริหารและคณะครู จึงได้มีแนวคิดวางแผนและออกแบบการจัดทำกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นตัวช่วยจัดการเรียนการสอนที่บ้านและช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น

นักเรียนมีความกระตือรือร้น
สนใจเรียนมากขึ้น เป็นผลจาก
ครูใช้สื่อเป็นสิ่งเร้าความสนใจ
ให้กำลังใจและให้คำชี้แนะ

อาจารย์เปรมสุตานันโท ครูโรงเรียนบ้านปางปอย ได้ชี้แจงถึงแนวทางการออกแบบกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box ที่ออกแบบให้เหมาะสมกับเด็กนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น เพื่อให้ได้รับความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับอายุและช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการ พัฒนาสมรรถนะทักษะการเรียนรู้ ทักษะด้านสังคมและอารมณ์ ซึ่งใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในรายวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 3R ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และคณิตศาสตร์ (Arithmetic) เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น

นอกจากนี้ การออกแบบกล่องการเรียนรู้ ยังคำนึงถึงความยืดหยุ่นของเนื้อหาในบทเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนไม่เครียดเกินไปเมื่อต้องลงมือทำแบบฝึกหัดโดยที่ไม่มีครูอยู่ด้วยหรือในเวลาที่มิครูอยู่ด้วย

ภายในกล่อง Pangpoy Learning Box ประกอบไปด้วยสื่อการสอนที่เน้นด้านวิชาภาษาไทย หรือคณิตศาสตร์และแบบฝึกหัด เนื่องจากในพื้นที่ประสบปัญหาเรื่องระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ทางโรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนมาเป็นแบบออนไลน์ โดยทางโรงเรียนจะให้คุณครูเป็นผู้นำกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box ออกไปทำการสอนนักเรียนตามหมู่บ้านซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้เด็ก ๆ มารวมกลุ่มกัน ครูจะเป็นผู้สอนเด็กโดยใช้สื่อการสอนควบคู่ไปกับการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดร่วมด้วย

เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่ยังอ่านไม่ค่อยได้ และพ่อแม่ก็ไม่สามารถช่วยสอนได้ ประกอบกับทางอาจารย์จรงค์ กัณหา ผู้อำนวยการโรงเรียน มีนโยบายอยากให้ติดตามพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่องคุณครูจึงต้องลงไปสอนเด็กพร้อมกับกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ สำหรับวิธีการวัดผลประเมินผลจะขึ้นอยู่กับคุณครูที่สอนแต่ละวิชาและแต่ละช่วงชั้นเป็นผู้ทำการประเมิน ซึ่งจะทำการวัดผลโดยการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมเวลานักเรียนทำงาน และทดสอบนักเรียนโดยให้อ่านหรือเขียน

หลังจากการสอนโดยวิธีแบบออนไลน์ร่วมกับการใช้กล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box แล้ว นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณที่มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และเกิดทักษะที่สำคัญในด้านต่างๆ ตัวนักเรียนเองก็มีความกระตือรือร้น ตื่นตัวสนใจเรียนมากขึ้น เป็นผลจากการที่ครูใช้สื่อเป็นสิ่งเร้าความสนใจให้กำลังใจและชี้แนะนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมทำใบงานซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความถนัดของนักเรียนแต่ละคนว่ามีพัฒนาการตามศักยภาพของตนเองที่ดีขึ้น ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ท้ายที่สุดนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ซึ่งถือเป็นการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียนแล้ว ครูและบุคลากรเองก็เกิดทักษะในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วม ครูมีการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับสถานการณ์ มีการใช้สื่อนวัตกรรมเป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการปรับวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านกล่องการเรียนรู้อีกด้วย

“แต่อย่างไรก็ตามการจัดทำกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box ก็ยังมีอุปสรรคและข้อจำกัด ทั้งในเรื่องของเวลาเตรียมการจัดทำกล่องการเรียนรู้ที่มีน้อย เพราะคุณครูมีภาระงานอื่น

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ On-Hand

การจัดการเรียนการสอนแบบ On-Hand คือ การที่ครูผู้สอนได้ให้แบบฝึกหัด และให้การบ้าน กับนักเรียนให้ไปทำที่บ้าน ทั้งนี้ ครูผู้สอนสามารถ ประยุกต์ใช้ร่วมกับรูปแบบอื่นๆ ได้ตามบริบท ของท้องถิ่น ในกรณีที่นักเรียนมีทรัพยากร ไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นๆ

ค่อนข้างมาก สื่อการสอนก็มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ในการนำไปใช้ต่อจำนวนนักเรียน รวมถึงความคงทน ของสื่อการสอนที่ไม่สามารถใช้ได้หลายครั้ง” อาจารย์เปรมสุตา กล่าวทิ้งท้าย

หลังจากสถานการณ์โควิด-19 ผ่านไป ทำให้ โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามปกติ ซึ่งทางโรงเรียนก็ยังได้นำกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box มาใช้ในการเรียน การสอนตามนโยบายของโรงเรียนที่เน้นเรื่อง 1 ห้องเรียน 1 นวัตกรรม โดยทุกห้องเรียนจะต้อง มีกล่องการเรียนรู้ Pangpoy Learning Box ไว้ในห้อง เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา หลังจากที่เข้ามาเรียนแบบออนไซต์ โดยยังคงเน้น เนื้อหาของวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ไว้

การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กล่อง การเรียนรู้ Learning Box เป็นนวัตกรรม ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามศักยภาพของตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนมีโอกาส สะท้อนการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจในการเรียนและ ช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน ทั้งยังสามารถนำ นวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาในเรื่องการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นวิธีการสอน อุปกรณ์และด้านเนื้อหาวิชา เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ 🌟

อ้างอิง

- https://www.ubu.ac.th/web/files_up/43f2017010522270287.pdf
- <https://prd.go.th/th/content/category/detail/id/9/iid/19133>
- <https://www.starfishlabz.com/blog/1004-นวัตกรรม-โรงเรียนบ้านเวียงหาวาย-และโรงเรียนปางปอย>
- <http://www.sea12.go.th/spv/index.php/component/content/article/35-63/150--2019->

ความคาดหวัง ของพ่อแม่ยุคใหม่

การได้เห็นความสำเร็จของลูกนั้นเป็นความสุขสูงสุดของพ่อแม่ แต่หลายครั้ง ความคาดหวังที่ขัดแย้งกับความสามารถและความสนใจของลูกก็กลายเป็นสิ่งที่ กดดันทำให้ลูกไม่มีความสุข พ่อแม่ยุคใหม่จึงต้องสื่อสารกับลูกด้วยความเข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วย

เรื่อง ประรณนา สำราญสุข

การเกิดโรคซึมเศร้าที่กลายมาเป็นหนึ่งในปรากฏการณ์ทางสังคมของคนไทยที่เกิดความสูญเสียจากโรคนี้มากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและความแตกต่างของวัย (Generation Gap) ก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างความคาดหวังของพ่อแม่และความสุขของลูกเช่นกัน

บทความนี้อาจชวนทุกท่านมาสำรวจความคาดหวังของพ่อแม่ยุคใหม่ต่อความสำเร็จของลูก เพราะแท้จริงแล้วความคาดหวังของพ่อแม่ต่อลูกเป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติ และแม้บางครั้งพ่อแม่จะรู้อยู่เต็มอกว่าความคาดหวังอาจทำให้

ลูกเกิดความเครียดแต่ก็อดไม่ได้ที่จะคาดหวังอยู่ดี ดังนั้น เรามาทบทวนกันว่าจะมีแนวคิดอย่างไรบ้างเพื่อสร้างสมดุลระหว่างความคาดหวังของคนต่างวัย และหากจะต้องพูดคุยทำความเข้าใจ เราจะสื่อสารอย่างไรให้ครอบครัวยังคงเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับเด็กๆ หรือคนรุ่นใหม่

บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อความคาดหวัง

เราอาจเห็นความแตกต่างของความคาดหวังและความหมายของการประสบความสำเร็จที่แตกต่างกันไปในแต่ละสังคม รูปแบบของสังคมแบบทวีปเอเชียหลายประเทศจะคาดหวังให้ลูกๆ

มีการศึกษาสูง เรียนในมหาวิทยาลัยชื่อดัง เพื่อให้ได้ทำงานในกลุ่มอาชีพที่ได้เงินเดือนในอัตราสูง ซึ่งเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมที่มักจะเห็นในแถบเอเชีย ในสังคมไทยสมัยก่อนเราอาจเคยได้ยินวลีที่ว่า “อยากให้ลูกเรียนสูงๆ โตมาจะได้เป็นเจ้าคนนายคน” เพราะในสมัยก่อนการศึกษาถือเป็นสิ่งที่ใช้เลื่อนระดับสถานภาพทางสังคมได้ดีที่สุด ในปัจจุบันเราจะได้ยินข่าวความกดดันของลูกๆ ของชาวเอเชียในหลายประเทศที่ทำให้เด็กเกิดความเครียดและมีอัตราการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่าบริบททางสังคมและวัฒนธรรมนั้นก็เป็นอีกปัจจัยที่กดดันและทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้

การเป็นลูกชายและลูกสาวที่ดี

หากไม่กล่าวถึงมิติทางด้านเพศในความคาดหวังของสังคมไทยก็ถือว่าละเลยความสำคัญด้านนี้ไป เพราะแม้ว่าสังคมไทยจะเป็นสังคมที่ค่อนข้างมีความเสรีและเปิดกว้างมากขึ้นแล้วในปัจจุบันแต่ความคาดหวังด้านภาระหน้าที่ความคาดหวังต่อความเป็นเพศชายและเพศหญิงยังคงมีให้เห็นอยู่มาก เช่น การไม่ต้องการให้ลูกมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและความคาดหวังให้ลูกมีการวางตัวที่เหมาะสมกับเพศสภาพของตนเอง นอกจากนี้ยังมีเรื่องของความคาดหวังให้ลูกชายและลูกสาวทำหน้าที่กตัญญูต่อพ่อแม่ หากเป็นลูกสาวจะต้องทำหน้าที่ของ “ผู้หญิง” ในบ้านได้ เช่น ลูกสาวต้องช่วยเหลืองานบ้าน ต้องพูดเพราะ ดูแลน้องหรือผู้สูงอายุในบ้าน หรือถ้าหากเป็นลูกชายจะต้องทำหน้าที่ดูแลคนในบ้าน ต้องมีความเป็นผู้นำ ต้องเป็นความหวังของครอบครัว เป็นต้น ความคาดหวังที่เกิดขึ้นในครอบครัวต่อลูกชายและลูกสาวในบทบาทตามเพศสภาพนี้ บางครั้งอาจทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นในครอบครัว ซึ่งในปัจจุบันที่สังคมไทยอยู่ในบริบทที่ผู้คนตระหนักถึงความเท่าเทียมกันทางเพศมากขึ้นประเด็นนี้ได้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่พ่อแม่ยุคใหม่ต้องให้ความสำคัญและทำความเข้าใจ เพื่อไม่ให้เป็นกลายเป็นความคาดหวังที่รัดตัวและน่ากดดันต่อลูกๆ ของเรา

ความคาดหวังต่อลูกนั้นยังคง
มีอยู่แต่ได้เปลี่ยนไปในแบบ
ที่สอดคล้องกับสภาพสังคม
มากขึ้น เราจะเห็นได้ว่าพ่อแม่
ยุคใหม่ตระหนักในเรื่องเสรีภาพ
ของลูกมากขึ้น

ความคาดหวังใหม่ของพ่อแม่ ในสังคมไทยสมัยใหม่

เราอาจพูดได้ว่าพ่อแม่ในสังคมไทยยุคใหม่
มีความรู้ความเข้าใจในสังคมปัจจุบันเพิ่มขึ้น
มีแนวคิดที่เปิดกว้างและยืดหยุ่น ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดี
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศไทย
ในอนาคต อย่างไรก็ตามความคาดหวังต่อลูกนั้น
ยังคงมีอยู่แต่ได้เปลี่ยนไปในแบบที่สอดคล้องกับ
สภาพสังคมมากขึ้น เราจะเห็นได้ว่าพ่อแม่ยุคใหม่
ตระหนักในเรื่องเสรีภาพของลูกมากขึ้น ดังนั้น
ความคาดหวังของพ่อแม่ก็น่าจะปรับตามกับปัจจัยเสริม
ที่พ่อแม่ต้องสร้างให้กับลูกได้ เช่น การสร้าง
ให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ลูกๆ ได้เรียนรู้มากขึ้น
มีทักษะในการอยู่ในสังคมที่มีการแข่งขันสูง
ได้โดยในบทความนี้จะรวบรวมแนวคิดที่น่าสนใจของ
พ่อแม่ยุคใหม่ที่คาดหวังให้ลูกมีเพื่อที่จะสามารถ
เอาตัวรอดในสังคมสมัยใหม่ได้

มีทุนทางมนุษย์ (Human Capital)
และทุนทางสังคมที่ดี (Social Capital)
การมีต้นทุนมนุษย์และทุนทางสังคมที่ดีของ
คนคนหนึ่งนั้นมีความสำคัญคือการมีโอกาส
ในการไขว่คว้าและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและ
สังคมได้ดียิ่งขึ้น ต้นทุนในลักษณะนี้สามารถสร้าง
ให้เกิดขึ้นได้ กล่าวคือ ทุนมนุษย์ หรือประสบการณ์
การศึกษาและทักษะต่างๆ ที่สามารถพัฒนาได้ เช่น
การได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่ดี มีความรู้ความเข้าใจ
ในภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ
ที่ทำให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้ได้มากขึ้น
การมีอยู่ในสังคมที่ปลอดภัยและมีกลุ่มเพื่อนหรือ

แม้ว่าสังคมไทยจะเป็นสังคมที่ค่อนข้างมีความเสรีและเปิดกว้างมากขึ้นแล้วในปัจจุบัน แต่ความคาดหวังด้านภาระหน้าที่ ความคาดหวังต่อความเป็นเพศชาย และเพศหญิงยังคงมีให้เห็นอยู่มาก

กลุ่มสังคมที่พร้อมผลักดันให้เกิดการพัฒนาตนเอง ก็เป็นต้นทุนทางสังคมที่ดี อย่างไรก็ตามเด็กคนหนึ่งอาจเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวยจึงมีโอกาสมากกว่าเด็กที่เกิดมาในครอบครัวฐานะปานกลางหรือยากจน ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าพ่อแม่ในปัจจุบันต่างไขว่คว้าหาโรงเรียนที่ดีให้กับลูกๆ ซึ่งเป็นแนวโน้มการปรับตัวของพ่อแม่ยุคใหม่ที่เล็งเห็นความสำคัญของการมีต้นทุนที่ดีนั่นเอง

มีเครือข่ายทางสังคมดี (Connection) สิ่งที่มาพร้อมกับการมีทุนทางสังคมที่ดีคือการมีเครือข่ายทางสังคม (Connection) ซึ่งได้กลายมาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเติบโตด้านหน้าที่การงานและการมีสถานะทางสังคมที่มั่นคงให้คนคนหนึ่งเป็นอย่างมาก เราจะเห็นการส่งลูกไปเข้าค่ายพัฒนาทักษะในต่างประเทศหรือส่งเสริมให้ลูกได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ ไม่ว่าจะเป็นดนตรีหรือกีฬา ก็เพื่อที่จะให้พวกเขาได้มีเครือข่ายทางสังคมที่กว้างขวางมากขึ้นนั่นเอง

มีภูมิคุ้มกัน (Resilience) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีหมายถึง การมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม ยืดหยุ่นกับสถานการณ์และสามารถยืนหยัดขึ้นมาได้หากเจอกับปัญหาและความล้มเหลว ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่หวังให้ลูกมีทักษะนี้ เพราะไม่ว่าจะเจอเรื่องร้ายแรงเพียงใด เด็กๆ ที่มีทักษะดังกล่าวก็จะผ่านพ้นไปได้และอยู่ในสังคมอย่างเข้าใจ

ให้อิสระในการตัดสินใจและบอกถึงผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าพ่อแม่ในปัจจุบันมีแนวคิดของการเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) มากขึ้น ทำให้ความคาดหวังต่อลูกเปลี่ยนแปลงไปโดยมีการเปิดกว้างและยอมรับความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อตัวลูกนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดเวลาแทบทุกสถานการณ์และเป็นสิ่งที่เปราะบางชาติ ดังนั้น การที่จะแสดงออกถึงความคาดหวังโดยที่

ไม่ทำให้เกิดการกดดันกับตัวลูกจึงต้องมาพร้อมกับ การสื่อสารที่เหมาะสม

เด็กรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับเสรีภาพมาก ดังนั้น พ่อแม่ยุคใหม่จึงต้องสื่อสารด้วยความเข้าใจ โดยวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพคือ การบอกพวกเขาถึงการตัดสินใจที่จะสามารถมีผลกับสิ่งที่ตามมาหลายทาง ทั้งข้อดีและข้อเสีย หรืออาจจะมีการยกเคสตัวอย่างเป็นการกระตุ้นต่อมคิดว่าการตัดสินใจหลายๆ ครั้งย่อมมีถูกต้องและผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งในท้ายที่สุดแล้ว การสื่อสารพูดคุยเปิดใจในครอบครัวจะทำให้ลูกๆ สามารถเติบโตเอาตัวรอดในทุกสถานการณ์ รู้จักแยกแยะและตัดสินใจได้ดี พร้อมทั้งยอมรับกับการตัดสินใจของตนเองได้อย่างเข้มแข็ง 🌱

อ้างอิง

- Earls, Schaefer (1987) Parental modernity and child academic competence: Toward a theory of individual and societal development, Early Child Development and Care, 27:2, 373-389, DOI: 10.1080/0300443870270209
- <https://www.todaysparent.com/>
- ชวนพ่อ-แม่ยุคใหม่เตรียมความพร้อมรอบด้าน เลี้ยงลูกแบบสร้างสรรค์ <https://www.bangkokbiznews.com/social/1020496>
- พ่อแม่รุ่นใหม่ในยุคโควิด เป็นทุกอย่างให้ลูกแล้ว มีหน้าที่เพิ่มขึ้นไปจากเดิม <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2185805>
- 3 มายเช็ตพ่อแม่ยุคใหม่สื่อสารให้ได้ใจวัยรุ่น
- <https://www.starfishlabz.com/blog/746-3-มายเช็ตพ่อแม่ยุคใหม่สื่อสารให้ได้ใจวัยรุ่น>

ไอเดียเรียน ออนไลน์หนึ่งวัน ช่วยลดค่าใช้จ่าย ได้แค่ไหน

เรื่อง อัญญาบุษ บำรุง

การเรียนออนไลน์ที่บ้านมีข้อดี
หลายอย่างทั้งประหยัดค่าเดินทาง
และประหยัดค่าใช้จ่ายเมื่อออกไป
นอกบ้านในแต่ละครั้ง วันนี้มาหา
ไฉ่เดียวกันว่าสามารถลดค่าใช้จ่าย
จากการเรียนอยู่ที่บ้านหรือ Study
from Anywhere ได้แค่ไหน

สถานการณ์ปัจจุบันของโควิด-19
ดีขึ้นอย่างมาก จนเกือบเรียกได้ว่า
ผู้คนสามารถออกไปใช้ชีวิตกัน
ได้อย่างปกติ ทำให้นักเรียนและ
นักศึกษาที่เคยใช้ชีวิตเรียน กิน และนอนอยู่ที่บ้าน
มาเป็นระยะเวลา 1 - 2 ปี ต้องปรับตัวใหม่และ
กลับไปเรียนที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยตามปกติ
อย่างไรก็ตาม การเรียนออนไลน์ในรูปแบบที่ผ่านมามีข้อดีหลายประการที่ทุกคนหรือแม้กระทั่ง
หน่วยงานการศึกษาเองเห็นตรงกันว่าสามารถ
ลดค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึง
ประหยัดเวลา ทำให้สามารถทำกิจกรรมต่างๆ
ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น หากโรงเรียนหรือ
สถานศึกษาปรับการเรียนการสอนให้เป็นแบบ
Hybrid หรือเรียนออนไลน์อยู่ที่บ้านอย่างน้อย
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่าย
ในยุคเศรษฐกิจมีความท้าทายจากสถานการณ์
ระหว่างประเทศ และผลจากโควิด ที่ทำให้เศรษฐกิจ
ยังไม่ฟื้นตัวดี วันนี้ผู้เขียนได้สรุปข้อดี 7 ประการ
ของการเรียนออนไลน์ว่ามันดีต่อกระเป๋าเงินของ
เราอย่างไร

1. ประหยัดค่าเดินทาง จากปกติที่ต้องเดินทางไปเรียนด้วยรถโดยสารประจำทาง หรือรถยนต์
ย่อมมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าน้ำมัน
ค่าโดยสารประจำทาง ค่าทางด่วน หรือค่าที่จอดรถ
ยกตัวอย่าง ผู้เขียนเคยมีบ้านอยู่จังหวัดนนทบุรี
และต้องเดินทางไปมหาวิทยาลัยแถวสามย่าน

รู้หรือไม่
การเรียนออนไลน์
มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า
การเรียนปกติถึง
70%

จังหวัดกรุงเทพฯ ทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ ทำให้ต้องเสียค่าเดินทางเป็นจำนวนมาก ถ้าหากเราเลือกเรียนออนไลน์อยู่ที่บ้านจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าวเลย

2. การเรียนออนไลน์มีค่าเทอมที่ถูกกว่าไปเรียนที่สถานที่จริง ยกตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัย Georgia Institute of Technology ที่สหรัฐอเมริกา คอร์สออนไลน์มีราคาถูกกว่าคอร์สที่ต้องไปเรียนที่มหาวิทยาลัย หากไปเรียนที่มหาวิทยาลัยตามปกติค่าเทอมเรียนปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computer Science) ราคา 42,000 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 1,465,800 บาท) แต่ถ้าเลือกหลักสูตรเรียนออนไลน์ค่าใช้จ่ายจะเหลือเพียง 6,000 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 209,400 บาท) ประหยัดไปกว่า 86% (Uni-prep, 2022) นอกจากนี้ ในปัจจุบันเราไม่จำเป็นต้องเรียนผ่านระบบมหาวิทยาลัยเท่านั้น ยังมี Platform การศึกษาต่างๆ มากมายที่จัดคอร์สระดับปริญญาตรีในราคาที่ย่อมเยาเพื่อให้ทุกคนบนโลกสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน เช่น MOOC, edX, coursera ซึ่งมีคอร์สเรียนทั้งระยะสั้นและระยะยาว หลายคอร์สยังมีทุนการศึกษาให้เลือกเรียนฟรี หรือบางคอร์สก็มีราคาที่ถูกจนน่าตกใจ เมื่อเรียนจบแล้วจะได้ประกาศนียบัตรหรือใบปริญญาเทียบเท่ากับการเรียนในห้องเรียนจริง

3. ประหยัดค่าซื้อหนังสือ การเรียนในชั้นเรียนบางครั้งจำเป็นต้องมีชีทหรือทำงานกลุ่มร่วมกันและต้องใช้ทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกระดาษ ค่าปริ้นท์เอกสาร ค่า Textbook แต่ถ้าหากเราเลือกเรียนผ่านทางออนไลน์อุปกรณ์การเรียนการสอนจะมาในรูปแบบ Online-Based กล่าวคือ ทุกอย่างสามารถอ่านและเขียนได้ผ่านแพลตฟอร์มของการเรียนการสอนนั้นๆ เช่น งานกลุ่มอาจทำใน Google Slide ร่วมกัน และหนังสือสามารถอ่านได้ในไฟล์ PDF เป็นต้น

4. ประหยัดค่า Labs สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษายุทธศาสตร์ อาจต้องจ่ายค่าอุปกรณ์ Labs เพื่อทำการทดลอง แต่ถ้าหากเรียนออนไลน์สามารถทำ Labs แทนได้ อย่างไรก็ตามวิธีนี้อาจไม่ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดเสมอไป เพราะสุดท้ายแล้วการทดลองให้เกิดสิ่งใหม่ๆ จำเป็นต้องลงมือปฏิบัติกับของจริง

ในปัจจุบันเราไม่จำเป็นต้องเรียนผ่านระบบมหาวิทยาลัยเท่านั้น ยังมีรูปแบบการศึกษาต่างๆ มากมายที่จัดคอร์สระดับปริญญาตรีในราคาที่ย่อมเยา เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

5. ประหยัดค่าอาหาร เมื่อการออกไปเรียนนอกบ้านในบางครั้งนักเรียนหรือนักศึกษาไม่ได้มีเวลาเตรียมข้าวกล่องเองไปจากที่บ้าน จึงต้องไปรับประทานอาหารที่ร้านหรือซื้อขนมกินระหว่างคาบ ล้วนแต่เป็นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ถ้าหากอยู่บ้านทุกคนสามารถทำอาหารกินเองได้ โดยไม่ต้องจ่ายค่าอาหารราคาแพงเมื่อออกไปข้างนอกบ้านและยังเป็นช่วงสถานการณ์โควิดการรับประทานอาหารที่บ้านเราสามารถมั่นใจได้ว่าอาหารนั้นสะอาดปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ

6. ประหยัดค่าที่พัก เนื่องจากสถานศึกษาบางแห่งไม่สามารถเข้าถึงได้โดยตรงโดยสารสาธารณะ หรือนักเรียนนักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ต่างพื้นที่จำเป็นต้องมาเช่าหอพักอยู่ในขณะเรียน แต่ถ้าหากทุกคนเรียนออนไลน์ก็ไม่จำเป็นต้องเช่าหอพัก สามารถเรียนอยู่ที่บ้านตัวเองได้เลย นอกจากนี้ ถ้าหากอยากประหยัดค่าที่พักไปอีกในกรณีที่ไม่ได้อยู่บ้านกับครอบครัว ผู้เรียนอาจพิจารณาย้ายไปอยู่หอพักในพื้นที่ที่มีค่าครองชีพต่ำกว่าบริเวณสถานศึกษาแทนได้เช่นกัน

7. ประหยัดค่าเครื่องแบบและชุดแต่งกายประจำสถาบันการศึกษา เมื่อเรียนอยู่ที่บ้านจึงไม่จำเป็นต้องแต่งกายตามระเบียบ ผู้เรียนสามารถใส่ชุดที่มีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องซื้อเครื่องแบบใหม่อย่างน้อย 3 - 4 ชุด เพื่อใส่ไปเรียนหนังสือ

นอกเหนือจากการประหยัดในข้างต้นแล้ว การเรียนออนไลน์ยังมีข้อดีอีกมากมาย ที่ประเทศอินเดียได้ทำการวิจัยมาแล้วพบว่า 77 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาหัวกะทิมีประสิทธิภาพในการเรียน

ค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้ต่อวัน หากไม่ต้องออกจากบ้าน

กิจกรรม	ค่าใช้จ่าย (บาท)
ค่าเดินทาง	200
ค่าอาหาร 3 มื้อ	150
ค่าอุปกรณ์/ชีพ	20
ค่าขนมและเครื่องดื่ม	80
รวม	450

ออนไลน์เท่ากับการเรียนหน้าชั้นเรียนปกติ (Pant, 2019) โดยบริษัท Cognizant ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาทาง IT ระดับโลก ให้ความเห็นว่าการเรียนทางออนไลน์สามารถตอบโจทย์ความต้องการของตัวนักเรียนนักศึกษาเอง หรือแม้กระทั่งองค์กรต่างๆ สามารถเลือกเรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการในเวลาที่เหมาะสม จึงทำให้มีประสิทธิภาพในการเรียนสูงและมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนแบบปกติ โดยเหตุผลหลักคือเรื่องของเวลา การที่เราไม่ต้องเดินทางไปเรียนหนังสือทำให้เรามีเวลาเพิ่มมากขึ้น ทุกคนจะสามารถทำกิจกรรมเพิ่มได้อีกจากปกติ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือได้มากขึ้น มีเวลาทบทวนบทเรียนมากขึ้น มีเวลาพูดคุยแลกเปลี่ยนกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นได้ยาวนานมากขึ้น หรือสามารถเลือกเรียนและคอร์สในช่วงเวลาและหัวข้อที่ตนสนใจได้ตลอดเวลา

การเรียนออนไลน์ทำให้ทุกคนลดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าปกติ ทั้งไม่ต้องจ่ายค่าเดินทางในชีวิตประจำวัน ไม่ต้องจ่ายค่าอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มากมาย เพราะทุกอย่างทำได้ในระบบออนไลน์ ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้จากทุกมุมโลกเพียงแค่มีคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอินเทอร์เน็ต ก็สามารถเชื่อมต่อหาความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ๕

การที่เราไม่ต้องเดินทางไป
เรียนหนังสือทำให้มีเวลา
เพิ่มมากขึ้น ทุกคนสามารถ
ทำกิจกรรมได้อีกจากปกติ
ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ
มีเวลาทบทวนบทเรียน พูดคุย
แลกเปลี่ยนกับอาจารย์และ
เพื่อนร่วมชั้นได้นานมากขึ้น

อ้างอิง

- game-learn. (2023, December 15). Why online learning is more efficient and cost-effective than alternatives. Retrieved from game-learn: <https://www.game-learn.com/en/resources/blog/why-online-learning-is-profitable-and-efficient-for-companies/>
- Green, D. (2017, June 02). 3 Costs Online Education Saves Students. Retrieved from usnews: <https://www.usnews.com/education/online-learning-lessons/articles/2017-06-02/3-costs-online-education-saves-students>
- Learn.org. (2023, December 15). 10 Reasons Why Online College Courses Save You Money. Retrieved from Learn.org: https://learn.org/articles/10_Reasons_Why_Online_College_Courses_Save_You_Money.html
- Pant, S. (2019, November 14). Breaking the barriers, e-learning as the most cost-effective way to have quality education. Retrieved from indiatoday: <https://www.indiatoday.in/education-today/featurephilia/story/breaking-the-barriers-e-learning-as-the-most-cost-effective-way-to-have-quality-education-1618761-2019-11-14>
- Twigg, C. A. (2003). Improving Learning and Reducing Costs: New Models for Online Learning. EDUCAUSE review, 30.
- Uni-prep. (2022, December 15). Reducing the cost of education. Retrieved from uni-prep: <https://www.uni-prep.com/online-education/reducing-the-cost-of-education/>

ยกระดับการเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา

งานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหน้าที่ที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารจัดการเพื่อให้ครูดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน ผู้บริหาร จึงต้องมีคุณสมบัติที่จะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่อง **ปรารถนา สำคัญสุข**

สถานศึกษาจำเป็นต้องมีผู้บริหารที่มี ทักษะหลากหลาย เพราะภายใต้ องค์กรอย่างโรงเรียนนั้น มีกลุ่มคน ที่มีความต้องการ มีองค์ความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีหน้าที่แตกต่างกัน อีกทั้ง โรงเรียนยังประกอบไปด้วยบุคลากรหลากหลาย ด้านวัยวุฒิและคุณวุฒิ การต้องบริหารผู้คน ในองค์กรหนึ่งที่มีความสลับซับซ้อนขนาดนี้ ผู้บริหาร จำเป็นต้องมีทั้งความรู้ในเชิงเทคนิค มีทักษะ และศิลปะในการบริหารในเชิงระบบและบริหารคน เป็นอย่างมาก

บทความนี้จะกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะ เป็นผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ การหา สมดุลระหว่างการบริหารระบบและการบริหารคน อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งการบริหารจัดการ จิตใจตนเองภายใต้ภาระที่ยิ่งใหญ่

คุณสมบัติและทักษะ ในการเป็นผู้บริหาร

การมีภาวะผู้นำ (Leadership) ของ ผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดทิศทางของ องค์กรได้อย่างดีทั้งในยามปกติและยามที่

ผู้บริหารจะต้องมีทักษะในการจัด ลำดับความสำคัญของปัญหา หากพิจารณาแล้วว่าปัญหาไหน ที่ไม่แก้แล้วจะกระทบไปยังส่วนอื่น ก็ต้องเลือกแก้ปัญหานั้นก่อน

ต้องเผชิญกับปัญหา การมีภาวะผู้นำนั้นมักจะสังเกตได้จากในยามวิกฤติที่ผู้บริหารสามารถฝ่าวิกฤติไปได้ด้วยวิธีการและทำให้เกิดผลเช่นไรต่อผู้ได้บังคับบัญชา เช่น เมื่อเกิดความขัดแย้งของครูผู้ปกครองโรงเรียนหรือเด็กนักเรียนไม่พอใจผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ในการลดการปะทะและหาทางแก้ปัญหาให้ทุกฝ่ายพึงพอใจได้ โดยที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียนหรือเด็กนักเรียน

มีทักษะในการสื่อสาร (Communication) การมีทักษะในการสื่อสารที่ดีทำให้สามารถสื่อสารไปถึงผู้ปฏิบัติงานหรือกลุ่มคนต่างๆ ที่อยู่ภายในองค์กรได้อย่างดี โดยการมีทักษะการสื่อสารที่ดีนั้นคือความถูกต้องของสารที่ต้องการจะสื่อ รวมถึงวิธีการที่สารจะไปถึงคนที่ต้องการอย่างครบถ้วน

ทั่วถึง นอกจากนี้ การสื่อสารที่ดียังหมายถึงการเป็นผู้รับสารหรือการเป็นผู้ฟังที่ดี หรือมีการเปิดให้ผู้ที่เราต้องการสื่อสารได้มีความคิดเห็นหรือคำแนะนำกลับมา ไม่เช่นนั้นการสื่อสารจะกลายเป็นการสั่ง ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการปฏิบัติงานในภาพรวมได้

มีทักษะในการแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีทักษะการแก้ปัญหาที่ดีทำให้การดำเนินการของโรงเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น เราปฏิเสธไม่ได้ว่าการบริหารโรงเรียนนั้นจะต้องทำตามกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความล่าช้าและทำให้ปัญหามีขนาดใหญ่ขึ้น ดังนั้นหากการแก้ปัญหาภายในอาจต้องการการแก้ไขที่รวดเร็ว ผู้บริหารจะต้องมีทักษะในการบรรเทาปัญหา (Mitigating Step) หรือในบางครั้งการบรรเทาปัญหาเฉพาะหน้าทำให้สามารถหลีกเลี่ยงความเสียหายต่อนักเรียน ต่อครูและต่อโรงเรียนที่รุนแรงได้

มีทักษะในการจัดลำดับความสำคัญ (Prioritizing) แน่นอนว่าปัญหาในโรงเรียนนั้นมีหลากหลาย อันเนื่องมาจากโรงเรียนเป็นองค์กรที่รวมเอาผู้คนหลากหลายช่วงอายุ หลากบทบาท และหน้าที่มาอยู่รวมกัน ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องมีทักษะในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา หากพิจารณาแล้วว่าปัญหาไหนที่ไม่แก้จะกระทบไปยังส่วนอื่นก็ต้องเลือกที่จะต้องแก้ปัญหาใหญ่และสำคัญก่อน

มีการเปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยี (Digital Literacy) การบริหารโรงเรียนในสมัยใหม่นั้นมีเครื่องมือที่พัฒนาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แทนที่โรงเรียนจะมีการจัดการในรูปแบบเดิมๆ โดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีทั้งที่นำมาใช้ช่วยในการเรียนของเด็กๆ โดยตรง เช่น การเรียนรู้แบบไฮบริด (Hybrid Learning) ที่ใช้ทั้งการสอนในห้องเรียนและการใช้สื่อดิจิทัลควบคู่กัน การส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Maker Education and STEM System) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเทคโนโลยีสำหรับช่วยผู้บริหารและคุณครู เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารภายในโรงเรียน การเปิดให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนของโรงเรียนผ่านเทคโนโลยี เป็นต้น

คุณสมบัติของ การเป็นหัวหน้าองค์กร

การเป็นหัวหน้าองค์กรหรือผู้บริหารโรงเรียนต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการสร้างสังคมและบรรยากาศที่สงบสุขภายในโรงเรียน โดยมี 5 คุณสมบัติที่ควรมุ่งเน้น คือ

ความมุ่งมั่นและการเปิดกว้าง (Honesty and Openness) การเป็นผู้บริหารและหัวหน้าหมายถึง การที่ต้องมีจิตใจที่มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของโรงเรียนโดยเปิดกว้างทางความคิด การสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการระดมความคิดของคุณครูและเด็กนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการไปสู่ความสำเร็จที่คาดหวังไว้ ผู้บริหารที่เปิดรับความคิดเห็นของคุณครูทุกๆ วัยนั้น เป็นการใช้ประสบการณ์ของคนรุ่นเก่าและความคิดสร้างสรรค์ของคนรุ่นใหม่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งผลลัพธ์ที่ดีนั้นก็จะต้องตกไปสู่นักเรียนนั่นเอง

ยอมรับความเสมอภาคและความยุติธรรม (Equity and Social Justice) คุณสมบัติของผู้บริหารที่ได้บังคับบัญชาคาดหวัง คือ การให้ความเสมอภาคและความยุติธรรม เนื่องจากผู้บริหารถือเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ต้องอาศัยความมีเหตุผลและไว้วางใจเป็นอย่างมาก ดังนั้น หากขาดคุณสมบัติข้อนี้ ก็อาจทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหมดกำลังใจ หมดไฟในการทำงานต่อไปได้ การมีความเสมอภาคและยุติธรรมนั้นไม่เพียงแต่เป็นคุณธรรมที่สำคัญในยามที่เจอกับปัญหาแต่ในแง่หนึ่งคือการเสริมกำลังใจ (Empower) ให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยเช่นกัน

มีความยืดหยุ่นและฟื้นคืน (Flexibility and Resilience) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของโรงเรียนนั้นมีหลากหลายทั้งภายนอกและภายใน ดังนั้น การมีความยืดหยุ่นและความสามารถในการฟื้นคืนจากปัญหาของผู้บริหารทำให้โรงเรียนดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสมัยใหม่บางคนอาจพบว่าการมีความยืดหยุ่นนั้นทำให้เกิดบรรยากาศของการทำงานที่ดี หรือเมื่อประสบปัญหา การทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานต่อไปได้อย่างรวดเร็วและใช้บทเรียนในการพัฒนาต่อก็จะเป็นผลดีกับเด็กนักเรียนอีกด้วย

มุ่งมั่นและมีความหลงใหล (Commitment and Passion) ผู้บริหารโรงเรียนนั้น นอกจากจะต้องมีทักษะการบริหารที่รอบคอบ เฉียบขาดและมีประสิทธิภาพแล้ว การมีความมุ่งมั่นพัฒนาโรงเรียนและมีความหลงใหลในการหาวิธีการเพื่อนำมาพัฒนาสถานศึกษาซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นที่สุดเพราะหากไร้ความมุ่งมั่นแล้ว ใฝ่เดียวหรือการพัฒนางานต่างๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น

มีความเข้าอกเข้าใจ (Empathy) เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้ ท่านผู้อ่านอาจจะพบว่าการเป็นผู้บริหารนั้นช่างยาก แล้วยังต้องมีจิตใจที่มั่นคงมากเหลือเกินในการเป็นผู้บริหารที่ดี แต่บทความนี้พยายามเน้นย้ำถึงความสำคัญของคุณสมบัติข้อสุดท้ายที่ผู้บริหารควรมี นั่นคือการมีความเข้าอกเข้าใจต่อผู้อื่นและต่อตนเอง เพราะภาระที่หนักหนาและการบริหารความต้องการของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน ต้องใช้พลังงานเป็นอย่างมาก ดังนั้น ท่านผู้ที่มีหน้าที่บริหารหลายท่านไม่ควรลืมที่จะมีเวลาได้หยุดพักผ่อนคลายได้ผ่อนคลายเพื่อสร้างพลังให้กับตนเองด้วย ☺

อ้างอิง

- 10 ทักษะสำคัญ ของผู้บริหารโรงเรียนที่ดี โดย Starfish Academy
- <https://www.starfishlabz.com/blog/817-10-ทักษะสำคัญ-ของผู้บริหารโรงเรียนที่ดี#:~:text=ผู้บริหารโรงเรียน%20คือบุคคล,แก้ไข้ปัญหาเหล่านั้นได้>
- 4 สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนควรทำและไม่ควรทำ
- <https://www.educathai.com/knowledge/articles/64>
- 5 เทคโนโลยีการศึกษาที่น่าจับตามอง
- <https://www.tot.co.th/blogs/ดิจิทัลทิปส์/digital-updates/SME-tips/2020/06/09/5-เทคโนโลยีการศึกษาที่น่าจับตามอง>
- David Gurr, Lawrie Drysdale & Bill Mulford (2006) Models of successful principal leadership, School Leadership & Management, 26:4, 371-395, DOI: 10.1080/13632430600886921
- Tony Bush & Derek Glover (2014) School leadership models: what do we know?, School Leadership & Management, 34:5, 553-571, DOI: 10.1080/13632434.2014.928680

คุณครูสายบิวตี้ พลิกตำราสอนแต่งหน้าในโรงเรียน

กิจกรรมในรั้วโรงเรียนไม่ว่าจะเป็น กีฬา กีฬา เดินขบวนพาเหรด วงดุริยางค์
ละครเวที หรือการแสดงต่างๆ ต่างต้องมีการแต่งหน้าเพื่อความสวยงามและ
สมจริง ซึ่งการค่าใช้จ่ายในการแต่งหน้ามักตกอยู่กับผู้ปกครอง จะดีแค่ไหน
หากนักเรียนสามารถเรียนรู้เทคนิคการแต่งหน้าได้จากโรงเรียนโดยไม่ต้อง
เสียค่าจ้างช่างแต่งหน้า และสามารถนำทักษะดังกล่าวไปหารายได้เสริม
หรือพัฒนาต่อยอดเป็นอาชีพหลักของตนในอนาคตได้ เรื่อง กฤษณา กาญจนเพ็ญ

นายสุภกิจ กำลังคลี หรือ “ครูเอกกี้” ผู้ฝึกกฎ “ห้ามแต่งหน้าในโรงเรียน” บอกเล่าถึงที่มาและเหตุผลของการจัดตั้ง “ชุมนุมสอนการแต่งหน้าเพื่อการแสดง” ขึ้นในโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก กรุงเทพมหานคร จนสร้างการยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนเป็นอย่างดี

พลิกวิกฤติเป็นโอกาส

“โรงเรียนพบเจอปัญหาเด็กๆ เริ่มแต่งหน้ามาโรงเรียน พยายามหาบทลงโทษ หาทางแก้ไขจนพบว่า จริงๆ แล้ว มันไม่ใช่ปัญหา เพราะทุกคนล้วนอยากดูดี แต่ขาดความรู้ ขาดคนชี้แนะให้ และผมมองว่า เด็กๆ เหล่านี้ล้วนมีศักยภาพ ถ้าเรานำเขามาเสริมทักษะให้แต่งหน้าเป็นจริงเป็นจัง รับงานกันได้เลยก็น่าจะดี เป็นการเปิดใจ เปิดโอกาสให้เขาได้สร้างสรรค์ ดึงเขาเข้าสู่ศีกา และต่อยอด ผมจึงเปิดชุมนุมขึ้นมา” ครูเอกกี้กล่าว “การแต่งหนึ่งหน้าราคา 800 - 1,500 บาท ถ้าเป็นเชียร์ลีดเดอร์หนึ่งทีม 10 คน 15,000 บาท ซึ่งเงินก้อนนี้สามารถเอาไปทำอย่างอื่นได้อีกมาก และน่าจะฝึกฝนให้เด็กนักเรียนแต่งหน้าได้ ทุกวันนี้เด็กในโรงเรียนบางคนเริ่มรู้จักการแต่งหน้าอยู่แล้ว หากไปบอกว่า “หยุดนะ! ล้าง! ลบ!” พวกเขาจะหยุด พัฒนาการและความสนใจในด้านนั้น หรือไม่ก็กลายเป็นต่อต้านแอบแต่งหน้า แต่หากสนับสนุนเด็กกลุ่มนี้ด้วยการฝึกให้เขาแต่งหน้าให้ถูกต้อง เชื่อว่าพลังของพวกเขาสามารถออกมาได้เรื่อยๆ”

โดยครูเอกกี้ได้นำทักษะและประสบการณ์การแต่งหน้าในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ขณะเรียนที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร รวมไปถึงการแต่งหน้ารับปริญญาและงานแต่งงานหลังเรียนจบ มาถ่ายทอดให้กับนักเรียนสำหรับใช้ในกิจกรรมของโรงเรียน ที่ต้องการแต่งหน้าซึ่งมีอยู่ตลอดทั้งปีการศึกษา

“เนื่องจากหลักสูตรของทางโรงเรียนฯ มุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียน เน้นการใช้จริง และสามารถต่อยอดไปประกอบอาชีพได้ การจัดตั้งชุมนุมสอนการแต่งหน้าจึงเข้ากันได้กับบริบทของโรงเรียน และได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารอย่างเต็มที่”

พลิกตำราเข้าสู่ภาคปฏิบัติ

สำหรับการเรียนการสอนวิชา “แต่งหน้าเพื่อการแสดง” ของโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกนี้ จะอยู่ในคาบกิจกรรมชุมนุม ซึ่งเด็กๆ ในโรงเรียนทุกคนจะต้องเลือกกิจกรรมชุมนุมที่สนใจอยู่แล้ว โดยต้องเข้าเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน เป็นจำนวน 20 ครั้งต่อเทอม ซึ่งครูเอกกี้เล่าว่าในแต่ละคาบก็จะกำหนดโจทย์การแต่งหน้าที่แตกต่างกันไป เพื่อให้ทุกคนได้แสดงฝีมือหรือได้ลงมือปฏิบัติจริง และครูเอกกี้ก็จะแทรกเทคนิคในการแต่งหน้าแต่ละแบบให้เด็กๆ ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะไปพร้อมๆ กัน

เด็กๆ ติวที่โรงเรียนไม่ปิดกัน
ความชอบและยังสนับสนุน
ความสามารถของเขา เด็กที่เคย
ถูกมองว่าเกเรเพียงเพราะ
ชอบแต่งหน้า วันนี้พวกเขารู้สึก
ว่าเป็นความสามารถพิเศษ

“นอกจากเทคนิคการแต่งหน้าแล้ว ผมจะสอนในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ เพราะเด็กจะเข้าใจว่ากระบวนการแต่งหน้า ต้องเริ่มจาก 1-2-3-4 ตามสเต็ป แต่จริงๆ แล้ว การแต่งหน้าเพื่อการแสดง คือ การเอาจินตนาการใส่ในงานเมคอัพ ถ้าเราสามารถทำให้เขาคิดนอกกรอบได้ เขาก็จะสร้างผลงานที่เหนือไปกว่าการแต่งหน้าปกติได้”

พลิกแพลงและต่อยอด

ในช่วงเริ่มต้น ครูเอกก็ได้นำเครื่องสำอางและอุปกรณ์ส่วนตัวของตนมาให้เด็กๆ ได้ฝึกใช้ ในการแต่งหน้าเพื่อการแสดงจริงในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน และหลังจากชุมนุมฯ เริ่มเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงมากขึ้น ก็มีบริษัทเครื่องสำอางทั้งแบรนด์ไทย (บริษัท เบตเตอร์เวย์ ประเทศไทย ผู้ผลิต Misteen) และต่างประเทศ (บริษัท เคนโบ้ ประเทศไทย จำกัด) มาให้การสนับสนุนทั้งในรูปแบบของเครื่องสำอางที่ใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงการสนับสนุนหลักสูตรอบรมแต่งหน้าให้เด็กๆ ในชุมนุมได้เรียนเพิ่มเติม (โดย MTI Cosmetics)

“เด็กๆ ทุกคนที่ใจที่โรงเรียนไม่ปิดกั้นความชอบของเขา และยังสนับสนุนความสามารถของพวกเขา เด็กที่เคยถูกมองว่าตัวเองเป็นเด็กเกเร เป็นเด็กชายขอบ เพียงเพราะชอบแต่งหน้า แต่หลังจากมี

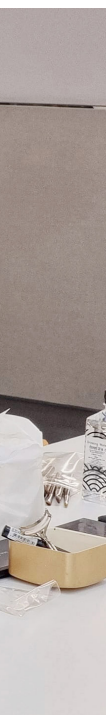
ชุมนุมฯ ขึ้นมา พวกเขาารู้สึกว่าเป็นความสามารถพิเศษที่ต่อยอดได้ อย่างในช่วงงานกีฬาของโรงเรียนที่ผ่านมา ผมสามารถผลักดันให้การแต่งหน้าของเชียร์ลีดเดอร์ทุกคนสี ทุกคนจัดจ้านช่วงแต่งหน้า และให้เด็กๆ แต่งหน้ากันเอง ซึ่งเป็นครั้งแรก และสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กๆ ว่าจริงๆ แล้ว การแต่งหน้านางก็สามารถทำได้ มันทำให้ประหยัดเงินค่าจ้างช่วงแต่งหน้าได้สี่ละเกือบหนึ่งหมื่นบาทเลย” ครูเอกก็บอกเล่าถึงความรู้สึก โอกาส และประสบการณ์ที่เหล่าเด็กๆ สมาชิกในชุมนุมได้รับด้วยความภาคภูมิใจ

พลิกแผนในอนาคต

แม้โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกเพิ่งจะเปิดชุมนุมสอนการแต่งหน้าเพื่อการแสดงขึ้น โดยมีสมาชิกรุ่นแรกร่วม 40 คน แต่ทางครูเอกก็ได้วางแผนสำหรับการขยายโอกาสให้แก่เด็กๆ ในโรงเรียนไว้แล้ว “ตั้งใจจะเริ่มจากการแข่งขันแต่งหน้าเยาวชน เพื่อให้พวกเขาว่าการแต่งหน้าเป็นทักษะที่ควรได้รับการสนับสนุนในโรงเรียน โรงเรียนควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการได้ทดลองทำกิจกรรมหลายๆ อย่าง ถ้าในอนาคตสามารถบรรจุเป็นการแข่งขันหนึ่งของการแข่งขันศิลปหัตถกรรมในโรงเรียนได้ก็จะดีมาก”

โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนักเรียนจำนวน 2,661 คน ครูและบุคลากร จำนวน 178 คน (ข้อมูลเดือนมีนาคม 2565)

โรงเรียนพบเจอปัญหาเด็กๆ
เริ่มแต่งหน้ามาโรงเรียน พยายาม
หาทลงโทษ หากทงแก้ไขจนพบว่า
จริงๆ แล้ว มันไม่ใช่ปัญหา เพราะ
ทุกคนล้วนอยากดูดี แต่ขาดความรู้
ขาดคนชี้แนะให้ และผมมองว่า
เด็กๆ เหล่านี้ล้วนมีศักยภาพ

นอกจากนี้ ครูเอกก็ยังได้ให้คำแนะนำสำหรับ
คุณครูโรงเรียนอื่นๆ ที่สนใจไว้ว่า “ควรเริ่มจาก
สำรวจนักเรียนของตนเองว่า เขามีความต้องการ
ในส่วนนี้ไหม ผมเชื่อว่าทุกโรงเรียนมีเด็กที่มี
ศักยภาพ ครูควรดึงเขาเข้ามาทำให้ผม ทำให้แรง
ครูก็ต้องกล้าที่จะทำสิ่งใหม่ๆ แหวกกรอบประเพณี
ให้ได้ ความสร้างสรรค์อีกมากมายจะเกิดขึ้น
ในโรงเรียน ไม่เพียงแต่การแต่งหน้าเท่านั้น”

ดังที่ครูเอกก็มักพูดเสมอว่า “เพื่อนร่วมงาน
ของครูก็คือนักเรียน” ดังนั้น หากครูสามารถ
ทำความรู้จักเพื่อนร่วมงานของตนเองได้
ในทุกแง่มุม ให้เขาเปิดใจและไว้วางใจได้แล้ว
การเป็นครูก็จะไม่ได้เป็นเพียงผู้สอนอีกต่อไป
แต่ยังสามารถช่วยกำหนดทิศทางในอนาคต
(Coaching) ของเด็กๆ ได้ด้วย

“ผมจะพูดกับเด็กๆ เสมอว่า ไม่ใช่แค่ครู
เป็นครูของเธอนะ พวกเธอก็เป็นครูของครูเหมือนกัน
เพราะเด็กจะเก่งได้ก็เพราะครู คุณครูจะชำนาญได้
ก็เพราะเด็ก เราต่างคนต่างเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
ในทุกๆ เรื่อง” ☺

อ้างอิง

- Facebook ครูสุกกิจ : <https://www.facebook.com/supagid.kumlungkleee>
- ผู้จัดการออนไลน์ : <https://bit.ly/3BxUBZJ>
- ThaiPBS : <https://www.thaipbs.or.th/news/content/316543>

วิทยาศาสตร์

กุญแจดอกสำคัญ เรื่อง วราภา ไทยประเสริฐ
ในการพัฒนาโลกสู่ยุคที่ดีขึ้น

แท้จริงแล้ววิทยาศาสตร์อยู่รอบตัวเรา และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ตลอดจนเป็นตัวแปรสำคัญในการรับมือกับประเด็นความท้าทายของโลก และส่งเสริมให้โลกก้าวไปสู่ยุคที่ดีขึ้น

หากให้ผู้คนกล่าวถึงสิ่งที่บ่งบอกความเป็น “วิทยาศาสตร์” สิ่งแรกที่แต่ละคนนึกถึง อาจแตกต่างกันออกไป บางคนอาจจินตนาการ ถึงห้องแล็บที่เต็มไปด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ ทางวิทยาศาสตร์ บางคนอาจนึกถึงการศึกษาและสำรวจ ในห้วงอวกาศ หรือบางคนอาจกล่าวถึงนักวิทยาศาสตร์ ผู้เลื่องชื่อย่าง อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) จริงอยู่ที่ภาพต่างๆ เหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมใด แง่มุมหนึ่งของวิทยาศาสตร์ แต่ก็ยังไม่สามารถอธิบาย ความเป็นวิทยาศาสตร์ออกมาได้อย่างครบถ้วนทั้งหมด สาเหตุก็เพราะวิทยาศาสตร์ประกอบไปด้วยหลายแง่มุม อีกทั้งยังแทรกซึมเข้าไปในชีวิตประจำวันของเราจนหลายครั้ง เราอาจลืมนึกไปเสียด้วยซ้ำว่า สิ่งต่างๆ ที่เราใช้อยู่ใน ชีวิตประจำวัน ล้วนเป็นผลลัพธ์จากแนวคิดหรือความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งทั้งสิ้น

หากท่านผู้อ่านยังไม่เห็นภาพมากนักว่าวิทยาศาสตร์ เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆ รอบตัวเรามากน้อย เพียงใด ท่านผู้อ่านอาจลองจินตนาการถึงโลกที่ปราศจาก ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

หากไม่มีวิทยาศาสตร์ ก็คงจะไม่มีไฟฟ้า นับตั้งแต่ การศึกษาของเบนจามิน แฟรงคลิน (Benjamin Franklin) เกี่ยวกับไฟฟ้าสถิตและปรากฏการณ์ฟ้าผ่า ในช่วงทศวรรษที่ 1700 ไปยังการคิดค้นแบตเตอรี่อันแรก โดย อาเลสซันโดร วอลตา (Alessandro Volta) ไปจนถึงการค้นพบสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ไฟฟ้าและแม่เหล็ก ความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ เหล่านี้นำไปสู่การพัฒนาและคิดค้นระบบและอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้ามากมาย ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ที่เราสัมผัสในชีวิตประจำวัน

หากไม่มีวิทยาศาสตร์ ก็คงจะไม่มีพลาสติก พลาสติก สิ่งที่เราเห็นครั้งแรกถูกสร้างขึ้นโดยนักเคมีในช่วงต้น ทศวรรษที่ 1900 และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาความรู้ทางเคมี ได้ถูกนำมาต่อยอดและพัฒนาพลาสติกให้ออกมาเป็นพลาสติกหลากหลายชนิดที่เหมาะสมกับการใช้งาน ทุกประเภทดังที่เราเห็นในทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นภาชนะ บรรจุภัณฑ์ โตะ แก้วอี้ หรือชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ

วิทยาศาสตร์นำไปสู่ การพัฒนาและคิดค้นระบบและ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้ามากมาย ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ที่เราสัมผัสในชีวิตประจำวัน

หากไม่มีวิทยาศาสตร์ ก็คงจะไม่มีการเกษตรสมัยใหม่ วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงวิถีการบริโภคอาหารของเราเป็นอย่างมาก ในช่วงทศวรรษที่ 1940 นักชีววิทยาได้เริ่มพัฒนาพันธุ์ข้าวโพด ข้าวสาลี และข้าวให้มีผลผลิตสูงขึ้น และเมื่อจับคู่กับปุ๋ยและยาฆ่าแมลงชนิดใหม่ที่นักเคมีพัฒนาขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก หรือที่รู้จักกันในชื่อ “การปฏิวัติเขียว (Green Revolution)” เทคโนโลยีที่อิงวิทยาศาสตร์เหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยพลิกโฉมภาคการเกษตรเท่านั้น แต่ปริมาณผลผลิตและอาหารที่เพิ่มขึ้น ยังช่วยลดปัญหาความหิวโหยของผู้คนหลายล้านคนทั่วโลกด้วยเช่นกัน

หากไม่มีวิทยาศาสตร์ ก็คงจะไม่มีความสำเร็จก้าวหน้าทางการแพทย์ นับตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษที่ 1700 ซึ่งนายแพทย์เอ็ดเวิร์ด เจนเนอร์ (Edward Jenner) ประสบความสำเร็จในการพิสูจน์ให้ผู้คนเชื่อว่าการฉีดวัคซีนนั้นได้ผลและมีประสิทธิภาพ ช่วงทศวรรษที่ 1800 ซึ่งนักวิทยาศาสตร์และแพทย์ได้ตั้งทฤษฎีว่าโรคต่างๆ เกิดขึ้นมาจากเชื้อโรค ไปจนถึงช่วงทศวรรษที่ 1920 ซึ่งนักชีววิทยาได้ค้นพบยาปฏิชีวนะเป็นครั้งแรก เห็นได้ชัดว่าความสำเร็จก้าวหน้าทางการแพทย์ส่งผลถึงการดูแลสุขภาพของผู้คนเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การกำจัดไข้ทรพิษ การป้องกันภาวะขาดสารอาหาร ไปจนถึงการรักษาโรคมะเร็งไข้ไข้ต่างๆ เป็นต้น หากไม่มีวิทยาศาสตร์ ผู้คนจำนวนมากอาจไม่มีอายุยืนยาวเฉกเช่นในทุกวันนี้

จากตัวอย่างข้างต้นเห็นได้ว่า แท้จริงแล้ววิทยาศาสตร์อยู่รอบตัวเราและเกี่ยวข้องกับเราทุกคนในหลากหลายมิติ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ในหลายระดับ ตั้งแต่การดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล การตัดสินใจและดำเนินงานขององค์กร การจัดทำนโยบายสาธารณะระดับประเทศ ไปจนถึงการแก้ไขประเด็นปัญหาระดับโลก ฯลฯ จึงไม่เป็นการกล่าวเกินจริงเลยหากจะกล่าวว่าวิทยาศาสตร์เป็นอีกหนึ่งกุญแจดอกสำคัญในการพัฒนาโลกไปสู่ยุคที่ดีขึ้น แล้วสถาบันการศึกษารวมถึงครูผู้สอนควรทำอะไรเพื่อให้นักเรียน ในฐานะพลเมืองโลกมีความรักและความเข้าใจในวิทยาศาสตร์มากยิ่งขึ้น

Education Endowment Foundation องค์กรการด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ได้นำเสนอถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ไว้ 7 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 การสอนและต่อยอดบนแนวความคิดของนักเรียน ครูผู้สอนควรตระหนักถึงแนวความคิดรวมถึงบริบทและประสบการณ์ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน หากนักเรียนมีความคิดหรือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนควรพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เปลี่ยนแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

ประการที่ 2 การช่วยให้นักเรียนควบคุม
แนวทางการเรียนรู้ของตน นักวิจัยได้เรียก
กระบวนการนี้ว่า “การควบคุมตนเอง” ซึ่งเป็นกระบวนการ
ที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) การเข้าใจ
กลยุทธ์หรือวิธีการเรียนรู้ (เช่น วิธีแก้สมการ)
2) การติดตามการเรียนรู้ของตนเอง และ 3) การถูก
กระตุ้นให้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ และทำงานให้เสร็จ
ทันเวลา ครูผู้สอนสามารถช่วยกระตุ้นหรือส่งเสริม
นักเรียนในเรื่องดังกล่าวผ่านการวางแผน ติดตาม
และประเมินงานที่มอบหมายภายในบทเรียน
พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการแก้โจทย์
หรือตอบคำถามซึ่งนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้

ประการที่ 3 การใช้โมเดลหรือแบบจำลอง
เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น
การมีโมเดลหรือแบบจำลองต่างๆ จะช่วยเชื่อมโยง
ความคิดดั้งเดิมที่นักเรียนมีกับองค์ความรู้หรือ
ความเข้าใจใหม่ๆ เช่น การนำรูปแบบการทำงานของ
ระบบกรองน้ำในสระมาแสดงให้นักเรียน
เห็นภาพว่าการไหลของกระแสไฟฟ้าเกิดขึ้นได้อย่างไร
อย่างก็ดี ครูผู้สอนจำเป็นต้องย้าให้นักเรียน
เข้าใจว่า แบบจำลองต่างๆ ไม่ได้ทำเลียนแบบ
ความเป็นจริงทั้งหมดเสมอไป และนำมาใช้เพียง
เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนเท่านั้น

ประการที่ 4 การส่งเสริมให้นักเรียนสะสม
และนำความรู้มาใช้ประโยชน์ ครูผู้สอนไม่ควร
ใช้การเรียนรู้แบบท่องจำ แต่ควรวางโครงสร้าง
การเรียนการสอนในลักษณะที่ไม่บ่อนข้อมูลใหม่
ให้นักเรียนมากจนเกินไป บทเรียนควรจัดเรียง
ลำดับเนื้อหาให้เชื่อมโยงกัน โดยเริ่มต้นที่ความเป็นมา
และทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เคยสอน
ไปก่อนหน้านี้เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่าง
บทเรียน ควรมีการแสดงตัวอย่างหรือข้อมูลประกอบ
เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ที่เพิ่งเรียน
มากยิ่งขึ้น และเมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่ง ครูผู้สอน
ควรทบทวนหัวข้อสำคัญเพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียน
จะสามารถจดจำเนื้อหาที่เคยเรียนได้ในระยะยาว

ประการที่ 5 สอดแทรกภาคปฏิบัติในลำดับ
ของการเรียนรู้ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่าน
การปฏิบัติหรือการทดลองเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่สุด
ที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับการเรียน
การสอน ตลอดจนมีความรู้และความเข้าใจทาง
ทฤษฎีมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรอธิบายเหตุผลและ
ความสำคัญถึงการจัดการเรียนการสอนเนื้อหา
ดังกล่าวผ่านการปฏิบัติ พร้อมทั้งอธิบายถึงผลลัพธ์
ที่คาดหวังของการปฏิบัตินั้นๆ ทั้งนี้ การเรียนรู้
ภาคปฏิบัติควรสอดคล้องกับการเรียนรู้ในภาพรวม
และกิจกรรมอื่นๆ ภายใต้หัวข้อการเรียนรู้นั้น
ด้วยเช่นกัน

ประการที่ 6 การสร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์
ทางวิทยาศาสตร์ เนื่องด้วยนักเรียนจำเป็นต้อง
เข้าใจ วิเคราะห์ และตีความบทเรียนต่างๆ รวมถึง
ใช้ภาษาวิทยาศาสตร์ในการอธิบายแนวคิดและ
สร้างคำอธิบายเชิงประจักษ์ ครูผู้สอนสามารถช่วย
ให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่ซับซ้อนโดยการแบ่งคำ
ออกเป็นส่วนต่างๆ เช่น Photo ในคำว่า

แท้จริงแล้ววิทยาศาสตร์
อยู่รอบตัวเราและเกี่ยวข้องกับ
เราทุกคนในหลากหลายมิติ
ความรู้ทางวิทยาศาสตร์
มีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
และสังคมในหลายระดับ

Photosynthesis หมายถึง แสง (Light) และ ทำให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างคำต่างๆ เช่น Photosynthesis กับ Photography อีกทั้งควรอธิบายและยกตัวอย่างว่าคำศัพท์บางคำที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวันอาจมีความหมายที่ต่างออกไปในทางวิทยาศาสตร์

ประการที่ 7 การให้ความเห็นอย่างมีแบบแผน
ครูผู้สอนควรประเมินหรือให้ความเห็นต่อผลงานของนักเรียนโดยการอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นมากกว่าการให้คะแนน เนื่องจาก การให้คะแนนเพียงอย่างเดียวอาจบั่นทอนความสนใจของนักเรียนที่ทำคะแนนได้ไม่ดี หรืออาจทำให้นักเรียนที่ได้คะแนนดีเสียใจได้ ในขณะที่เดียวกับการอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะผ่านคำพูดหรือตัวอักษร จะช่วยชี้แนะนักเรียนถึงแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาตนเองยิ่งไปกว่านั้น หากครูผู้สอนมีการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนไปค้นหาคำตอบ ตลอดจนชี้แนะแหล่งข้อมูลเพื่อการค้นคว้าข้อมูลนั้นๆ เพิ่มเติม จะยังมีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ครูผู้สอนอาจนำแนวทางต่างๆ ข้างต้นไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้นักเรียนมีความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงเข้าใจความเชื่อมโยงของวิทยาศาสตร์กับสิ่งต่างๆ รอบตัว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจนำไปสู่ความชอบและความหลงใหลในวิทยาศาสตร์ รวมถึงต่อยอดไปสู่การคิดค้นและพัฒนานวัตกรรมที่อาจช่วยให้มนุษยชาติรับมือกับประเด็นความท้าทายต่างๆ ตลอดจนช่วยขับเคลื่อนให้โลกก้าวไปสู่ยุคที่ดีขึ้นได้ ๕

อ้างอิง

- <https://undsci.berkeley.edu/understanding-science-101/>
- <https://www.thoughtco.com/green-revolution-overview-1434948>
- <https://schoolsweek.co.uk/seven-ways-to-improve-science-teaching-according-to-the-eef/>

Green Revolution

การปฏิวัติเขียว หมายถึง
การปฏิวัติปรับปรุง
ด้านเกษตรกรรม โดยมีจุดเริ่มต้น
ในช่วงทศวรรษที่ 1940 ที่นอร์แมน
บอร์ล็อก (Norman Borlaug)
นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกัน
ได้วิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวสาลี
ให้มีผลผลิตสูงและทนต่อโรค
ตลอดจนส่งเสริมเทคนิคและ
วิธีการใหม่ๆ ทางเกษตร
ส่งผลให้ประเทศเม็กซิโกซึ่งเป็น
สถานที่วิจัย สามารถเก็บเกี่ยว
ข้าวสาลีได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก
 อีกทั้งยังเปลี่ยนสถานะจากผู้นำเข้า
เข้ามาเป็นผู้ส่งออกข้าวสาลี
ในช่วงทศวรรษที่ 1960 ความสำเร็จ
ในครั้งนี้ส่งผลให้เทคโนโลยี
การปฏิวัติเขียวแพร่หลายไปทั่วโลก
ในช่วงทศวรรษที่ 1950 และ 1960

ทักษะ หลากหลาย อย่างไรให้มี ประสิทธิภาพ

ในขณะที่เราให้ความสำคัญ
กับการทำงานหลายอย่างพร้อมกัน
แต่หลายคนอาจไม่ทราบว่า
แท้จริงแล้วการทำหลายอย่าง
ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน
อย่างไม่น่าเชื่อ มาดูวิธีรับมือ
เพื่อจัดการกับงานได้อย่างลงตัว

เรื่อง กฤษณา กาญจนเพ็ญ

หนึ่งในทักษะที่หลากหลายองค์กรยุคนี้
ต้องการจากบุคลากรมากที่สุด
คงหนีไม่พ้น “ทักษะการทำงาน
ด้วยความสามารถที่หลากหลาย” หรือ
“Multitasking Skill” เพื่อรองรับลักษณะงาน
ที่มีความท้าทายและการแข่งขันที่สูงขึ้น ประกอบกับ
สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่บีบให้องค์กรต้อง
วางแผนการใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ให้เกิด
ประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น หากต้องการความสำเร็จ
ก็จำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถ
หลากหลาย ในขณะเดียวกันหากพนักงานคนใด

ที่มีทักษะนี้ติดตัวอยู่ ก็ย่อมเป็นปัจจัยไปสู่ความสำเร็จ
ของทีมและองค์กรได้ แต่จะมีสักกี่คนที่เข้าใจ
ความหมายที่แท้จริงของทักษะดังกล่าว

ความสามารถหลากหลาย แต่ไม่ใช่ในเวลาเดียวกัน

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า ทักษะ “Multitasking”
คือ การทำหลายสิ่งได้พร้อมกันหรือเวลาเดียวกัน
เหมือนดังคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผล
หลายโปรแกรมได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งแท้จริงแล้วคำนี้
หมายถึง การทำงานด้วยทักษะและความสามารถ

ที่หลากหลาย เช่น คนหนึ่งสามารถทำงานหลายหน้าที่ ทั้งคิดโปรเจกต์ ข่ายงาน วางแผนการตลาด หาวิธีขายสินค้า รวมไปถึงดูแลการผลิต ถือเป็นการทำงานหลายอย่างพร้อมกันโดยไม่จำเป็นต้องทำหลายงานในเวลาเดียวกัน เพราะปัจจุบันเรามีอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีมากมายที่ช่วยให้สามารถทำงานหลายอย่างได้มากขึ้น เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงสุดในขณะที่ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

ถึงแม้ข้อดีของการทำงานหลายตำแหน่งได้ในคนเดียวจะช่วยให้องค์กรประหยัดทั้งเงินและเวลา แต่มันยังช่วยพัฒนาให้พนักงานเก่งขึ้น

อย่างรวดเร็ว แต่รู้หรือไม่ว่าแท้จริงแล้วสมองของเราโฟกัสได้เพียงทีละเรื่องเท่านั้น การทำหลายอย่างในเวลาเดียวกันย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง งานเสร็จช้า และมีโอกาสเกิดความผิดพลาดสูง นอกจากนี้เมื่อต้องสลับทำงานหลายชิ้นในเวลาเดียวกัน หรือถูกรบกวนจากสภาพแวดล้อมบ่อยๆ เช่น เมื่อมีไลน์หรืออีเมลเข้ามาขณะนั่งทำงานอื่นอยู่ และต้องอ่านและเปลี่ยนไปทำอีกอย่างทันที สมองก็จะค่อยๆ ซบเซาและเรียนรู้ว่าต้องสลับความสนใจไปยังสิ่งอื่นอยู่เสมอ ก่อให้เกิดปัญหา “สมาธิสั้น” ตามมาได้

ทำงานหลากหลาย ทำลายประสิทธิภาพงาน ?

มีงานวิจัยหลายชิ้นที่สนับสนุนว่า Multitasking ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง เคยมีการทดลองให้พนักงานทำงานสองชิ้นโดยสลับไปทำงานนั้นทีงานนี้ที เปรียบเทียบกับการทำงานสองชิ้นโดยทำให้เสร็จทีละอย่าง พบว่าวิธีแรกใช้เวลาทำงานนานกว่าถึง 40 - 50 เปอร์เซ็นต์เลยทีเดียว

นอกจากนี้ ยังมีรายงานจากสมาคมจิตวิทยาของอเมริกาที่ชี้ว่า การทำงานหลายชิ้นพร้อมๆ กัน ส่งผลให้งานทั้งสองชิ้นออกมาแย่ลง และต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 25 นาที จึงจะกลับมามีประสิทธิภาพเท่ากับงานชิ้นเดิมได้ จึงกลายเป็นว่า Multitasking ทำให้พนักงานหลายคนต้องใช้เวลาทำงานเพิ่มขึ้น และเหนื่อยล้าจากการทำงานล่วงเวลาสะสม จนอาจนำไปสู่ความเครียด การลาป่วย การหมดไฟในการทำงาน ไปจนถึงการลาออกได้ ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่าพนักงานที่ต้องทำงานแบบ Multitasking มักมีความคิดสร้างสรรค์น้อยกว่าคนที่ทำงานทีละอย่าง ซึ่งการขาดความคิดสร้างสรรค์นี้ถือเป็นอีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญขององค์กรที่ต้องแข่งขันกันด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ ในยุคนี้เป็นอย่างมาก

แม้ว่าการทำงานหลายอย่างพร้อมกันหรือ Multitasking นี้ อาจมีข้อเสียดังที่กล่าวข้างต้น แต่ส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากการใช้ทักษะการทำงานหลายอย่างอย่างไม่มีประสิทธิภาพ นั่นก็หมายความว่า ยิ่งเราสามารถจัดการทักษะเหล่านั้นได้ดีเท่าไร ก็จะมีโอกาสพบกับผลลัพธ์ด้านลบน้อยลงเท่านั้น

เคล็ดลับรับมือ Multitasking

เคล็ดลับการใช้ทักษะการทำงานที่หลากหลายหรือ Multitasking Skill เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ความสำเร็จของพนักงาน รวมไปถึงความพึงพอใจของทีม มีดังนี้

- **ฝึกนิสัยการทำงานให้เสร็จทีละอย่าง:** จำไว้ว่าสมองของเราไม่สามารถประมวลผลข้อมูลและแก้ปัญหาหลายอย่างพร้อมกันได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น จึงควรตั้งใจและมีสมาธิจดจ่อเพียงเรื่องเดียว โดยอาจใช้เทคนิค Pomodoro คือ มีสมาธิกับการทำงานนานเดียว 25 นาที หลังจากนั้นอาจพัก 5 นาที แล้วค่อยกลับมาทำงานต่ออีก 25 นาที เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

- **จัดลำดับความสำคัญของงาน:** โดยอาจจัดลำดับตามแนวคิดสุดฮิตอย่าง 7 Habits of Highly Effective People ของ Covey ที่แบ่งงานออกเป็น 4 จำพวก คือ 1) เร่งรีบและสำคัญ 2) ไม่เร่งรีบแต่สำคัญ 3) เร่งรีบแต่ไม่สำคัญ และ 4) ไม่เร่งรีบและไม่สำคัญ โดยให้ “ทำงานที่สำคัญก่อนงานที่เร่งรีบเสมอ” เพราะในหลายๆ ครั้ง คนเรามักทำงานที่เร่งรีบแต่ไม่สำคัญก่อน จนกลายเป็นว่าทุกงานด่วนไปหมด ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาการทำงานแบบ Multitasking และสามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานในทีมได้
 - **บริหารเวลา:** โดยการวางแผนตารางสิ่งที่ต้องทำ หรือทำ To Do List ในแต่ละวัน โดยระบุให้ละเอียดว่าจะใช้เวลาไปกับการทำอะไรบ้าง ทำอะไรก่อนหลัง และใช้เวลาในแต่ละอย่างยาวนานเท่าไร แล้วทำตามตารางนั้น ก็จะช่วยให้เห็นภาพแผนการทำงานในวันนั้นที่ชัดเจนขึ้น
 - **จัดสรรเวลาสำหรับตอบ อีเมล แชท และการใช้โซเชียลมีเดีย:** เพื่อไม่ให้การสื่อสารเหล่านี้มาขัดสมาธิในการทำงานมากนัก โดยอาจปิดการแจ้งเตือนในช่วงเวลาที่ต้องการใช้สมาธิในการทำงานสูง
- นอกจาก 4 เคล็ดลับข้างต้นแล้ว ยังมีอีก 2 สิ่ง ที่ช่วยให้สามารถใช้ทำงานร่วมกับทีมได้อย่างสอดคล้องและกลมกลืนขึ้น นั่นคือ “รู้ว่าเมื่อไหร่ควรใช้ Multitasking” เพราะเราไม่จำเป็นต้อง

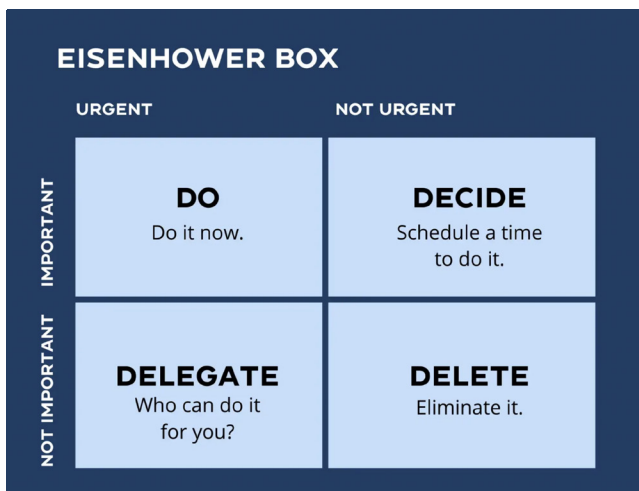
ควรตั้งใจและมีสมาธิจดจ่อเพียงเรื่องเดียว โดยอาจใช้เทคนิค Pomodoro คือ มีสมาธิกับการทำงานงานเดียว 25 นาที หลังจากนั้นอาจพัก 5 นาที แล้วค่อยกลับมาทำงานต่ออีก 25 นาที เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ทำงานหลายอย่างหลายตำแหน่งด้วยตัวเองตลอดเวลา และต้อง “รู้จักกระจายงาน” แม้จะรับหน้าที่ดูแลหลายตำแหน่งในคนเดียว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องทำทั้งหมด สามารถกระจายให้คนในทีมได้ทำบ้าง หรือหากดูแลแล้วงานนี้เป็นหน้าที่ของคนตำแหน่งอื่น หรือมีคนที่สามารถทำงานนั้นได้ดีกว่า ก็ควรขอความช่วยเหลือหรือแบ่งงานให้เขาทำบ้าง ถือเป็นการส่งเสริมและพึ่งพากันภายในทีมได้เป็นอย่างดี

เคล็ดลับสุดท้ายที่สำคัญไม่แพ้ที่กล่าวมาทั้งหมดนั่นคือ “พักให้เป็น” เนื่องจากการทำงานในลักษณะนี้มักก่อให้เกิดความเครียดจากหน้าที่ความรับผิดชอบในงานที่หลากหลาย แม้ผู้ที่มีทักษะ Multitasking จะเป็นที่ต้องการขององค์กรและทีมมากเพียงใด แต่หากไม่สามารถหาความสมดุลให้กับชีวิตตนได้ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งสุขภาพครอบครัว และประสิทธิภาพการทำงานได้ในไม่ช้า จงหา Work-Life Balance ให้สุด และหยุดให้เป็น ☺

อ้างอิง

- <http://www.bbc.com/future/story/20160218-why-multi-tasking-might-not-be-such-a-bad-idea>
- <https://employmenttechnologies.com/better-understand-multitasking-and-boost-team-performance/>
- <https://sprigghr.com/blog/coaching-leadership/6-tips-to-improve-your-multitasking-skills/>
- <https://francescocirillo.com/pages/pomodoro-technique>
- หนังสือ 7 Habits of Highly Effective People
- <https://www.skyword.com/contentstandard/creativity/we-know-multitasking-drains-creativity-so-why-do-we-still-do-it/>
- <https://blog.hubspot.com/marketing/multitasking-hidden-cost>

Active Learning

เทคนิคกระตุ้นสมองที่ยกระดับ ผลการเรียนได้จริง

เรื่อง ปรีดา ชัยนาจิต

Active Learning หรือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เกิดขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1990 เน้นให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาแทนการคอยรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว จึงเป็นการขยับแนวปฏิบัติออกไปจากการสอนที่เน้นการบรรยายไปสู่การถกความคิดเห็น การสอนเพื่อนร่วมชั้น การเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาและการทัศนศึกษา

Active Learning ช่วยปลูกสมองให้พร้อมเรียน จึงทำให้เข้าใจและเก็บข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว แผนการเรียนการสอนแบบเดิมมักยึดติดกับวิธีคอยรับสารอย่างการอ่านหนังสือและฟังการบรรยายเท่านั้น แต่วิธีเหล่านี้ต้องใช้สมาธิอย่างมาก อีกทั้งนักเรียนไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาใหม่โดยทันที ทำให้หลงลืมสิ่งที่เรียนไปได้ง่ายมาก

เมื่อนำ Active Learning มาใช้ สมองจะทั้งประมวลผลข้อมูลใหม่และวิธีใช้ประโยชน์ข้อมูลนั้นนำไปสู่การฝึกเชื่อมโยงของระบบประสาทสมองแทนการคิดในลักษณะไว้ค่อยทำทีหลัง เทคนิคนี้

ยังช่วยวางรากฐานที่ดีในการนำแนวคิดใหม่ไปประยุกต์ใช้เข้ากับชุดทักษะทางอาชีพอีกด้วย

Active Learning จึงนับว่ามีประโยชน์นานัปการและสามารถปรับให้เหมาะสมกับบริบทสภาพแวดล้อมและแนวทางการสอนที่แตกต่างกันได้ จุดสำคัญจึงอยู่ที่การเลือกทรัพยากรให้เหมาะสมและหาได้ทั่วไปที่เข้ากับบริบทของท้องถิ่น

เทคนิคการสอนแบบ Active Learning สามารถดำเนินการได้โดยอาศัยทรัพยากรที่หาได้ทั่วไป เช่น แพลตฟอร์มใช้งานฟรีอย่าง Google Classroom แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่การทำให้คณะครูผู้สอนคล้อยตามและนำไปใช้จริงตั้งแต่แรกเริ่ม ดังนั้น บทความนี้จะชวนมาทำความรู้จักกับ 5 เทคนิคของ Active Learning และประโยชน์ของแต่ละวิธีกัน

การจดบันทึก วิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การจดบันทึกช่วยเพิ่มการจดจำและความเข้าใจต่อแนวคิดใหม่ๆ ดังนั้น เวลาผู้เรียนฟังผู้บรรยายหรือชมการบรรยายออนไลน์จึงควรเขียนบันทึกแนวคิดสำคัญๆ และประเด็นอื่นที่ตนเองสนใจลงไป ในกรณีที่เป็นหนังสือของเราเอง การขีดเส้นใต้ วงกลมและทำเครื่องหมายที่เนื้อหาบทเรียนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและเพิ่มความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังควรจดบันทึกคำถามที่เกิดขึ้นในใจ ขณะอ่านไว้ด้วย

การเขียนสรุป การเขียนสรุปเป็นอีกวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาการเรียนมากขึ้น การเขียนสรุปช่วยในการจดจำแนวคิดใหม่ๆ ขณะที่การเขียนเรียงความหรือบทความเปิดโอกาสในการสำรวจมุมมองที่แตกต่างออกไปในหัวข้อใหม่ๆ การเขียนคำนิยามลงไปและปรับเป็นถ้อยคำของผู้เรียนเองยังช่วยให้จดจำได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การจดบันทึกความรู้สึกหรือความคิดที่น่าสนใจต่อแนวคิดใหม่ คำถามที่เกิดขึ้นจุดที่เข้าใจง่ายและยาก จุดที่ต้องการกลับมาทวนซ้ำอีกรอบ การปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลในลักษณะนี้ถือเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และช่วยเน้นย้ำแนวคิดใหม่ๆ เข้าไปสู่สมองของเรา

การสอนผู้อื่น การสื่อสารด้วยวาจาเป็นอีกแนวทางที่ดีในการฝึก Active Learning เนื่องจากเวลาอธิบายแนวความคิดให้ผู้อื่นฟัง

เมื่อนำ Active Learning มาใช้ สมองจะก่อกองประมวลผลข้อมูลใหม่ และวิธีใช้ประโยชน์ข้อมูลนั้นนำไปสู่ การฝึกเชื่อมโยงของประสาทสมอง แกนการคิดในลักษณะไว้อย่างทันท่วงที

เราจะได้ตระหนักว่าจริงๆ แล้วเราเข้าใจเนื้อหาการเรียนการสอนเพียงใด ขณะเดียวกัน อีกฝ่ายอาจถามคำถามที่คาดไม่ถึงหรือต้องการคำชี้แจงให้กระจ่างในบางประเด็นที่ยังคงสับสน ซึ่งการแลกเปลี่ยนลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มพูนความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม แม้ไม่มีอีกคนให้เราสอน แต่การมีคนให้พูดคุยด้วยถึงเนื้อหาที่เรียนถือเป็นแนวทางที่ดีเช่นกัน และไม่ควรมีสิ่งที่จะเปิดโอกาสให้อีกฝ่ายได้แลกเปลี่ยนด้วย

การขยับแข้งขยับขา การเคลื่อนไหวที่ช่วยปลุกร่างกายให้เกิดความตื่นตัวและกระตุ้นการทำงานของสมองหลายคนนั่งทำงานเป็นเวลานานหลายชั่วโมงในแต่ละวัน ดังนั้น การนั่งฟังการบรรยายอยู่เฉยๆ เป็นเวลานานอาจทำให้เกิดความอึดอัดได้ ผู้เรียนจึงอาจขออนุญาตเปลี่ยนอิริยาบถเป็นการยืน เพื่อฟังการบรรยายแทน หรือขยับเดินไปมาขณะเรียน รวมถึงการพักเบรกสั้นๆ เพื่อบริหารร่างกายด้วยการกระโดดตบ ขึ้นบันได หรือการวิดพื้นกับกำแพง แม้แต่การชมคลิป

วิดีโอเบาสมองสัก 15 นาทียังช่วยยกระดับ
ความมีสมาธิ ความสนใจและการจดจำได้
เป็นอย่างมาก

การพักเบรก ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี
จำเป็นต้องมีการหยุดพักอย่างเพียงพอด้วย
การหยุดพักจะมีส่วนช่วยรีชาร์จและ
เตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ งานวิจัย
ระบุว่าผู้คนที่ทำงานได้มีประสิทธิภาพ
มากที่สุด ยามที่สลับช่วงที่ใช้สมาธิสูง
ในการทำงานกับช่วงพักเบรก 15 นาที
อย่างสม่ำเสมอ สมองและร่างกายจะ
สามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
เมื่อมีการนอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ
ในทุกๆ คืน ด้วยเหตุนี้ ผู้คนในวัยเรียน
และวัยทำงานจึงควรวางแผนการทำงาน
สลับกับการหยุดพักระหว่างวันไปด้วย

สุดท้ายนี้ สืบเนื่องจากวิกฤติไวรัส
โควิด-19 แพร่ระบาดทั่วโลก รวมถึงไทย
ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา Active Learning
สามารถนำมาประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติ
ในรูปแบบออนไลน์ได้เช่นกัน ครูหรือสถาบัน
การศึกษาอาจนำระบบการสื่อสารทางไกล
มาใช้ เพื่อเป็นช่องสื่อสาร 2 ทางกับผู้เรียน
เช่น การถกประเด็นในห้องเรียนอาจปรับ
เป็นการแลกเปลี่ยนผ่านกระดานสนทนา
ออนไลน์ หรือผู้เรียนอาจเข้าร่วมประชุม
กลุ่มผ่าน Zoom หรือติดต่อกับครูผ่านอีเมล
เพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้ แผนการเรียน
ในรูปแบบที่เรียกว่า Active Learning ยิ่งทวี
ความสำคัญ เนื่องจากจอคอมพิวเตอร์เป็น
อุปกรณ์การศึกษาเพียงอย่างเดียวที่ผู้เรียน
มีปฏิสัมพันธ์ด้วย 📌

อ้างอิง

- <https://www.natureasia.com/en/nmiddleeast/article/10.1038/nmiddleeast.2022.77>
- <https://www.cybintsolutions.com/5-types-of-active-learning-and-how-theyre-beneficial/>
- <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED336049.pdf>

รูปแบบ การสอน ที่จำกัด อาจขัดขวาง การพัฒนา ด้านการศึกษา

รูปแบบการสอนแบบเดิมที่เน้นครูและตำราเป็นที่ตั้ง ทำให้เกิดการตีกรอบในการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง ส่งผลต่อพัฒนาการทางการศึกษาที่ควรเปิดกว้างเพื่อท้าทายแนวความคิดเดิมซึ่งจำเป็นต่อการนำไปต่อยอดสู่แนวคิดใหม่ที่ทันกับยุคสมัยและโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เรื่อง ปรีดา ชัยนาจิตร

การเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ครูสอนตามแบบแผนที่เคยเรียนมาและใช้วิธีการสอนให้ท่องจำมากกว่าทำความเข้าใจที่ไม่ต่างจากการทำงานของคนคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้จากการทำซ้ำและการท่องจำ ทำให้ไม่มีหรือมีพื้นที่สำหรับการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) น้อยมาก ทั้งที่เป็นรูปแบบการคิดที่มีประโยชน์หลายประการ ตั้งแต่จำเป็นต่อการนำ

ไปประยุกต์ใช้ในระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ
ใช้ในการประมวลลั่นกรองแยกแยะข้อมูลข่าวสาร
ทั้งข่าวจริงและข่าวปลอมที่มีอย่างมากมาย
มหาศาลในปัจจุบัน ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุน
การตัดสินใจสำหรับชีวิตในแต่ละวัน ต่อยอด
ไปจนถึงช่วยในการวิเคราะห์ความคิดของตนเอง
และผู้อื่น ดังนั้น รูปแบบการสอนที่บันทึก
กระบวนการดังกล่าวจะส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์
และการตัดสินใจของนักเรียนในภายหน้าได้

การเรียนการสอนที่เน้นครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
เป็นผู้กำหนดหลักสูตร เนื้อหาสาระและวิธีการสอน
ทั้งหมด จึงไม่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน
กับเนื้อหา และไม่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็น
ของนักเรียน การตั้งคำถาม หรือกำหนดเส้นทางการ
เรียนรู้ของตนเองได้ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
ไม่มีสมาธิกับการบรรยายที่ครูบ่นให้ ส่งผลให้
พลาดข้อมูลสำคัญในบทเรียน ไม่ได้เรียนรู้ทักษะ
ที่ควรจะได้รับ เนื่องจากไม่ได้มีส่วนร่วมและไม่มี
ปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนโดยทันที จึงอาจไม่เกิด
การพัฒนาทักษะขึ้นได้เองจากการสอนด้วยวาจา
ของครูเพียงอย่างเดียวได้

ในทำนองเดียวกัน แนวทางการจัดการเรียน
การสอนที่ไม่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
ยังหมายถึงนักเรียนมักทำงานที่ได้รับมอบหมาย
แบบต่างคนต่างทำ ไม่ก่อให้เกิดโอกาสในการศึกษา
หาความรู้ร่วมกับเพื่อน หรือสร้างแรงกระตุ้น
การค้นคว้าไปพร้อมกัน จึงลดโอกาสการสร้างทักษะ
การทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงการสื่อสาร
และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่หลากหลาย
ไปในเวลาเดียวกัน

ยิ่งไปกว่านั้น แนวทางการสอนแบบเหวี่ยงแห
เพื่อให้ครอบคลุมนักเรียนทุกคนมีข้อจำกัดอย่างมาก

วิธีการสอนให้ท่องจำมากกว่า
ทำความเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียน
เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้
จากการทำซ้ำและการท่องจำ
ทำให้ไม่มีหรือมีพื้นที่สำหรับ
การคิดเชิงวิพากษ์

Critical Thinking ไม่เพียงมีความจำเป็น
ต่อแพทย์ นักกฎหมาย และตำรวจเท่านั้น
แต่ไม่ว่านักเรียนจะตั้งเป้าหมายก้าวไป
ทำอาชีพอะไรต่อไป การมีทักษะการคิด
เชิงวิพากษ์ติดตัวจะช่วยให้พวกเขา
มีคุณลักษณะที่โดดเด่นกว่าคนอื่น

เนื่องจากไม่ได้คำนึงถึงความถนัด ความต้องการและ
ความสนใจที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคน
ทำให้พวกเขาไม่ได้เรียนในสิ่งที่สนใจ ส่งผลให้
เกิดช่องว่างในการเรียนรู้และพัฒนาการระหว่าง
นักเรียนที่มีความสนใจในหัวข้อหรือประเด็นใด
ประเด็นหนึ่งมากน้อยแตกต่างกัน มีเด็กจำนวน
ไม่น้อยที่เสียเวลาและความพยายามตั้งใจเรียน
ไปกับสิ่งที่ตัวเองไม่ถนัด

สภาพแวดล้อมที่จำเจ ไม่มีการปรับเปลี่ยน
รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน ยังมีผลต่อ
การกระตุ้นความสนใจอยากรู้ อยากเห็นของ
นักเรียนแตกต่างกัน เช่น บางคนอาจเรียนได้อย่าง
มีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมห้องเรียนที่ทุกคน
ตั้งใจฟังการบรรยายหรือเรียนตามตำรา ในขณะที่
บางคนมีแรงกระตุ้นต่อการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อได้ลงมือ
ปฏิบัติ ได้ออกนอกกรอบสี่เหลี่ยมของห้องเรียนไปสู่
สภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างหรือมีการนำเสนอเนื้อหา
ด้วยสื่อใหม่ หรือการได้ฟังเรื่องราวในรูปแบบ
ที่ไม่เคยได้พบมาก่อน

ปฏิเสธไม่ได้ว่าวิธีการสอนที่ไม่มีความหลากหลายนั้น
ไม่เอื้อต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบ
Active Learning หรือการจัดการเรียนการสอน
เชิงรุก เนื่องจากการวางสถานะให้นักเรียนคอย
เป็นฝ่ายรับสารและซึมซับข้อมูลใหม่เป็นหลัก
มากกว่าการได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาการเรียน
การสอนในทันทีทันใด ไม่ก่อให้เกิดโอกาสในการคิด
วิเคราะห์หรือต่อยอดนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติ
หรือให้เข้าบริบทของโลกความเป็นจริง ส่งผล
ให้นักเรียนจะไม่สามารถตีความ สร้างความเข้าใจ
และความเชื่อมโยงเชิงลึกภายในสมองในรูปแบบ
ที่ย่อยง่ายและนำมาใช้เมื่อจำเป็นได้ ด้วยเหตุนี้

ในทำนองเดียวกับข้างต้น ทักษะสำคัญอย่าง การคิดเชิงวิพากษ์จะไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้เท่าที่ ควรจะเป็นในการเรียนการสอนที่ยังคงยึดติดกับ รูปแบบดั้งเดิม

Critical Thinking ไม่เพียงมีความจำเป็นต่อ แพทย์ นักกฎหมาย และตำรวจในงานการสืบสวน สอบสวนเท่านั้น แต่ไม่ว่านักเรียนจะตั้งเป้าหมาย ก้าวไปทำอาชีพอะไรต่อไป การมีทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ติดตัวจะช่วยให้พวกเขามีคุณลักษณะ ที่โดดเด่นกว่าคนอื่น นักคิดวิพากษ์สามารถ คิดแก้ไขปัญหาได้ ดังนั้น เวลาผู้จ้างงานถามว่า “คุณจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไร” ซึ่งเป็นการทดสอบ ผู้สมัครเข้าทำงานว่าเขาสามารถคิดเชิงวิพากษ์ได้

กระบวนการคิดนี้ จะช่วยให้นักเรียน มีความแตกต่างจากคอมพิวเตอร์ เพราะในขณะที่ คอมพิวเตอร์สามารถทวนข้อเท็จจริง วิเคราะห์ ข้อมูลและหาข้อสรุปได้ แต่มนุษย์ที่ได้รับการพัฒนา มาอย่างถูกต้องจะสามารถทำสิ่งเหล่านี้ไปพร้อมกับ คำนึงถึงสถานการณ์และอารมณ์ความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในโลกที่เทคโนโลยีใหม่ๆ กำลังรุกคืบเข้ามา คุณความเย่งหน้า ที่การงานบางตำแหน่งไป ทักษะ การคิดเชิงวิพากษ์สามารถสร้างคุณค่าเฉพาะตัว และความแตกต่างที่จะช่วยให้นักเรียนเอาชนะ ทั้งคนอื่นและคอมพิวเตอร์ได้ด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ จึงอยากชักชวน ให้ครูหลายท่านเดินก้าวผ่านกรอบความคิดแบบเดิม ที่จำกัดการจัดเตรียมหลักสูตร รูปแบบและ วิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่ใช้มานาน เพื่อมุ่งไปสู่ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจ สำคัญ (Student-Centered Learning) ไปสู่ การสร้างบรรยากาศกระตุ้นนักเรียนแบบ Active Learning ตลอดจนการเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนา Critical Thinking เพื่อช่วยพัฒนานักเรียน ให้มีทักษะที่จำเป็นในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว แบบวันต่อวัน และสามารถทำงานวิชาชีพได้อย่าง มีประสิทธิภาพไม่แพ้เครื่องจักรหรือคอมพิวเตอร์ 📌

อ้างอิง

- <https://www.linkedin.com/pulse/advantages-disadvantages-traditional-education-system-arshad-salim/>
- <https://www.digitaltheatreplus.com/blog/5-reasons-why-critical-thinking-is-the-most-important-skill-for-students#:~:text=Students%20can%20use%20critical%20thinking,getting%20good%20grades%20at%20school.>
- <https://slejournal.springeropen.com/articles/10.1186/s40561-022-00198-7>

Fun Fact

งานวิจัยระบุว่า วิธีการสอนที่ทำให้กำลังใจนักเรียนและสร้างบรรยากาศแบบปฏิสัมพันธ์ สองทางสนุกสนาน สามารถสร้างแรงกระตุ้นในการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพ การจดจำ โดยเฉพาะในหลักสูตรและโปรแกรมที่เน้นเสริมสร้างพัฒนาทักษะ

นักปฏิบัติทางการแพทย์ อาชีพที่ขาดแคลนแบบ “ฉุกเฉิน”

แผนฉุกเฉินของโรงพยาบาล
เป็นพื้นที่สร้างปาทหารีย
ให้กับใครหลายคนนอกจาก
แพทย์แล้วรู้หรือไม่ว่า
“นักปฏิบัติทางการแพทย์”
เป็นอีกหนึ่งบุคลากรสำคัญในกู้ชีพ
เรื่อง สุทธธ อังควาณชัย

K ลายๆ คนคงเคยมีโอกาสดูซีรีส์ทาง
ฝั่งเกาหลีและญี่ปุ่นเกี่ยวกับวงการแพทย์
หลายต่อหลายเรื่อง เหล่าบรรดาตัวละคร
ทั้งหลายยังทำให้รู้สึกว่าการทำงาน
ในวงการนี้เท่และมันคงจึ้งเลย ทำให้เรามักจะเห็นเรื่องราว
เกี่ยวกับแผนฉุกเฉินของโรงพยาบาลว่าในหนึ่งวันจะมีเคส
ให้พวกเขาต้องแก้ปัญหา ฝ่าฟันอุปสรรค แข่งกับเวลาและ
สถานการณ์ต่างๆ เพื่อรักษาชีวิตผู้คนไว้ให้ได้ แล้วคุณหรือ
คนใกล้ตัวเคยมีความฝันที่จะได้ทำงานในแผนฉุกเฉิน
แบบในหนังหรือเปล่า

การแพทย์ ' ในปัจจุบัน

นอกจากคุณหมอแล้วยังมีบุคลากรที่สำคัญอีกหนึ่งตำแหน่งในแผนกนี้ นั่นก็คือ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (Paramedic) ที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการกู้ชีพซึ่งในปัจจุบันเรายังขาดแคลนผู้ที่ทำหน้าที่นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ค่อนข้างมาก เพราะยังเป็นอาชีพที่ค่อนข้างใหม่ และยังมีความรู้ความเข้าใจในอาชีพนี้ไม่มากนัก

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับแผนกฉุกเฉิน

หากมีใครที่สนใจที่จะทำงานในแผนกฉุกเฉินจริงๆ ลองมาทำความรู้จักกันก่อนว่ามีใครบ้างที่ทำงานเกี่ยวข้องในแผนกนี้ และต้องเรียนอะไรบ้าง ถึงจะไปทำงานในสายอาชีพนี้ได้จริงๆ

1. แพทย์แผนกฉุกเฉิน (Emergency Physician)

พวกเขาคือแพทย์ผู้ทำงานในแผนกฉุกเฉินนั่นเอง โดยอาจอยู่ที่โรงพยาบาลขณะปฏิบัติงาน หรือออกไปกับรถฉุกเฉินตามสถานการณ์ คุณหมอที่อยู่แผนกนี้ต้องมีความเชี่ยวชาญ มีความรู้กว้างขวาง สามารถวินิจฉัยอาการของผู้ป่วยหรือผู้ประสบภัยแล้วส่งต่อให้แพทย์เฉพาะทางได้อย่างถูกต้อง

การศึกษา

- เรียนจบคณะแพทยศาสตร์ 6 ปี ได้รับปริญญา ด้านแพทยศาสตรบัณฑิต
- เรียนต่อเฉพาะทางในสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินอีก 3 ปี

2. พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (Emergency Medical Technician หรือ EMT) รู้หรือไม่ว่าเจ้าหน้าที่

บนรถฉุกเฉิน ไม่ได้ทำหน้าที่ขับรถด้วยความชำนาญเพียงอย่างเดียว แต่เขาจะต้องสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้ประสบภัยได้ในระดับหนึ่งด้วย กล่าวคือ ต้องมีพื้นฐานในการปฐมพยาบาลเพื่อกู้ชีพ ทั้งยังเป็นผู้ที่ช่วยแพทย์ พยาบาล และนักปฏิบัติการฉุกเฉินในการหยิบจับอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงขนย้ายผู้ป่วยด้วยเปล และใช้เครื่องมือบนรถได้อย่างถูกต้อง

การศึกษา

- จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- เข้าอบรมเกี่ยวกับ EMT ไม่ต่ำกว่า 115 ชั่วโมง เพื่อให้ได้ประกาศนียบัตรรับรองจากสถาบันที่เกี่ยวข้องด้านการแพทย์ฉุกเฉิน
- อาจศึกษาต่อในระดับ AEMT (Advanced Emergency Medical Technician) สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (ปวส.ฉพ.) หลักสูตร 2 ปี ที่วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร สาขาจังหวัดขอนแก่น ชลบุรี ตรัง ยะลา อุบลราชธานี และโรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทยทหารเรือ

3. นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (Paramedic)

ในการกู้ชีพ นอกจากแพทย์จะทำหน้าที่แล้ว อีกหนึ่งบุคลากรที่ทำหน้าที่ใกล้เคียงกับแพทย์ได้มากที่สุดคือนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ แม้จะไม่ได้เรียนจบแพทยศาสตร์แต่เหล่านักปฏิบัติการฉุกเฉินจะต้องปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินขั้นสูงและ

การกู้ชีพติดตัว อย่างการทำหัตถการทางการแพทย์ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนจะพาผู้ป่วย ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล

การศึกษา

- จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- สอนเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขา วิชาฉุกเฉินการแพทย์ หรือ Bachelor of Science ซึ่งก็มีหลายสถาบันเปิดสอน แต่มีมหาวิทยาลัย 4 แห่งเท่านั้นที่สามารถ สอบขึ้นทะเบียนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ โรคศิลปะ สาขาฉุกเฉินการแพทย์ได้ ได้แก่ 1) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล 2) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 4) คณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ปัจจุบันอาชีพนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ยังเป็นอาชีพที่ขาดแคลนบุคลากรอยู่มาก ส่วนหนึ่ง อาจเป็นเพราะสายอาชีพที่ค่อนข้างใหม่ ยังไม่เป็นที่รู้จักทั่วไป อีกส่วนหนึ่งอาจเพราะเป็นแผนกที่ ต้องทำงานหนัก ทั้งยังต้องทำงานภายใต้ความกดดัน อยู่กับความเป็นความตายของผู้ป่วย เป็นอาชีพ ที่มีความเครียดสูง แต่ในทางกลับกันก็ไม่ได้รับการให้ ความสำคัญมากพอการศึกษาเพื่อนำมาประกอบอาชีพ ก็มีการแข่งขันที่สูงและยังมีคณะที่เปิดสอนที่ ค่อนข้างจำกัดเมื่อเทียบกับความต้องการคนทำงาน ในความเป็นจริง

แนวทางสำหรับการส่งเสริมอาชีพ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

ทำให้เป็นอาชีพที่คนทั่วไปรู้จัก เช่นเดียวกับ นักดับเพลิงหรือนักกู้ภัย นักปฏิบัติการฉุกเฉิน การแพทย์ ควรเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักในฐานะหนึ่งใน บุคลากรของทีมฉุกเฉิน อาจใช้สื่อกลางอย่าง โซเชียลเน็ตเวิร์ค โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ช่วย ประชาสัมพันธ์ หรือมีการจัดกิจกรรมแนะนำอาชีพ ขึ้นในสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานต่างๆ

สร้างความรู้ความเข้าใจ ควรจะมีการให้ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนักปฏิบัติการ ฉุกเฉินการแพทย์ว่ามีหน้าที่อะไรในหน่วยฉุกเฉิน

โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา และสามารถ แนะนำนักเรียนให้รู้ถึงวิธีการสอบเข้าสถาบัน ที่เปิดสอนเพื่อสร้างนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ได้อย่างถูกต้อง

เพิ่มโอกาสในการศึกษา เมื่อนักปฏิบัติการ ฉุกเฉินการแพทย์ยังเป็นบุคลากรที่ขาดแคลน จึงควรพิจารณาการคัดเลือกใหม่ที่ทำให้นักเรียน สามารถสอบเข้าได้ง่ายมากยิ่งขึ้น สถาบันต่างๆ

ทักษะของนักปฏิบัติการฉุกเฉิน การแพทย์

นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ สามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วย ในระดับขั้นสูง ปฏิบัติการได้ทั้งบนรถกู้ชีพและสถานที่เกิดเหตุ สามารถให้การรักษาผู้ป่วยก่อนไปถึงโรงพยาบาล อาทิ การให้น้ำเกลือ ฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกู้ชีพต่างๆ รวมถึง การดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ทั้งนี้ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ต้องทำงานภายใต้การอำนวยการของแพทย์อำนวยการ

ที่มีคณะแพทยศาสตร์อาจพิจารณาถึงสาขาวิชาสำหรับนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเพิ่มบุคลากรให้ออกมาทำงานช่วยเหลือสังคมได้มากขึ้น

เพิ่มผลตอบแทนหรือสวัสดิการ ในขณะที่ตำแหน่งอื่นๆ อย่างแพทย์หรือพยาบาลในแผนกฉุกเฉินได้รับผลตอบแทนและสวัสดิการที่ค่อนข้างมั่นคงกว่า นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ที่ทำงานร่วมกันจึงควรได้รับความใส่ใจจากทางหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนเช่นเดียวกัน เพื่อจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้กับคนทำงาน และทำให้ผู้คนหันมาสนใจอาชีพนี้กันมากขึ้น

แม้ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จะไม่ใช่แพทย์โดยตรง แต่ก็เป็นผู้คนที่ทำงานในแวดวงเดียวกันและมีความสำคัญมากคนหนึ่งในการช่วยเหลือผู้ป่วย ผู้ประสบภัย อีกทั้งการสอบเข้า แม้จะไม่ง่ายแต่ก็ไม่ยากเท่าการสอบเข้าคณะแพทย์ เป็นสายงานที่น่าสนใจอีกสายงานหนึ่งในยุคนี้เลยทีเดียว 🌟

อ้างอิง

- <https://bmcmmedicine.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12916-021-02019-z>
- <https://www.ems1.com/ems-advocacy/articles/why-would-you-want-to-be-a-paramedic-ca45iEPKZNHYdxm1/>
- <https://www.indeed.com/career-advice/resumes-cover-letters/paramedic-skills>

เขียน ณ บางขุนเทียน

ชุดความคิด “ครูชน” คนครู ยุคออนไลน์

★ ผมผ่านวัยเกษียณมา 12 ปีแล้ว! ...

เพลอแผล็บเดียว ชีวิตก้าวเกินวัยเกษียณไปแล้ว **หนึ่งรอบนักซ์ตร!!** เหลียวกลับไปดูชีวิตที่ผ่านมา นับแต่วัยเยาว์กระทั่งก้าวเข้าสู่รั้วสถาบันการผลิตครู... แล้วดำรงชีวิตความเป็นครู ผ่านกระบวนการต่อสู้หล่อหลอมตนเอง ด้วยกระบวนการทางองค์การวิชาชีพครูกว่า 40 ปี จนกระทั่งชีวิตและวิชาชีพครูได้ผนึก **จิตวิญญาณ** และ **สังขาร** แทบจะเป็นเนื้อเดียวกัน...

เส้นทางชีวิต ที่ผ่านมา มีรายละเอียดของเด็กของคนที่ผมผูกพัน ทั้งลึกซึ้งและผิวเผิน ซึ่งได้ดำเนินไปท่ามกลางเหตุการณ์ สถานการณ์ ผ่านกาลเวลามากมายเหลือเกิน...

หลายเรื่องราวได้รับการบันทึกเป็นตอนๆ รวมไว้ใน **“ยำสามกรอบ”** บทความประจำวารสารวิชาชีพครู **“วิทยากรย์”** ของคุรุสภา... นั่นหมายถึงว่า เลี้ยวชีวิตหนึ่ง **เกือบ 30 ปี** ของผม ถูกบันทึกไว้ที่นี่

ต่อมา... ชีวิตของผมซึ่งไปเชื่อมสัมพันธ์กับ **ครูและเด็ก** ในเขตพื้นที่ **กัณฑ์** **เสี่ยงภัย**ทั่วไทย ก็ได้มีการถ่ายทำเป็นคลิปวิดีโอ **“ครูสร้างคน - คนสร้างโลก”** เป็นรายการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย และช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี อีกห้าปี (2553 - 2558) บัดนี้ยังเป็นภาพที่เคลื่อนไหววนเวียนอยู่ในโลก **Social Media** ตลอดไปไม่สิ้นสุด...

ระหว่างการเคลื่อนไหวชีวิตกิจกรรมวิชาชีพครู ผมได้สร้าง **“ชุดความคิดครูชน”** ประกอบด้วย **ภาพงาม** ที่ชวนให้สะดุดใจ... ใช้ **บทกวี** ประพันธ์ประกอบภาพ... พร้อม **บทความ** ลั่นๆ เป็นความคิมนำร่องของครูชน...

ผ่านไประยะ 10 ปี นับได้หลายร้อยชุด เพื่อสื่อความคิดกับสังคมอย่างสม่ำเสมอ...

วิทยากรย์ฉบับนี้ ผมจึงขอเสนอ **“ชุดความคิดครูชน”** ให้ลูกหลานครูรุ่นหลังๆ ไว้ลองพิจารณาดูนะครับว่า...

“ครูชน” ซึ่งเป็นครูยุคโบราณ **Analogue** พอจะเสวนากับสังคมครูยุคสมัยใหม่ **Digital** พอไหวไหม!??

9.

★ “ครู : ผู้สร้างคน” ★

ผม ได้ยินเสียงบัน เรื่อง... “การศึกษาไทย” ด้านลบมาก ทั้งที่เขาก็... พยายามปฏิรูปกัน แต่... “เหมือนลิงแก้แห” หรือว่านี่คือ “กรรม” ของการศึกษาไทย

ทั้งที่เรามีการ “ศึกษาปฏิบัติ” มีการเรียนรู้เยี่ยงอารยะ แบบโลกตะวันออก นั่นคือ “พุทธะ” หมายถึง... ผู้ตื่น ผู้รู้ ผู้เบิกบาน มานาน แต่เราทิ้ง “ภูมิปัญญา” อันทรงค่า ไปเพื่อวิถีตะวันตก

เราเคยลอกแบบการศึกษาจาก America... เราเลียนแบบ บางทฤษฎีของ England และดูแคลน “ผูกโบลาน” เฉียดผ่านไตรปิฎก สัจธรรมบูรพาจารย์

แต่เชื่อไหมครับว่า ครูไทยในเขตบ้านป่า ไร่คนเหลียวแล จัดการศึกษา ตามสภาพจริง... เสริมจิตวิญญาณตน ให้คนรู้ **ค่าของคน** มากกว่า **ค่าคะแนน** มีห้องเรียนชีวิต อันกว้างใหญ่

ผมถามคุณครูว่า **มาตรฐานเด็ก** ที่นี้เป็นไงบ้าง คำตอบ คือ...

... “เด็กที่ครูรับผิดชอบ เขาจะมีมาตรฐานในการดำรงชีวิต จิตมีมโนธรรมตามธรรมชาติ” ...

ครูเราพูดชัดและทำได้จริง แต่... ผู้มีอำนาจ มักไม่ฟัง!๑๐

๒.

★ ปี - กลอง ... เชิด.!? ★

ช่วยไม่ได้เลย หากสังคมจะไม่เชือกกลุ่มการเมืองบางคน และไม่มั่นใจ... ในกลไก ศาสนา การศึกษา ทุกสมัย!!

เพราะที่ผ่านมา การเมือง การศึกษา ศาสนา และ ประโยชน์ชาติประชาชน... ทุกเรื่อง จะมีคนกลุ่มหนึ่งมา “เชิด-ชัก” เสพประโยชน์กันจนดูไม่ออกว่าผู้ใหญ่ ผู้แสวง อำนาจนั้น ทำดีกัน... จริง... หรือ... เป็นเพียง “หุ่น” ที่ให้มา แสวงประโยชน์ ลำแดง “เล่นการเมือง” กันชั่วคราว!

ดูบรรยากาศการผุด จากหลุม หรือ รู ของบางสายพันธุ์ ช่วงนี้สิครับ... ไหนบัว ไนก้าผาก ไนก้าดักดำบรรพ์ ไน.. พืชพันธุ์ใหม่.. ใครจำแนกได้บ้าง?

สำหรับ “ครู” นั้น “เชิด” ใครไม่ได้ เพราะมักถูก “ชัก” เป็นหุ่นกัน... ทุกสมัย

แต่.. “เด็ก” สิ... โลกแห่งจินตนาการของเขาสดใส และ จริงจังเสมอ!?

นี่เป็นมุมมอง ความคิดเห็นส่วนบุคคล ห้ามนำไปอ้างอิง เพื่อการใดๆ... อีอิ! ๑๐

๓.

★ “เด็ก... และ... ครู” ★

ภาพที่ผมจัดทำไว้เป็นพันๆ ภาพนั้น เกี่ยวเนื่องกับ “เด็ก” ซะกว่าครึ่ง และเรื่องเด็กดังกล่าวนี้นี้ มักเป็น **ชีวิตที่ดีแต่.. ไม่สมบูรณ์!**

กระนั้นสิ่งซึ่งผมสะท้อน คือ ความคิดที่ **บริสุทธิ์** ความใฝ่ฝันอัน **สดใส** กับหัวใจอัน **ไร้มลทิน** จินตนาการ ซึ่งไร้เดียงสาของเด็กทั่วโลกที่ “**ครูชน**” ผ่านพบ

ผมล่านึกเสมอว่า “**เด็ก**” คือ ผู้เตรียมตนไปสู่ **อนาคต** ต่างจาก **ผู้เฒ่า** ซึ่งได้ผ่านยุคสมัยมาแล้ว ที่กำลังชะลอ ชีวิตในบ้านปลาย!

โลกจินตนาการของเด็กนั้น ต่างจาก “**โลกจริง**” ของผู้ใหญ่!

ซึ่งผมยังเชื่อมั่นว่า **ครู** เป็นผู้สร้างสรรค์ให้กับเด็ก ได้เสมอ

แต่ “**ครู**” จะมีพลังสร้างสรรค์ แก่กุศลสู่เด็ก เพื่อนำไป พัฒนาสังคมปัจจุบันได้เพียงใด?๑๐

๔.
★ “ไร้เดียงสา” ★

ก่อนเสียงหัวเราะ เด็กอาจมีน้ำตาน้ำมูกเปื้อนแก้มมาก่อน

หลังเสียง เอ็กอ้าก... สักครู่ อาจมีเสียง ร้องไห้คร่ำครวญ ธรรมชาติเด็ก ไร้อำพราง เป็นการแสดงไร้จริต... เพราะใจเปิด ไร้ประโยชน์ซับซ้อน!

ทว่า...โลกของผู้ใหญ่วันนี้ กลับเป็นโลก ที่ยากจะเข้าใจ รอยยิ้ม น้ำตา คำพูด หัวเราะ และอากัปกิริยาต้องผ่านการตีความว่าใดจริง ไตบังพราง

สังคมที่เราอยู่ร่วมกันวันนี้ หากเอาจริตของเด็กครึ่งหนึ่ง ผสมกับหลักการของผู้ใหญ่ครึ่งหนึ่ง!

โลกจะสุขและสนุกกว่านั้นะ!

๕.
★ “จาก LISA : ถึงเด็กทั่วโลก” ★

★อะไรจะเกิด... ก็จงเกิด★

★What ever will be... will be★

วันนี้ โลกเหลียวมองสาวน้อย “ลลิษา มโนบาล” จากบุรีรัมย์ แต่เธอตั้งก้องฟ้าในนาม.. “LALISA”! จากวง Black Pink สไตล์ K-Pop ของเกาหลี ซึ่งอเมริกาและยุโรปยังตลึงกับยอดวิว 96 ล้านใน 1 วัน

นี่เป็นพรพิเศษของ “LISA” ซึ่งเราควรภูมิใจในตัวเธอ... แต่โลกใบนี้ยังมีเด็กที่ไร้โอกาสอีกมหาศาล

★เราจะพบว่า เด็กที่ทั่วโลกมีความฝันอันงดงาม... ไม่ต่างกัน (หาก...ให้เขาและเธอวาดภาพ)

แต่ถามจริงเถอะ!... จะมีเด็กสักกี่เปอร์เซ็นต์ บนผืนโลกนี้ ที่จะก้าวไปพบความสำเร็จดังฝัน?

ยามเมื่อเด็ก ๆ โตขึ้น... จะพบว่า ความฝันนั้นผันแปรเสมอ ฉะนั้นที่สำคัญคือ การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่อกัน และให้โอกาส กับเด็กซึ่งไร้โอกาสทั่วโลกกัน... ดีกว่ามั๊ย?

๖.
★ “ชีวิต” : วันต่อวัน!! ★

★สงครามและความรุนแรง ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ยังคงมีอยู่

เด็กทั่วโลกที่เผชิญวิบากจากกรรมที่ผู้ใหญ่ก่อ เธอก็จะถามว่า “หนูทำความผิดบาปอันใดหรือ จึงรับกรรมที่ผู้ใหญ่ ทำต่อกัน?”

ไม่น่าเชื่อนะครับว่า พวกเราพุทธ คริสต์ อิสลาม และ... ซิกข์ นั้น มีศาสนาที่สอนให้มีความรัก เมตตา-กรุณา และ ให้เกื้อกูลกัน แต่เหตุไฉนผู้ใหญ่จึงมีวิถีปฏิบัติต่างจากที่... ศาสดาทรงบัญญัติ?

วันนี้จะเกิดเหตุใดกับใครก็ไม่รู้ พรุ่งนี้ชีวิตเป็นเช่นไร ก็ไม่ทราบ แต่... ผมที่กรำชีวิตมามากกว่าเจ็ดสิบฝน ก็ยังมีศรัทธาต่อชีวิต! ☺

HOTLINE – สายตรง

★ ไม่ว่าใคร...
จะเป็นผู้ให้ หรือ
ใคร จะเป็นผู้รับ
ตรงกลาง
ระหว่างมือ คือ..
ความสวยงาม!

"คุณ"

S	M	T	W	T	F	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

FEB
2

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

MAR
3

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

พนันออนไลน์

ภัยใกล้ตัวเยาวชนยุคดิจิทัล

เด็กติดเกมนับว่าเป็นปัญหาที่พบเห็นได้บ่อย แต่ถ้ามองการพนันออนไลน์ที่แฝงมาในรูปแบบของเกมจะรับมืออย่างไรดี เรื่อง อัญญา นุช บำรุง

เยาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงผ่านโลกออนไลน์ได้อย่างง่ายดาย ในขณะเดียวกันเมื่อคลิกเข้าไปดูแหล่งข้อมูลหรือความบันเทิงเหล่านั้น กลับพบโฆษณาหรือข้อความชักชวนให้เล่นเกมหรือการพนันออนไลน์ การใส่ใจของผู้ปกครองและครูผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคอยย้ำเตือนให้เยาวชนตระหนักถึงการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ในโลกอินเทอร์เน็ต

ทุกวันนี้เด็กๆ และเยาวชนจำเป็นต้องใช้ชีวิตร่วมกับโลกอินเทอร์เน็ตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ทำให้เยาวชนต้องเรียนออนไลน์และใช้ชีวิตอยู่บ้านไม่ได้ออกไปข้างนอกบ่อยเหมือนที่เคยเป็น โดยภัยแฝงของการอยู่กับบ้านและใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น คือ การพนันออนไลน์กับเยาวชนมีอัตราการเติบโตที่ชัดเจน ในช่วงโควิดนี้เครือข่ายเยาวชนได้ทำการสำรวจเว็บพนันออนไลน์และพบว่ามียอดเพิ่มขึ้นมากกว่า 200 เว็บไซต์เทียบจากช่วงก่อนเกิดโควิด และที่น่าตกใจยิ่งกว่านั้นคือ

เว็บไซต์การพนันเหล่านี้ว่าจ้างเน็ตไอดอลและอินฟลูเอนเซอร์ที่มีชื่อเสียง ให้รีวิวและอวดยอดเงินที่ได้จากการเล่นเกมพนัน ทำให้เยาวชนหลงเชื่อและเล่นตามกันโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ยกตัวอย่างคำเชิญชวนจากโฆษณา เช่น กักตัวไม่กลัวจนหรือลงทุนง่ายได้เงินไว เป็นต้น

จากข้อมูลยังพบอีกว่าเยาวชนที่เข้าเว็บพนันกว่า 70% มีอายุระหว่าง 15-19 ปี และพบเจอโฆษณาจากช่องทางเฟซบุ๊กมากที่สุด แอปพลิเคชันดูหนังฟังเพลง เล่นเกมรองลงมา และช่องทางไลน์เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อเยาวชนเห็นโฆษณาจะคลิกเข้าไปเล่นกว่า 13% และเกมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ เกมยิงปลา ซึ่งเป็นการเล่นเกมที่ให้ความรู้สึกไม่เหมือนการพนัน แต่เป็นเหมือนการเล่นเกมที่จ่ายค่ายิงปลาตัวละ 4-5 บาท ถ้ายิงโดนปลาตายแล้วจะได้เงินสะสมเข้ากระเป๋ หากใครเล่นไม่เป็นยังมีวิดีโอสอนในยูทูบว่าเล่นยังไงให้ดูง่าย ๆ อีก

เครือข่ายเยาวชนได้ทำการสำรวจเว็บไซต์พนันออนไลน์พบว่ามียอดเพิ่มขึ้นมากกว่า 200 เว็บไซต์เมื่อเทียบจากช่วงก่อนเกิดโควิด

แล้วผู้ปกครองและคุณครูจะทราบได้อย่างไรว่าลูกและนักเรียนของตนเองติดการพนันออนไลน์?

- ดูปื้นเต้นเมื่อได้เล่นการพนัน
- อารมณ์เปลี่ยนแปลงบ่อย หุนหันพลันแล่นง่าย
- ใช้เวลาอยู่กับโทรศัพท์หรือคอมพิวเตอร์มากกว่าปกติ หรือแอบเล่นในเวลาที่ไม่มีใครเล่น
- ขาดเรียน หรือไม่ยอมทำกิจกรรมปกติที่ชอบทำ
- โกหกว่าเล่นเกมแต่จริง ๆ กลับเล่นการพนัน
- ยืมเงินสมาชิกในครอบครัวและเพื่อน ๆ มากกว่าปกติ
- ขายของส่วนตัวเพื่อนำเงินมาเล่นการพนัน
- ขโมยของสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนเพื่อนำมาใช้หนี้หรือเล่นการพนัน

เมื่อมีอาการติดพนันแล้วอยู่ ๆ จะให้เลิกเล่นทันทีอาจทำได้ยาก เพราะมันอยู่ห่างจากตัวเราแค่เพียงปลายนิ้วและเข้าถึงได้ตลอด 24 ชั่วโมง

การดูแลและป้องกันเยาวชนจากภัยออนไลน์ โดยเฉพาะการพนันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทั้งผู้ปกครองและคุณครูที่โรงเรียนจำเป็นต้องย้ำเตือนเพื่อให้

เยาวชนได้ทราบถึงผลของการกระทำของตัวเองว่าจะส่งผลต่อตนเองและคนรอบข้างอย่างไรบ้าง ซึ่งอาจเริ่มจาก

1. มีแนวทางที่เหมาะสมในการเฝ้าระวังเด็กและเยาวชน เช่น ลองถามเด็กๆ ว่าตอนนี้สนใจเล่นเกมหรือชอบดูอะไรบ่อยเป็นพิเศษในโลกออนไลน์ ช่วยสอนคุณพ่อคุณแม่เล่นหน่อย หรือขอดูว่าอะไรที่ลูกสนใจอยู่ตอนนี้ได้หรือไม่

2. การสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องต่อการเล่นพนัน ผู้ปกครองและคุณครูอาจเริ่มเล่าเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพนันออนไลน์ให้เด็กฟังว่าถ้าหากเล่นแล้วจะเกิดผลเสียอย่างไร เช่น การพนันไม่ใช่เรื่องที่ดี ทำให้คนที่เล่นต้องสูญเสียเงินไปเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย

3. การให้ความสำคัญกับกระบวนการรักษา แต่ถ้าหากว่าเยาวชนมีพฤติกรรมที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลง ควรพาถูกไปปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ และหากิจกรรมอื่นๆ ให้เยาวชนทำ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับครอบครัวหรือหางานอดิเรกใหม่ให้ทำ

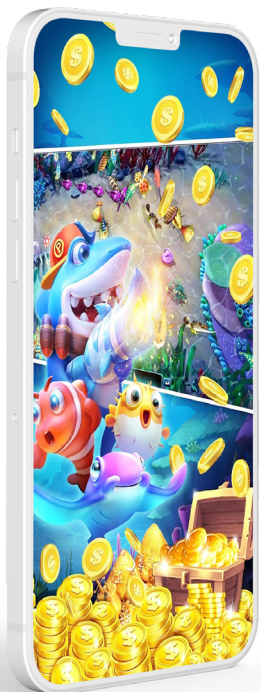
4. สอนให้เยาวชนมีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่อ่อนแอต่อการขู่ข่ม เช่น สอนให้เยาวชนทราบว่าไม่มีอะไรบนโลกนี้ที่ได้มาฟรีและง่าย การหาเงินต้องใช้ทั้งความรู้และความพยายาม

ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าผู้ปกครองควรห้ามลูกหลานเล่นเกมโทรศัพท์ หรือปิดกั้นจากการเล่นอินเทอร์เน็ต แต่เพียงสอนให้เยาวชนรู้จักการกระทำที่ถูกต้องและการกระทำที่ผิด ไม่สมควรทำก็จะเป็นการป้องกันตัวเด็ก ๆ และเสริมภูมิคุ้มกันให้กับพวกเขาได้ใช้ชีวิตบนความระมัดระวังต่อไปในอนาคต

การหากิจกรรมที่ทำเป็นครอบครัวร่วมกัน หรือหางานอดิเรกที่เยาวชนสามารถทำได้และได้เงินเหมือนกันเป็นตัวเลือกให้เยาวชนได้ทำเป็นสิ่งที่ดี และการส่งเสริม เพราะนอกจากจะเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แล้วยังเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น เช่น เรียนวาดรูปศิลปะและนำผลงานมาขาย หรือเปิดช่องยูทูบเป็นของตัวเองรีวิวลชีวิตในแต่ละวันว่าทำอะไรบ้าง การเรียนทำอาหารเมื่อว่างก็ทำให้ครอบครัวรับประทานหรือนำไปขายต่อได้ การปลูกพืชผักสวนครัว การเรียนเขียนโค้ด (Coding) พัฒนาแอปพลิเคชันของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาหรือขายอะไรบางอย่าง ก็จะทำให้เยาวชนเกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถทำในสิ่งที่ชอบและมีรายได้ไปพร้อมๆ กัน ไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องผิดกฎหมายและไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าวันนี้จะได้เงินหรือไม่ แต่ถ้าเรามีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เราได้พัฒนาตัวเองและได้เงินไม่ว่าเราจะอยู่บนที่ไหนบนโลกนี้ก็ตาม ๑

อ้างอิง

- ฉัตรชัย นกดี. (16 กรกฎาคม 2563). พนันออนไลน์ภัยใกล้เด็กช่วงโควิด.
- thaihealth: <https://www.thaihealth.or.th/Content/52821-%E0%B8%9E%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C%20%E0%B8%A0%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B9%83%E0%B8%81%E0%B8%A5%E0%B9%89%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B8%8A%E>
- มติชน. (11 กุมภาพันธ์ 2565). อยู่บ้านไม่มีเบื่อ! แนะนำ 10 อาชีพเสริมหารายได้ช่วงวิกฤต เริ่มต้นง่ายด้วยออนไลน์.

สังเกตให้ดี

ถ้าเห็นเด็กๆ เล่นเกมเหล่านี้
ควรรหาโอกาสพูดคุยเพื่อหาทางแก้ไข

1. เกมยิงปลา
2. แดงหวอย
3. เกมสล็อต
4. บาเคาร่า
5. ทายผลกีฬา

เติมเต็มการเรียนรู้แบบ STEAM

ด้วย “การนำเสนอ” และ “การให้และรับความ

“การนำเสนอ” และ “การให้และรับความคิดเห็น” เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเติมเต็มให้การเรียนรู้แบบ STEAM สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่เท่าทันและพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลก

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากวิวัฒนาการทางความรู้และเทคโนโลยี ส่งผลให้ภาคส่วนต่างๆ รวมถึงภาคส่วนการศึกษา จำเป็นต้องปรับตัวให้เท่าทันและสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง STEAM Education หรือการศึกษาที่มุ่งเน้นการบูรณาการศาสตร์และศิลป์ด้านวิทยาศาสตร์ (S: Science) เทคโนโลยี (T: Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (E: Engineering) ศิลปะ (A: Arts) และคณิตศาสตร์ (M: Mathematics) ซึ่งเป็นแนวทางที่ต่อยอดมาจาก STEM Education ได้กลายมาเป็น

STEAM

คิดเห็น”

เรื่อง วราภา ไทยประเสริฐ

หนึ่งในแนวทางการเรียนการสอนที่ช่วยสถาบันการศึกษา และครูผู้สอนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ซึ่งสามารถดำรงชีวิตในโลกที่ทันสมัย และซับซ้อนได้อย่างมีคุณภาพ ตลอดจนต่อยอดไปยัง การสร้างสรรค์นวัตกรรมหรือวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาสังคมให้ดียิ่งขึ้น STEAM Education ไม่เพียงสอนผู้เรียนถึงวิธีการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้ความคิดสร้างสรรค์เท่านั้น แต่ยังช่วยเตรียม ความพร้อมของผู้เรียนในการทำงานในสายอาชีพที่กำลัง เติบโตด้วยเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่า การเรียนรู้แบบ STEAM มีความสำคัญทั้งสำหรับอนาคตของผู้เรียนและสำหรับ อนาคตของประเทศ

บทความนี้จะพาท่านผู้อ่านไปทำความรู้จักและเข้าใจ แนวทางและความสำคัญของการเรียนรู้แบบ STEAM ตลอดจนสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการนำเสนอ (Presentation) และการให้และรับความคิดเห็น (Feedback) ซึ่งนับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเติมเต็ม ให้การเรียนรู้แบบ STEAM นั้นสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบ STEAM เป็นแนวทางการเรียน การสอนด้วยวิธีบูรณาการแบบสหวิทยาการ โดยมีแนวคิด พื้นฐานคือการจัดการแบ่งแยกหรือความแตกต่างระหว่าง ศาสตร์ต่างๆ และส่งเสริมให้การเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ นั้นกลายเป็นเรื่องเดียวกัน แนวทางเช่นนี้ที่พยายาม เชื่อมโยงระหว่างความคิดเชิงตรรกะหรือความสมเหตุสมผล (ศาสตร์) และความคิดสร้างสรรค์ (ศิลป์) ส่งผลให้รูปแบบ การเรียนการสอนภายใต้กรอบ STEAM ไม่ได้สอน เพียงแค่เนื้อหาหรือภาคทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังสอนถึงวิธี การเรียนรู้ การตั้งคำถาม การทดลอง การค้นหาคำตอบหรือ แก้ไขปัญหา ตลอดจนวิธีการสร้างสรรค์หรือพัฒนาสิ่งต่างๆ ด้วยเช่นกัน การเรียนรู้แบบ STEAM นั้นมีข้อดีหรือ ประโยชน์หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สิ่งหนึ่งกับการศึกษา STEAM แตกต่างหรือได้เปรียบกว่าการศึกษา STEM แบบเดิมคือด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เมื่อนำ ทักษะความคิดสร้างสรรค์นี้ไปประกอบกับองค์ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ สามารถต่อยอดไปสู่แนวความคิดและนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างเช่นวิวัฒนาการของปัญญาประดิษฐ์หรือนวัตกรรม ต่างๆ ทางด้านดิจิทัลได้

การเพิ่มทักษะการล้มแล้วลุกเร็ว การเรียนรู้แบบ STEAM เปรียบเสมือน Safe Zone ซึ่งผู้เรียนสามารถ เรียนรู้และลองผิดลองถูกได้โดยปราศจากการตัดสิน ภายใต้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบ STEAM ความล้มเหลวถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนยอมรับความผิดพลาดและ ลุกขึ้นใหม่ในฐานะกระบวนการทางการเรียนรู้กระบวนการหนึ่ง

การส่งเสริมนวัตกรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ต่างๆ อาจไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากการลองผิด ลองถูก การตั้งคำถามด้าน STEAM ของครูผู้สอนจะช่วย กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดหรือพยายามหาคำตอบ พร้อมทั้ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าลองผิดลองถูกระหว่างความพยายาม ในการหาคำตอบนั้น

การส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้หลักสูตร STEAM ไม่เพียงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถรอบด้าน แต่ยังส่งเสริมให้มีทักษะในการทำงานเป็นทีม ผ่านการช่วยกันรวบรวมข้อมูล แก้ไขปัญหาจัดทำรายงานการนำเสนอ ตลอดจนนำเสนอข้อมูลในโครงการงานต่างๆ เป็นต้น

การประยุกต์ใช้ความรู้จากหลากหลายวิชา ทักษะและความเชี่ยวชาญภาคปฏิบัติเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญในการรับมือและแก้ไขปัญหาประเด็นปัญหาต่างๆ หลักสูตร STEAM จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ที่เรียนมาและนำไปประยุกต์ใช้เพื่อต่อยอดไปสู่การลงมือปฏิบัติที่ดีขึ้นได้

การเพิ่มระดับการใช้งานเทคโนโลยี เนื่องจากการศึกษา STEAM สอนให้รู้จักการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม ดังนั้น ผู้เรียนจะมีความพร้อมในการใช้งานเทคโนโลยีมากกว่าความรู้สึกลังเลหรือกังวลใจหากต้องเรียนรู้เพื่อใช้งานเทคโนโลยีใหม่ๆ

การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา อีกหนึ่งทักษะสำคัญคือทักษะในการแก้ปัญหา แนวทางหรือโครงการ STEAM ต่างๆ สอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาผ่านการเรียนรู้และวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ตลอดจนกระตุ้นความพยายามในการคิดหาแนวทางแก้ไข

เห็นได้ชัดว่าแนวทางการเรียนรู้แบบ STEAM มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากมาย แล้วครูผู้สอนจะสามารถนำแนวทางนี้มาปรับใช้ในห้องเรียนได้อย่างไร คำตอบคือ การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี “การเรียนรู้

รายงานของสำนักสถิติแรงงาน

Bureau of Labor Statistics ของสหรัฐอเมริกา คาดการณ์อัตราการเติบโตของสายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ STEM/STEAM ระหว่างปีจนถึงปี ค.ศ. 2029 อยู่ที่ 8% เมื่อเทียบกับอัตราการเติบโตของสายอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับ STEM/STEAM ซึ่งอยู่ที่ 3.4% รายงานยังระบุอีกว่า สายงานที่เกี่ยวข้องกับ STEM/STEAM มีอัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 86,980 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับอัตราค่าจ้างเฉลี่ยของทุกสายอาชีพที่ 39,810 ดอลลาร์สหรัฐ

แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-based learning: IBL)” และ “การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL)” ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่พบเห็นบ่อยที่สุดในการเรียนรู้แบบ STEAM โดยทั้งสองแนวทางดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ พร้อมทั้งบ่มเพาะและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ การสะท้อนความคิด การแก้ไขปัญหา การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงสังเคราะห์ ตลอดจนทักษะการสื่อสาร ซึ่งทักษะเหล่านี้ นับว่าเป็นทักษะสำคัญสำหรับพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21

จากความสำคัญของแนวทางการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (IBL) และแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ตลอดจนทักษะที่สองแนวทางการเรียนรู้นี้มีส่วนช่วยในการบ่มเพาะและพัฒนาขึ้นมา ครูผู้สอนควรนำองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองแนวทางมาเป็นจุดเริ่มต้นในการจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM โดยองค์ประกอบที่ว่ารวมถึงองค์ประกอบด้านการนำเสนอ (Presentation) และการให้และรับความคิดเห็น (Feedback)

การนำเสนอเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งของการสื่อสาร ภายใต้บริบทของการศึกษา ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียน

สามารถเข้าใจสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการอธิบายและเข้าใจสิ่งที่เพื่อนร่วมชั้นต้องการสื่อสารได้ดีเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ครูผู้สอนสามารถเข้าใจแนวคิดของผู้เรียนและนำไปสู่การให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะที่สมเหตุสมผล ซึ่งจะช่วยพัฒนาความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น การมีทักษะการนำเสนอที่ดีจะช่วยให้ผู้นำเสนอสามารถสื่อสารข้อมูลที่มีความซับซ้อนในลักษณะที่เข้าใจได้ง่ายและมีความน่าสนใจ พร้อมทั้งช่วยสื่อสารความคิดและความรู้สึกของผู้นำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างความมั่นใจของตัวผู้นำเสนอเอง

ในขณะเดียวกัน การให้และรับความคิดเห็นเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการและการพัฒนาทางการเรียนรู้ การให้และรับความคิดเห็น ไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่การอธิบายข้อมูลและการให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้สื่อสารในแง่มุมต่างๆ พร้อมทั้งเป็นการตรวจสอบและสะท้อนความคิดและความเข้าใจของตัวผู้สื่อสารเอง ในบริบทของการเรียนรู้ การให้และรับความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจและแนวทางการเรียนรู้ของตน และสามารถปรับปรุงวิธีการหรือแนวทาง

เพื่อนำไปสู่การมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การนำเสนอและการให้และรับฟังความคิดเห็นจึงเป็นอีกสององค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและต่อยอดรูปแบบการเรียนรู้ต่างๆ รวมถึงรูปแบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการอย่าง STEAM ให้มีความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

หากสถาบันการศึกษาหรือครูผู้สอนท่านใด สนใจนำแนวทางการเรียนรู้แบบ STEAM พร้อมทั้งองค์ประกอบด้านการนำเสนอและการให้และรับความคิดเห็น ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาจเริ่มจากการตั้งคำถามหรือโจทย์ในมิติของ STEAM แล้วให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบหรือ

แนวทางการแก้ไขปัญหา หากครูผู้สอนเจอช่องโหว่ของ ผู้เรียนในเชิงทักษะหรือกระบวนการในการหาคำตอบ หรือแก้ไขปัญหา ครูผู้สอนควรลดช่องโหว่นั้นด้วยการสอน หรือพัฒนาทักษะและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่ง ผู้เรียนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และกระบวนการต่างๆ เพื่อประยุกต์ใช้ในการหาคำตอบ หรือแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่เพียงเท่านั้น ครูผู้สอนควร ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอผลลัพธ์หรือแนวทางการแก้ไขปัญหา ที่ค้นพบ พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ จากมุมมองของครูผู้สอนรวมถึงเพื่อนร่วมชั้น ตลอดจน ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความคิดเห็นต่างๆ เหล่านั้นไปทบทวน

กระบวนการและแนวคิดของตน เพื่อต่อยอดไปสู่การปรับปรุงพัฒนา ผลงานหรือนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดียิ่งขึ้น 🌐

อ้างอิง

- <https://onlinedegrees.sandiego.edu/steam-education-in-schools/>
- <https://steambuilders.eu/steam-in-the-classroom-challenges-and-suggestions/>
- <https://artsintegration.com/what-is-steam-education-in-k-12-schools/#steamprocess>

นิ้วมือกับการนับเลข

มีประโยชน์ต่อสมองกว่าที่คิด

เรื่อง อัญญา นุช บำรุง

ผู้ใหญ่ส่วนมากรู้สึกอายที่ต้องนับนิ้วเพื่อช่วยคำนวณเพราะคิดว่าเป็นวิธีการที่ดูไม่ดี แต่ในมุมมองของการศึกษากลับพบว่าการใช้นิ้วช่วยนับหรือบวกลบเลข กลับสร้างเครือข่ายเส้นใยสมองที่สำคัญ

เมื่อพูดถึงเรื่องการนับเลขแล้ว หลายคนคิดว่าการนับเลขด้วยนิ้วมือดูเป็นวิธีที่เด็กๆ ใช้งาน และดูไม่น่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ผลงานวิจัยชี้ว่าการใช้นิ้วมือนับเลขในวัยเด็กจะช่วยให้เด็กๆ มีพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทางคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น และมนุษย์เองก็ใช้วิธีการเรียนรู้ทักษะการนับเลขผ่านนิ้วมือซึ่งถือเป็นเครื่องมือแรกที่ใช้ในการคำนวณเลขมาตั้งแต่สมัยอดีตกาลเช่นกัน

คุณครูที่สอนเด็กๆ มักจะใช้อุปกรณ์เพื่อสอนคณิตศาสตร์เด็กช่วงปฐมวัย เช่น ตุ๊กตาที่เป็นสัตว์ต่างๆ บล็อกไม้ หรือเส้นเชือกในการนับเลข

โดยสิ่งเหล่านี้สามารถจับต้องและเห็นได้จริง ทำให้เด็กๆ เห็นภาพและเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่นเดียวกันกับนิ้วมือ ซึ่งมีประโยชน์กว่าพวกอุปกรณ์ต่างๆ ตรงที่เราสามารถใช้ได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน

Oswald, Hurst, และ Levine ได้กล่าวว่า การนับเลขด้วยนิ้วมือทำให้เด็กๆ ฝึกฝนทักษะทางคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น เพราะ 1) ทำให้เข้าใจลำดับที่ของเลข เช่น ถ้านับ 1, 2, 3 และชูนิ้วสามนิ้ว เลขต่อไปคือ 4 ซึ่ง 4 มีค่ามากกว่า 3 อยู่ 1 จำนวน 2) นิ้วมือแสดงให้เห็นถึงเลขฐาน 10 โดยการนับนิ้วทำให้เด็กเข้าใจระบบเลขฐาน 10 กล่าวคือ เมื่อเด็กๆ นึกถึง 20, 30, 40 จะนึกถึงเลขหลักหน่วยที่เคยนับด้วยนิ้วมือเช่นกัน และ 3) ทำให้เข้าใจระบบการนับจำนวนเพิ่ม เช่น การชู 3 นิ้ว เท่ากับ 3 และถ้าหากชูเพิ่มเข้ามาอีก 1 นิ้ว จะรวมกันได้ 4

นอกจากนี้ การนับเลขด้วยนิ้วมือนั้นยังเป็นการฝึกฝนให้เด็กๆ เข้าใจความหมายของปริมาณ เช่น เมื่อมีคนมาถามเด็กว่า “หนูอายุเท่าไรแล้ว” เด็กๆ สามารถตอบด้วยการชูนิ้วบอกได้ หากไม่ได้ต้องการพูดเป็นคำออกไป และที่น่าสนใจยิ่งกว่าคือระบบสมองของคนเราที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของนิ้วมือมีการเชื่อมต่อกับระบบสมองที่รับรู้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือ กล่าวคือ เราสามารถเห็นภาพนิ้วมือของเราได้ในความคิดของเราโดยไม่ต้องใช้นิ้วมือคำนวณจริงๆ โดยมีนักวิจัยค้นพบว่าเมื่อเด็กในวัย 8 - 13 ปี ได้รับโจทย์คณิตศาสตร์ที่ยากและซับซ้อน ระบบประสาทสัมผัสส่วนนิ้วมือแสดงผลว่ามีการใช้งานเกิดขึ้น (The Somatosensory Finger Area) แม้ว่าเด็กๆ จะไม่ได้ใช้นิ้วมือนับเลขก็ตาม และยังพบอีกว่ายิ่งได้โจทย์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเท่าใด พื้นที่สมองในส่วนรับรู้ประสาทสัมผัสที่นิ้วมือนิ่งทำงานมากขึ้นเท่านั้น โดยผลวิจัยสรุปว่า ถ้าหากเด็กคนไหนมีการรับรู้ที่มือมากกว่าจะมีทักษะทางคณิตศาสตร์ที่โดดเด่นกว่าค่าเฉลี่ย และถ้าหากบังคับให้เด็กๆ เลิกใช้นิ้วมือนับนิ้วเพื่อคำนวณก็มีแนวโน้มทำให้การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์หยุดชะงัก และนี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมนักเปียโนหรือนักดนตรีอื่นๆ มักจะมีทักษะทางคณิตศาสตร์ที่เป็นเลิศมากกว่าคนที่ไม่เคยเรียนดนตรีเลย

และมีผลวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิ้วมืออีกว่า สมมองของคนเราทำงานด้วยระบบเครือข่ายของสมอง (Distributed Network) เมื่อเราเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สมองของเราจะเชื่อมต่อหากันในหลายส่วน ซึ่งรวมไปถึงสมองด้านหน้าและด้านหลังที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็น และสมองของเราจะเกี่ยวข้องกับการมองเห็นเมื่อมีการคำนวณทางคณิตศาสตร์เกิดขึ้น Howard Gardner เคยนำเสนอทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of multiple intelligence) ว่าคนเรามีกระบวนการการเรียนรู้ทางสติปัญญาในหลากหลายรูปแบบ เช่น การมองเห็น การเคลื่อนไหวทางร่างกาย หรือวิธีคิดแบบตรรกะเหตุผล และพบว่าคนในทุกประเภทข้างต้นยังคงจำเป็นต้องพึ่งสมองในส่วนที่ใช้เกี่ยวกับการมองเห็นเมื่อมีเรื่องเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์

เมื่อทราบเช่นนี้แล้วอย่ารอช้า ผู้ปกครองและคุณครูควรริบหาเกมสนุกๆ ให้เด็กๆ ได้พัฒนาการเคลื่อนไหวและการรับรู้ของนิ้วมือเพื่อให้เก่งเลขในอนาคต

กิจกรรมการนับเลขด้วยนิ้วมือ

มีงานวิจัยกล่าวว่า การได้เห็นภาพและการฟังทำให้การเรียนรู้สิ่งที่ยากเป็นไปได้ง่ายขึ้น ดังนั้นเราจึงควรนำวิธีนี้มาผสมกับการสอนเด็กให้นับเลขด้วยนิ้วเพื่อปูพื้นฐานทักษะทางคณิตศาสตร์

- เมื่อผู้ปกครองหรือคุณครูมีโอกาสพูดเรื่องเกี่ยวกับตัวเลข ขอให้พูดฟังชัดเสียงดัง พร้อมชูนิ้วประกอบตามไปด้วย เด็กๆ จะมีแนวโน้มการใช้นิ้วมือแทนตัวเลขมากกว่ากับผู้ปกครองที่มีระบบการพูดและใช้นิ้วมือแบบนี้
- ผู้ใหญ่อาจโน้มน้าวให้เด็กๆ ใช้นิ้วมือ โดยจากการซักถามคำถามต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่น อาจถามว่า “ไหนลองชูนิ้วสิว่าตอนนี้มีขนมอยู่กี่ชิ้นในจาน”
- ผู้ใหญ่ควรสนับสนุนให้เด็กๆ ใช้นิ้วมือเพื่อบอกจำนวนเลข โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าต้องชูแบบไหนถึงจะถูกต่อง เช่น เลข 3 สำหรับเด็กบางคนการชูสองนิ้ว 1 ข้าง รวมกับหนึ่งนิ้วอีก 1 ข้าง อาจง่ายกว่าการชูสามนิ้วพร้อมกันในมือข้างเดียว หรืออาจค่อยๆ

พัฒนาโดยการบอกเด็กๆ ว่า นอกจากการชูสองนิ้วบวกหนึ่งนิ้วแล้ว เราสามารถชูนิ้วแบบไหนได้อีก

- เล่นเกมนับนิ้วแบบง่ายๆ ด้วยกัน โดยให้เด็กๆ เป็นคนพูดจำนวนเลข ส่วนผู้ใหญ่เป็นคนชูนิ้วมือ แล้วสลับหน้าที่กันไปมา

อย่างไรก็ดี การนับเลขด้วยนิ้วไม่สามารถทำได้ตลอดไป นักวิจัยเผยว่า เด็กๆ ควรพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธีการคิดเลขในใจเมื่ออายุ 4 - 8 ปี หรือช้าสุดเมื่ออายุครบ 11 ปี เพื่อให้เรียนรู้ถึงกระบวนการทางความคิดที่เป็นระบบและทฤษฎีที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เพราะถ้าหากยังใช้นิ้วมือจะทำให้คิดเลขได้ช้าลงหากเลขมีจำนวนมาก

การนับเลขด้วยนิ้วมือเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เรียบง่ายและมีประสิทธิภาพมากพอที่จะพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของตัวบุคคล โดยเฉพาะ

กับเด็กช่วงปฐมวัย ที่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ผ่านการเห็นของจริงเพื่อจดจำสิ่งต่างๆ ผู้ปกครองหรือคุณครูไม่ควรเร่งรัดให้เด็กๆ เลิกคำนวณเลขด้วยนิ้วมือเพราะอาจคิดว่าทำให้ลูกนั้นดูเป็นเด็กไม่ฉลาด แต่เราควรสังเกตพฤติกรรมของพวกเขาว่าเมื่อใดที่เด็กๆ มีทักษะการคำนวณเลขที่เพียงพอเป็นพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่กระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อนขึ้นในอนาคต จึงให้เริ่มเรียนรู้ทักษะการคำนวณเลขแบบใหม่ เช่น การทดเลขในใจ หรือการใช้ระบบบวกเลขฐาน 10, 100, 1000 ไปตามวัยของเด็กเมื่อเติบโตขึ้น 🌱

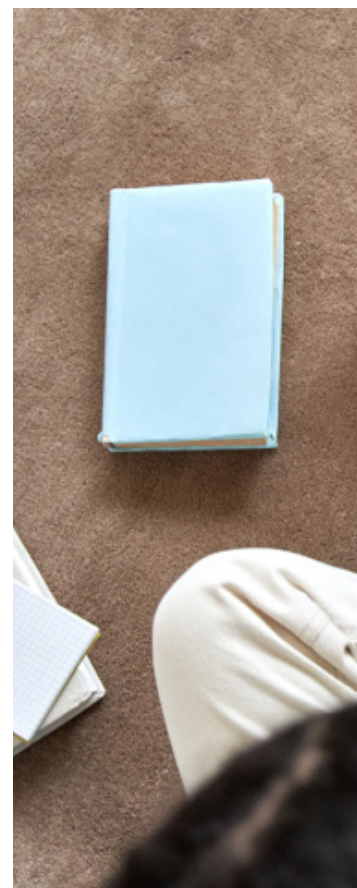
อ้างอิง

- Boaler, J., & Chen, L. (2016, April 13). The Atlantic. Retrieved from Why Kids Should Use Their Fingers in Math Class: <https://www.theatlantic.com/education/archive/2016/04/why-kids-should-use-their-fingers-in-math-class/478053/>
- Mutlu, Y., Akgün, L., & Akkuşci, Y. E. (2020). What Do Teachers Think About Finger-Counting? International Journal of Curriculum and Instruction, 268-288. Retrieved from What Do Teachers Think About Finger-Counting?
- Oswald, M., Hurst, M. A., & Levine, S. C. (2020, January 29). Development and Research in Early Math Education. Retrieved from Math at Your Fingertips! Easy Counting Activities Using Number Gestures: <https://dreme.stanford.edu/news/math-your-fingertips-easy-counting-activities-using-number-gestures#:~:text=Counting%20on%20fi>

Microlearning: The Future of Professional Development

As we are taking different roads seeking achievement, fulfillment and happiness, our timing should be optimized for higher performance. Learning that is focused, fast, and efficient—known as microlearning — offers several advantages to learners of all ages when it comes to increasing productivity and motivation.

Written by **Bowornluk Thongmark**

What is Microlearning?

Microlearning is defined as a way of gaining knowledge from content delivered in short and digestible formats that learners can access at their convenience. This type of learning experience is most effective when it is:

- **Brief:** The content for microlearning averages between 2 to 10 minutes.
- **Focused:** The content should be delivered under one key concept.
- **Interactive:** Instructors have the freedom to choose from a variety of mediums and formats, including videos, podcasts, animations, and infographics.
- **Accessible:** There should be options for people to learning more than from desktop or

laptop computers. For example, learners should be able to access microlearning content on mobile devices and tablets.

- **Applicable:** Learners must be able to easily identify the outcome of the lesson and even apply their new knowledge right away.

Why Microlearning?

According to the study from World Economic Forum report, it was estimated that at least 54 percent of workers will need to refresh their skills on a regular basis, and 35 percent will require training lasting six months or less. Microlearning lessons offer exciting opportunities to help workers to reskill, upskill and develop new expertise. To respond to all possible disruptions, organizations need to embrace microlearning as a new model for employee development focusing on strategic learning content. This can also be supported by a data-driven approach in order to revamp their learning programs and bolster their workforces for the future. In this way, companies can reflect caring attitudes to the staff with the willingness to invest in their future. This can also ensure that companies and workforce are well-prepared no matter what skills are needed to succeed tomorrow.

Microlearning is defined as a way of gaining knowledge from content delivered in short and digestible formats that learners can access at their convenience.

VOCAB

Digestible (adj.) ที่ย่อยหรือเข้าใจได้ง่าย

Convenience (n.) ความสะดวกสบาย

Willingness (n.) ความตั้งใจ เจตนาสมัคร

Revamp (v.) ปรับปรุงแก้ไข

Principles and best practices of microlearning

When designing content for microlearning, it is essential to define if it's a good fit. There are certain tasks that require in-person or on-the-job training, which is infeasible to complete in such short, condensed segments. Organizations can rework or reuse existing courses to ease the workload of creating an entirely new microlearning curriculum. To make it more engaging, it is possible to use gamification mechanics and techniques to turn microlearning courses into a 'game' per-se. This gives the same feelings of achievement and satisfaction in completing a goal. Microlearning can be enhanced further by including attention grabbing elements like videos and quizzes. Allowing for discussion and even comments on microlearning modules can engage employees, motivate them more, and even alert you to knowledge gaps that need to be filled in. 📌

อ้างอิง

- <https://blog.unincorporated.com/microlearning>
- https://www3.weforum.org/docs/WEF_2019_Strategies_for_the_New_Economy_Skills.pdf
- <https://www.valamis.com/hub/microlearning>

เที่ยวเกาะ ดำน้ำ ที่กระบี่ ไปทีก็ยังไม่พอ

ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ให้หายคิดถึงอีกครั้ง
กับหลากหลายสถานที่และกิจกรรมที่มีให้ทำไม่รู้เบื่อ

เรื่อง สุทธอร อังควาณิชย์

เมื่อก้าวเข้าสู่ฤดูร้อน สิ่งที่หลายคนไม่อยากพลาดคือการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ในความทรงจำหรือจุดหมายปลายทางในฝันที่รอคอยมานานที่สำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวหลายๆ แห่งเปิดรับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบแล้ว โดยเฉพาะทะเลไทยซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของคนทั่วโลก ฉบับนี้เราจะพาไปเยือนจังหวัดกระบี่ที่ถือเป็นศูนย์รวมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงมากมาย การเดินทางสู่กระบี่ในทุกวันนี้ก็ไม่ยากเย็นอะไร เพียงขึ้นเครื่องบินจากท่าอากาศยานในกรุงเทพฯ ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ทุกครั้งที่มาเยือนเราก็จะได้สัมผัสถึงความงดงามทางธรรมชาติ ร้านอาหารเลิศ ที่พัก รวมถึงกิจกรรมแอดเวนเจอร์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้ไม่ว่าจะเดินทางไปจังหวัดกระบี่กี่ครั้งก็ยังคงมีเรื่องราวใหม่ๆ อยู่เสมอ

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ไม่ควรพลาดเมื่อมาถึงจังหวัดกระบี่มีอยู่หลายแห่ง นักท่องเที่ยวจึงมักใช้บริการการนำเที่ยวของคนในพื้นที่เพื่อเข้าถึงสถานที่เหล่านั้นได้สะดวก โดยเฉพาะการขึ้นเรือสปีดโบ๊ทออกทะเลเพื่อชมความงามตามจุดต่างๆ ตัวอย่างเช่น “หมู่เกาะพีพี” หมู่เกาะที่ห้อมล้อมด้วยน้ำทะเลสีมรกตราวกับภาพวาดจนได้รับการขนานนามว่าเป็นหนึ่งใน “หมู่เกาะที่สวยงามที่สุดในโลก” ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว คนเรือมักจะนำนักท่องเที่ยวลงเล่นน้ำบริเวณ “เกาะพีพีเล” เกาะแสนสวยที่ล้อมรอบด้วยเขาสูง ที่สามารถพายเรือคายัค ว่ายน้ำ หรือดำน้ำได้อย่างเพลิดเพลิน ที่นี่ยังเป็นที่ตั้งของ “อ่าวมาหยา” อ่าวที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกจากภาพยนตร์เรื่อง The Beach ที่แสดงนำโดย ลีโอเนิร์โด ดิคาปรีโอ ในปี พ.ศ. 2543 นั่นเอง เกาะต่อมาที่มักจะแวะเมื่อมาเที่ยวหมู่เกาะแห่งนี้ก็คือ “เกาะพีพีดอน” เกาะที่ใหญ่ที่สุดของหมู่เกาะพีพี พร้อมไปด้วยร้านอาหาร ร้านค้าและที่พักสำหรับค้างคืนมากมาย ที่หมู่เกาะพีพียังมี “เกาะลิง” เกาะที่มีชายหาดขาวสะอาดและเต็มไปด้วยลิงทะเลที่เป็นมิตรคอยต้อนรับตั้งแต่เรายังไม่ลงจากเรือ แต่ขึ้นชื่อว่า เป็นลิงแล้วก็ต้องระวังความซุกซนอยู่บ้างเช่นกัน

นอกจากหมู่เกาะพีพีแล้ว กระบี่ยังมี “เกาะรอก” เกาะที่ทางการได้ถือว่าเกาะรอกเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา แบ่งออกเป็นเกาะรอกในและเกาะรอกนอก เกาะแห่งนี้ขึ้นชื่อว่าเป็น “ราชินีแห่งอันดามัน” เพราะเกาะมีปะการังน้ำตื้นที่สวยงาม แต่ก็สามารถดำน้ำลึกได้เช่นกัน โดยนักดำน้ำสามารถพบปะการังหลายชนิด รวมถึงปลาการ์ตูน และฉลามวาฬได้ที่บริเวณรอบเกาะแห่งนี้อีกด้วย

สำหรับใครที่เป็นสายถ่ายภาพ ขอแนะนำว่า ต้องไป “หมู่เกาะห้อง” ที่นี่เป็นจุดเช็คอินที่สาว ๆ มักถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดียให้ได้เห็นอยู่เป็นประจำ อีกทั้งที่สายถ่ายรูปชอบไปก็คงหนีไม่พ้น “ทะเลแหวก” ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่าง 3 เกาะ คือเกาะทับ เกาะไก่ และเกาะหม้อ สถานที่แห่งนี้เมื่อน้ำทะเลลงเราจะพบกับทางเดินชายหาดที่เดินข้ามกันระหว่างเกาะได้ โดยทั้งสองฟากมีน้ำทะเลสีครามขนานอยู่อย่างงดงาม จึงเป็นที่มาของชื่อทะเลแหวกนั่นเอง

เมื่อพูดถึงการดำน้ำแล้ว ที่จังหวัดกระบี่นี่ถือเป็นสวรรค์ของนักประดาน้ำทั้งมืออาชีพและมือสมัครเล่นทั่วโลกโดยแท้ ด้วยความหลากหลายทางธรรมชาติ

การเดินทางไปจังหวัดกระบี่

- **ทางรถยนต์:** ใช้ทางหลวงหมายเลข 4 เป็นหลัก แล้วขับตามป้ายบอกทางไปยังจังหวัดกระบี่
- **ทางเครื่องบิน:** มีเที่ยวบินทุกวันจากสนามบินดอนเมือง สุวรรณภูมิ เชียงใหม่ รวมถึงมีเที่ยวบินตรงจากต่างประเทศอีกด้วย

ทั้งภูมิศาสตร์ สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล บวกกับอากาศที่ไม่หนาวเย็น ความตื้นลึกของแนวปะการังก็มีส่วนให้นักประดาน้ำหลายระดับมีทางเลือกมากขึ้นเช่นกัน ถ้าหากมีโอกาสได้มาดำน้ำที่กระบี่ เราก็อาจได้พบกับเหล่าสัตว์ทะเลที่น่าทึ่งหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นฉลามวาฬ ปลาเก๋ยักษ์ ปลาหมอตะเล ม้าน้ำ ปลาไหลมอเร่ ปลากะเบน ปลาการ์ตูน ปลากบ เต่าทะเล หรือแม้แต่กุ้งมังกร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น การที่กระบี่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นก็มิมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเช่นกัน ที่พักหลายๆ แห่ง รวมถึงชุมชนและหน่วยงานราชการจึงมีการรณรงค์ที่จะให้นักท่องเที่ยวหันมาท่องเที่ยวกระบี่แบบยั่งยืนมากขึ้น เราจึงเห็นกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเก็บขยะตามชายหาด การเพาะปะการัง การปล่อยเต่าทะเล ปล่อยลูกฉลาม ซึ่งเชื่อมโยงกับระบบนิเวศทางทะเลทั้งสิ้น

และถ้าหากใครอยากออกเที่ยวในทะเลกระบี่อย่างสะดวกสบายก็สามารถเลือกที่พักเยี่ยมๆ ที่มีให้เลือกมากมายบริเวณ “อ่าวนาง” ซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางการเดินเรือที่สำคัญ เป็นที่ตั้งของโรงแรมน้อยใหญ่มากมาย หรือถ้าไม่แน่ใจว่าต้องการอยู่ใกล้ท่าเรือ อาจจะลองเลือกพักย่าน “หาดคลองโขง”

ฤดูกาลท่องเที่ยวกระบี่

- **ช่วงพฤศจิกายน - เมษายน:** เป็นช่วงหน้าร้อน ไม่ค่อยมีเมฆฝน ทำให้ท้องฟ้าสวย เหมาะแก่คนที่ชอบถ่ายรูปเล่นน้ำ ทำกิจกรรมกลางแจ้งได้หลายอย่าง

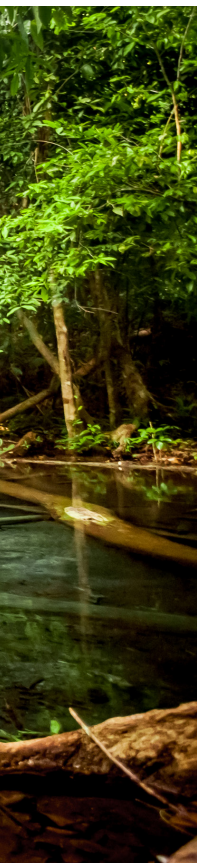
- **ช่วงพฤษภาคม - ตุลาคม:** เป็นช่วงมรสุม มีฝนตกแต่ไม่กินเวลานานนัก คนท่องเที่ยวน้อย แต่ก็เจิบสงบอากาศเย็นสบาย ราคาที่พักและทัวร์ต่างๆ ถูกกว่าช่วงหน้าร้อน

ที่มีชายหาดยาวกว่า 3 กิโลเมตร เวลาล่องเราจะเห็นโขดหินที่เต็มไปด้วยสัตว์ทะเลน้อยใหญ่ ทั้งกุ้ง กั้ง และปลาหลายชนิด ซึ่งที่พักแถบนี้มีหลายราคาให้เลือกตามใจชอบ

นอกจากการท่องเที่ยวไปตามเกาะต่างๆ แล้ว บนฝั่งของจังหวัดกระบี่เองก็มีจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่พร้อมให้เราไปทำกิจกรรมอีกเช่นกัน ที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ “สระมรกต” ที่ตั้งอยู่ในอำเภอคลองท่อม เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประมง ต้นน้ำของสระมรกตนั้นคือธารน้ำอุ่นในป่า เอกลักษณ์คือความเป็นสระน้ำธรรมชาติที่มีสีเขียวเหมือนมรกตจริงๆ ทั้งยังสวยใสจนมองเห็นปลาลงไปได้ ที่นี่ยังมีจุดให้นักท่องเที่ยวได้พากันนั่งพักผ่อนหรือจะเลือกเล่นน้ำก็ได้เช่นกัน

ในอำเภอคลองท่อมยังมีสถานที่มหัศจรรย์อีกหนึ่งที่คือ “น้ำตกร้อนคลองท่อม” ที่เปรียบดังสปาธรรมชาติกลางป่า มีลักษณะเป็นเหมือนอ่างเก็บน้ำที่มีน้ำตก ว่ากันว่าสายน้ำที่ไหลลงมานี้เต็มไปด้วยแร่ธาตุและยังมีน้ำพุร้อนผุดที่ขึ้นมาจากใต้ดินด้วย น้ำในบริเวณนี้จึงมีอุณหภูมิที่พอเหมาะให้นักท่องเที่ยวได้ลงไปแช่ได้อย่างสบายๆ ทั้งยังเชื่อกันว่าช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น อาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ความเจ็บปวดจากไขข้ออักเสบ และโรคเกี่ยวกับผิวหนังได้เป็นอย่างดี

สถานที่ต่อมาคือ “อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา” สถานที่ที่ให้ความแตกต่างออกไปจากการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่แห่งอื่นๆ เพราะที่อุทยานแห่งนี้ เป็นสวรรค์ของคนเดินป่าโดยแท้ โดยมีทั้งพันธุ์ไม้นานาชนิด มีห้วย มีลำธาร น้ำตกที่ทั้งใสและเย็นไหลผ่าน หล่อเลี้ยงชีวิตให้สัตว์ป่าน้อยใหญ่ได้เต็มกิน ส่วนใครชอบกิจกรรมแบบผจญภัย ขอแนะนำ “หาดไร่เลย์” ที่เหมาะแก่การปีนหน้าผาเป็นที่สุด อีกหนึ่งสถานที่ที่ไม่อยากให้มองข้าม หากใครตั้งใจจะพายเรือคายัคกับเพื่อนๆ หรือครอบครัว นั่นก็คือบริเวณ “อ่าวท่าเลน” ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นสถานที่สำหรับพายคายัคที่สวยงามที่สุดติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก ซึ่งตรงนี้จะมีลักษณะเป็นป่าโกงกางที่ร่มรื่นและเขียวขจี

ส่วนใครเป็นสายไหว้เจ้าขอพรก็คงไม่พลาดที่จะแวะไปเยือน “อ่าวถ้ำพระนาง” ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวเรือเคารพนับถือเป็นอย่างมาก ที่มาของชื่อถ้ำพระนางนั้น ว่ากันว่าในอดีตเคยมีเจ้าหญิงจากต่างแดนผู้อัปโชค

เดินทางมาบริเวณนี้ด้วยเรือโดยสาร ทว่าเรือลำนั้นได้ล่มในทะเลก่อนที่จะถึงฝั่ง เปรียบได้ว่าสาयน้ำได้พัดพาความฝันความหวังของพระนางไปจนหมดสิ้น ผู้คนบริเวณนี้ได้รับรู้เรื่องและรู้สึกเศร้าใจจึงตั้งศาลให้พระนาง จากนั้นชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่ทำอาชีพประมงจึงมักจะแวะเวียนมาขอพรก่อนออกเดินเรือเพื่อให้ตัวเองปลอดภัยและสมปรารถนาในสิ่งที่หวัง เมื่อบรรลุสิ่งที่ขอแล้วผู้คนก็จะนำ “ปลัดขิก” มาถวายพระนางเพื่อเป็นการขอบคุณ ถ้าพระนางยังมีหินงอกหินย้อยมากมาย ทั้งยังมีโพรงปากถ้ำที่ใหญ่โตเป็นมุมถ่ายรูปที่สวยงามชวนตะลึง จึงเป็นอีกหนึ่งจุดหมายที่จะสร้างความประทับใจให้หลายคนได้อย่างแน่นอน

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งในกระบี่คือ “วัดถ้ำเสือ” วัดเก่าแก่ที่ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองไม่มากนัก เป็นสถานที่ที่รู้จักกันดีทั้งในกลุ่มชาวไทยและชาวต่างชาติที่ต่างก็แวะเวียนมากราบไหว้สักการะขอพรจากเจ้าแม่กวนอิม รวมถึงการปีนบันได 1,200 ขั้น เพื่อขึ้นไปขอพรพระธาตุเจดีย์ระหงส์ใหญ่ ซึ่งบริเวณนี้สามารถมองเห็นจังหวัดกระบี่ได้โดยรอบเลยทีเดียว

หลังเที่ยวจนเหน็ดเหนื่อย ลองไปผ่อนคลายเดินทอดน่องที่ “ถนนคนเดินกระบี่” ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนมหาธาตุซอย 8 ที่นี้เปิดให้บริการในวันศุกร์ถึงวันอาทิตย์ มีทั้งสินค้าท้องถิ่น อาหาร เสื้อผ้าให้ช้อปปิ้งอย่างเพลิดเพลิน ซึ่งจะช่วยให้ค่าคินในกระบี่มีชีวิตชีวาและล้นลงมากเลยทีเดียว หรือจะแวะทานอาหาร นั่งร้านคาเฟ่น่ารักๆ ที่มีอยู่มากมายในจังหวัดกระบี่ก็ได้ เมื่อกลับที่พัก อย่าลืมชาร์จแบตเตอรี่มือถือ กล้อง และพักผ่อนให้เต็มที่ก่อนจะตื่นเช้ามาออกเดินทางในจังหวัดกระบี่ให้คุ้มค่าอีกสักวัน ☺

อ้างอิง

- <http://www.krabi-tourism.com/krabi-history.htm>
- <https://www.bordersofadventure.com/the-beach-maya-bay-thailand/>
- <http://movie-locations.com/movies/b/Beach.php>

เกมทายชื่อประเพณีไทย

ประเทศของเรามีประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณมากมาย มีเอกลักษณ์และความน่าสนใจจนชาวต่างชาติต้องมาดูให้เห็นกับตา มากบทวนกันสักนิดว่าเทศกาลที่เราคัดเลือกมา 3 เทศกาลนี้มีชื่อว่าอะไรบ้าง เมื่อทราบแล้วอย่าลืมส่งคำตอบมาลุ้นรางวัลกันด้วยนะ

+

+

=

3 พยางค์

+

=

2 พยางค์

+

+

=

3 พยางค์

สแกน QR Code
ส่งคำตอบที่ถูกต้อง
ลุ้นรับของที่ระลึก
หน้ากากอนามัยแบบผ้า
จากมูลนิธิรามารับดี
จำนวน 10 รางวัล

รายชื่อผู้ที่ได้รับรางวัล
ฉบับเดือนกันยายน 2565

- นางสาวณิกกัญญ์ เนียวกุล
- นายพีรฤกฏ เครือลุยที่ระยอง
- ยอดขวัญ หว่านเงิน
- นางสาวปิยมน ลากเจริญ
- ยุทธการ ประเสริฐจันทัก
- นางสาวชินพจี มนต์ปลั่ง
- เดือนรุ่ง แก้ววรรณ
- กัศณีย์ แก้ววาม
- ปัทมา สุวรรณนัง
- นางพวงแก้ว สุรบุตร
- พิมพ์นิภา ไซยสัตย์

*สามารถติดตามรายชื่อผู้ได้รับรางวัลได้ในวารสารวิทยากรย์ ฉบับเดือนกันยายน 2566

21 มีนาคม

วันป่าไม้โลก (World Forestry Day)

ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ แหล่งทรัพยากรต่างๆ ที่สำคัญ ป่าไม้ยังช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติ และเป็นที่อยู่ให้กับสัตว์ นานาชนิดอีกด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ ของทรัพยากรป่าไม้ และอนุรักษ์ป่าไม้ไม่ให้ถูกทำลาย จึงกำหนดให้ วันที่ 21 มีนาคมของทุกปีเป็นวันป่าไม้โลก ซึ่งจะมีการจัดกิจกรรม ด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงการปลูกป่าในวันนี้ด้วย โดยปัจจุบันพื้นที่ ป่าไม้ทั่วโลกคงเหลืออยู่ประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมด ที่เป็นพื้นดิน และมีแนวโน้มว่าจะลดลงเรื่อยๆ ดังนั้น เราจึงต้องช่วยกันอนุรักษ์ป่าไม้เพื่อให้อยู่คู่ กับโลกตราบนานชั่วลูกชั่วหลาน

e-book

Investment Funds

สแกน QR Code
อ่านวารสารวิทยจารย์
ในรูปแบบดิจิทัล หรือที่
withayajarn.com

ISSN 1513-1912

9 771513 191004

ราคา 50 บาท